

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

ΤΩΙ ΣΑΒΒΑΤΩΙ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΕΝ ΤΩΙ ΜΙΚΡΩΙ ΕΣΠΕΡΙΝΩΙ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα... ἰσιῶμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα γ', πρὸς Ἦχον α', δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Πεντηκοστὴν ἐορτάζομεν...

Γλώσσαις ἀλλογενῶν...

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Ὅτε τὸ Πνεῦμά σου κατέπεμψας...

Ἀπόστιχα Ἰδιόμελα. Ἦχος β'.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν...

Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν ταῖς ἐγκάτοις μου.

Ἐν τοῖς Προφήταις ἀνήγγειλας ἡμῖν...

Στίχ. Μὴ ἀπορρίψης με, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἐν ταῖς ἀυλαῖς σου ὑμνήσω σε...

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τριάδα ὁμοούσιον ὑμνολογήσωμεν...

Ἀπολυτίκιον

Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

(Ζῆτει ταῦτα πάντα ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ).

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩΙ ΜΕΓΑΛΩΙ ΕΣΠΕΡΙΝΩΙ

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα... ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα γ', πρὸς Ἦχον α', δευτεροῦντες τὸ α'. Εἶτα ε', πρὸς Ἦχον β', δευτεροῦντες πάλιν τὸ α'.

Ἦχος α'

Πεντηκοστὴν ἐορτάζομεν, καὶ Πνεύματος ἐπιδημίαν, καὶ προθεσμίαν ἐπαγγελίας, καὶ ἐλπίδος συμπλήρωσιν· καὶ τὸ μυστήριον ὅσον, ὡς μέγα τε καὶ σεβάσμιον! Διὸ βοῶμέν σοι· Δημιουργέ τοῦ παντός Κύριε, δόξα σοι. (δίς)

Γλώσσαις ἀλλογενῶν, ἐκαινούργησας Χριστὲ τοὺς σοὺς Μαθητάς, ἵνα δι' αὐτῶν σε κηρύξωσι, τὸν ἀθάνατον Λόγον καὶ Θεόν, τὸν παρέχοντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Πάντα χορηγεῖ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· βρῦει προφητείας, ἱερέας τελειοῖ, ἀγραμμάτους σοφίαν ἐδίδαξεν, ἀλιεῖς θεολόγους ἀνέδειξεν, ὅλον συγκροτεῖ τὸν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας. Ὁμοούσιε καὶ ὁμόθρονε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, Παράκλητε, δόξα σοι.

Ἦχος β'

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὔρομεν Πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσε.

(δίς)

Ἐν τοῖς Προφήταις ἀνήγγειλας ἡμῖν ὁδὸν σωτηρίας, καὶ ἐν Αποστόλοις ἔλαμψε, Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ χάρις τοῦ Πνεύματός σου· σὺ εἶ Θεὸς πρῶτος, σὺ καὶ μετὰ ταῦτα· καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας, σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑμνήσω σε τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ κλίνας γόνυ προσκυνήσω σου τὴν ἀήττητον δύναμιν, ἐν ἑσπέρα, καὶ πρωΐ, καὶ μεσημβρία, καὶ ἐν παντὶ καιρῷ εὐλογήσω σε Κύριε.

Ἐν ταῖς αὐλαῖς σου Κύριε, οἱ πιστοὶ τὸ γόνυ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος ὑποκλίναντες, ἀνυμνοῦμέν σε τὸν ἀναρχον Πατέρα, καὶ τὸν συνάναρχον Υἱόν, καὶ τὸ συναἶδιον καὶ πανάγιον Πνεῦμα, τὸ φωτίζον καὶ ἀγιάζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τριάδα ὁμοούσιον ὑμνολογήσωμεν, Πατέρα, καὶ Υἱόν, σὺν Ἁγίῳ Πνεύματι· οὕτω γὰρ ἐκήρυξαν πάντες οἱ Προφῆται, καὶ Ἀπόστολοι μετὰ Μαρτύρων.

Δόξα. Καὶ νῦν.

ᾠχος πλ. δ΄. Λέοντος Δεσπότης.

Δεῦτε λαοί, τὴν τρισυπόστατον Θεότητα προσκυνήσωμεν, Υἱὸν ἐν τῷ Πατρὶ, σὺν ἁγίῳ Πνεύματι· Πατὴρ γὰρ ἀχρόνως ἐγέννησεν Υἱόν, συναΐδιον καὶ σύνθρονον, καὶ Πνεῦμα ἅγιον ἦν ἐν τῷ Πατρὶ, σὺν Υἱῷ δοξαζόμενον· μία δύναμις, μία οὐσία, μία Θεότης, ἣν προσκυνοῦντες πάντες λέγομεν· Ἅγιος ὁ Θεός, ὁ τὰ πάντα δημιουργήσας δι' Υἱοῦ, συνεργία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἅγιος ἰσχυρός, δι' οὗ τὸν Πατέρα ἐγνώκαμεν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπεδήμησεν ἐν κόσμῳ. Ἅγιος ἀθάνατος, τὸ παράκλητον Πνεῦμα, τὸ ἐκ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, καὶ ἐν Υἱῷ ἀναπαυόμενον. Τριάς ἁγία, δόξα σοι.

Εἴσοδος, τό, Φῶς ἰλαρόν... Καὶ μετὰ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ ἐφεξῆς Ἀναγνώσματα.

Ἀριθμῶν τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. ΙΑ΄, 16).

Εἶπε Κύριος πρὸς Μωσῆν· Συνάγαγέ μοι ἑβδομήκοντα ἄνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ, οὓς σὺ αὐτὸς οἶδας, ὅτι οὗτοί εἰσι πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ, καὶ γραμματεῖς αὐτῶν· καὶ ἄξις αὐτοὺς εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, καὶ στήσονται ἐκεῖ μετὰ σοῦ. Καὶ καταβήσομαι, καὶ λαλήσω ἐκεῖ μετὰ σοῦ, καὶ ἀφελῶ ἀπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἐπὶ σοί, καὶ ἐπιθήσω ἐπ' αὐτούς, καὶ συναντιλήψομαι μετὰ σοῦ τὴν ὁρμὴν τοῦ λαοῦ, καὶ οὐκ οἴσεις αὐτοὺς σὺ μόνος. Καὶ συνήγαγε Μωσῆς ἑβδομήκοντα ἄνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ, καὶ ἔστησεν αὐτοὺς κύκλῳ τῆς Σκηνῆς. Καὶ κατέβη Κύριος ἐν νεφέλῃ, καὶ ἐλάλησε πρὸς Μωσῆν, καὶ παρείλετο ἀπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἐπ' αὐτοῦ, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τοὺς ἑβδομήκοντα ἄνδρας τοὺς πρεσβυτέρους. Ὡς δὲ ἐπανεπαύσατο τὸ Πνεῦμα ἐπ' αὐτούς, καὶ προεφῆτευσαν ἐν τῇ παρεμβολῇ, καὶ οὐκέτι προσέθεντο. Καὶ κατελείφθησαν δύο ἄνδρες ἐν τῇ παρεμβολῇ· ὄνομα τῷ ἐνὶ Ἑλλάδι καὶ ὄνομα τῷ δευτέρῳ Μωδάδ· καὶ ἐπανεπαύσατο ἐπ' αὐτοὺς τὸ Πνεῦμα· καὶ οὗτοι ἦσαν τῶν καταγεγραμμένων, καὶ οὐκ ἦλθον εἰς τὴν Σκηνὴν· καὶ

προεφήτευσαν ἐν τῇ παρεμβολῇ. Καὶ προσδραμῶν ὁ νεανίσκος, ἀπήγγειλε τῷ Μωσεῖ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, λέγων· Ἐλδὰδ καὶ Μωδὰδ προφητεύουσιν ἐν τῇ παρεμβολῇ. Καὶ ἀποκριθεὶς Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ, ὁ παρεστηκὼς Μωσεῖ, ὁ ἐκλεκτὸς αὐτοῦ, εἶπε· Κύριε Μωσῆ, κάλυσον αὐτούς. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Μωσῆς· Μὴ ζηλοῖς σύ μοι; καὶ τίς δόξη πάντα τὸν λαὸν Κυρίου προφήτας, ὅταν δῶ Κύριος τὸ Πνεῦμα αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς;

Προφητείας Ἰωὴλ τὸ Ανάγνωσμα

(Κεφ. Β', 23).

Τάδε λέγει Κύριος· Τὰ τέκνα Σιών, χαίρετε καὶ εὐφραίνεσθε ἐπὶ Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν, ὅτι ἔδωκεν ὑμῖν τὰ βρώματα εἰς δικαιοσύνην· καὶ βρέξει ὑμῖν ὑετὸν πρῶϊμον καὶ ὄψιμον, καθὼς ἔμπροσθεν· καὶ πλησθήσονται αἱ ἄλωνες σίτου, καὶ ὑπερεκχυθήσονται αἱ ληνοὶ οἴνου καὶ ἐλαίου· καὶ ἀνταποδώσω ὑμῖν ἀντὶ τῶν ἐτῶν, ὧν κατέφαγεν ἡ ἀκρίς, καὶ ὁ βροῦχος, καὶ ἡ ἐρυσίβη, καὶ ἡ κάμψη, καὶ ἡ δύναμις μου ἡ μεγάλη, ἣν ἐξάπεστεῖλα εἰς ὑμᾶς· καὶ φάγεσθε ἐσθίοντες, καὶ ἐμπλησθήσεσθε, καὶ αἰνέσετε τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, ὃς ἐποίησε μεθ' ὑμῶν θαυμάσια, καὶ οὐ μὴ καταισχυνηθῇ ὁ λαός μου εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἐπιγνώσεσθε, ὅτι ἐν μέσῳ τοῦ Ἰσραὴλ ἐγὼ εἶμι, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν πλὴν ἐμοῦ· καὶ οὐ μὴ καταισχυνηθῇ ἔτι ὁ λαός μου εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἔσται μετὰ ταῦτα, ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ Πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν, καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν, ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται, καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὁράσεις ὄψονται. Καὶ γε ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας μου, ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ Πνεύματός μου, καὶ προφητεύσουσι· καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, αἶμα καὶ πῦρ, καὶ ἀτμίδα καπνοῦ· ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκότος, καὶ ἡ σελήνη εἰς αἶμα, πρὶν ἔλθεῖν τὴν ἡμέρα Κυρίου τὴν μεγάλην, καὶ ἐπιφανῆ· καὶ ἔσται, πᾶς ὃς ἂν ἐπικαλέσηται τὸ ὄνομα Κυρίου, σωθήσεται.

Προφητείας Ἰεζεκιήλ τὸ Ανάγνωσμα

(Κεφ. ΛΣΤ', 24).

Τάδε λέγει Κύριος· Λήψομαι ὑμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν, καὶ ἀθροίσω ὑμᾶς ἐκ πασῶν τῶν γαιῶν, καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν ὑμῶν· καὶ ῥανῶ ἐφ' ὑμᾶς ὕδωρ καθαρὸν, καὶ καθαρισθήσεσθε ἀπὸ πασῶν τῶν ἀκαθαρσιῶν ὑμῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν εἰδώλων ὑμῶν, καὶ καθαριῶ ὑμᾶς· καὶ δώσω ὑμῖν

καρδίαν καινήν, καὶ πνεῦμα καινὸν δώσω ὑμῖν· καὶ ἀφελῶ τὴν καρδίαν τὴν λιθίνην ἐκ τῆς σαρκὸς ὑμῶν, καὶ δώσω ὑμῖν καρδίαν σαρκίνην· καὶ τὸ πνεῦμά μου δώσω ἐν ὑμῖν, καὶ ποιήσω, ἵνα ἐν τοῖς δικαιώμασί μου πορεύσθε, καὶ τὰ κρίματά μου φυλάξησθε, καὶ ποιήσητε· καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς ἔδωκα τοῖς πατράσιν ὑμῶν, καὶ ἔσεσθέ μοι εἰς λαόν, καὶ γὰρ ἐσομαι ὑμῖν εἰς Θεόν.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα. ᾠχος β΄.

Ἐν τοῖς Προφήταις ἀνήγγειλας ἡμῖν ὁδὸν σωτηρίας, καὶ ἐν Ἀποστόλοις ἔλαμψε Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ χάρις τοῦ Πνεύματός σου· σὺ εἶ Θεὸς πρῶτος, σὺ καὶ μετὰ ταῦτα· καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἐν ταῖς ἀνταῖς σου ὑμνήσω σε τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ κλίνας γόνυ προσκυνήσω σου τὴν ἀήττητον δύναμιν, ἐν ἐσπέρᾳ, καὶ πρωΐ, καὶ μεσημβρία, καὶ ἐν παντὶ καιρῷ εὐλογήσω σε, Κύριε.

Ἐν ταῖς ἀνταῖς σου Κύριε, οἱ πιστοὶ τὸ γόνυ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος ὑποκλίναντες, ἀνυμνοῦμέν σε τὸν ἀναρχὸν Πατέρα, καὶ τὸν συνάναρχον Υἱόν, καὶ τὸ συναἶδιον καὶ πανάγιον Πνεῦμα, τὸ φωτίζον καὶ ἀγιάζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. ᾠχος πλ. δ΄.

Ὅτε τὸ Πνεῦμά σου κατέπεμψας Κύριε, καθημένοις τοῖς Ἀποστόλοις, τότε οἱ τῶν Ἑβραίων παῖδες θεωροῦντες, ἐξίσταντο θάμβει· ἤκουον γὰρ αὐτῶν φθεγγομένων, ἑτέραις ξέναις γλώσσαις, καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐχορήγει αὐτοῖς· ἰδιῶται γὰρ ὄντες, ἐσοφίσθησαν· καὶ τὰ ἔθνη πρὸς πίστιν ζωοποίησαντες, τὰ θεῖα ἐρῶντόρευον· διὸ καὶ ἡμεῖς βοῶμέν σοι· Ὁ ἐπὶ γῆς ὀφθείς, καὶ ἐκ τῆς πλάνης σώσας ἡμᾶς, Κύριε, δόξα σοι.

Εἰς τὸν Στίχον.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα. ᾠχος πλ. β΄.

Ἀγνοοῦντα τὰ ἔθνη Κύριε, τὴν τοῦ παναγίου Πνεύματος, ἐν τοῖς Ἀποστόλοις σου γενομένην δύναμιν, τὴν ἐναλλαγὴν τῶν γλωσσῶν, μέθην εἶναι ἐνόμιζον· ἡμεῖς δὲ στηριχθέντες ὑπ' αὐτῶν, ἀπαύστως οὕτω λέγομεν· Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον, μὴ ἀντανέλης ἀφ' ἡμῶν, δεόμεθα Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Κύριε, τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἢ ἐπιφοίτησις, τοὺς Ἀποστόλους σου ἐμφορήσασα, ἐν ἑτέραις γλώσσαις λαλεῖν παρεσκεύασεν· ὅθεν τὸ παράδοξον, τοῖς μὲν ἀπίστοις μέθη ἐνομιζέτο, τοῖς δὲ πιστοῖς πρόξενον σωτηρίας· οὗ τῆς ἐλλάμψεως καὶ ἡμᾶς ἀξίωσον, δεόμεθα Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου,

καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρών, καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ, καὶ σκηνώσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ σῶσον Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. ᾠχος πλ. δ'.

Γλῶσσαι ποτὲ συνεχύθησαν, διὰ τὴν τόλμαν τῆς πυργοποιΐας· γλῶσσαι δὲ νῦν ἐσοφίσθησαν, διὰ τὴν δόξαν τῆς Θεογνωσίας. Ἐκεῖ κατεδίκασε Θεὸς τοὺς ἀσεβεῖς τῷ πταίσματι· ἐνταῦθα ἐφώτισε Χριστὸς τοὺς ἀλιεῖς τῷ Πνεύματι. Τότε κατειργάσθη ἡ ἀφωνία, πρὸς τιμωρίαν· ἄρτι καινουργεῖται ἡ συμφωνία, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. ᾠχος πλ. δ'.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς ἀλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας, Φιλάνθρωπε, δόξα σοι. (Ἐκ γ')

Τὸ αὐτό, καὶ εἰς τό, Θεὸς Κύριος.

ΕΝ ΤΩΙ ΟΡΘΡΩΙ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ᾠχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν μεθέορτον πιστοί, καὶ τελευταίαν ἑορτήν, ἑορτάσωμεν φαιδρῶς· αὕτη ἐστὶ Πεντηκοστή, ἐπαγγελίας συμπλήρωσις, καὶ προθεσμίας· ἐν ταύτῃ γὰρ τὸ πῦρ, τοῦ Παρακλήτου εὐθύς, κατέβη ἐπὶ γῆς, ὥσπερ ἐν εἰδει γλωσσῶν, καὶ Μαθητὰς ἐφώτισε, καὶ τούτους οὐρανομύστας ἀνέδειξε· Τὸ φῶς ἐπέστη, τοῦ Παρακλήτου, καὶ τὸν κόσμον, ἐφώτισε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν. Κάθισμα, ὅμοιον.

Ἡ τοῦ Πνεύματος πηγὴ, ἐπιδημοῦσα τοῖς ἐν γῆ, εἰς πυρφόρους ποταμούς, μεριζομένη νοητῶς, τοὺς Ἀποστόλους ἐδρόσιζε φωταγωγοῦσα· καὶ γέγονεν αὐτοῖς, νέφος δροσῶδες τὸ πῦρ, φωτίζουσα αὐτούς, καὶ ὑετίζουσα φλόξ, δι' ὧν ἡμεῖς ἐλάβομεν τὴν χάριν, διὰ πυρός τε καὶ ὕδατος. Τὸ φῶς ἐπέστη, τοῦ Παρακλήτου, καὶ τὸν κόσμον ἐφώτισε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Μετὰ τὴν Ἑγερσιν Χριστέ, τὴν ἐκ τοῦ τάφου, καὶ τὴν πρὸς ὕψος οὐρανοῦ, θείαν Ἀνάληψιν, τοῖς θεόπταις τὴν δόξαν σου κατέπεμψας Οἰκτίρμον, Πνεῦμα εὐθὺς ἐγκαινίσας τοῖς Μαθηταῖς· ὅθεν, ὥσπερ κιθάρα μουσουργική, πᾶσιν ἐτρανολόγησαν, τῷ θείῳ πλήκτρῳ μυστικῶς, Σῶτερ, τὰ ἀπηχήματα, καὶ τὴν οἰκονομίαν σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Τὸ α΄ Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ Ἦχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ΄.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθεία.

Στίχ. Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Τό, Πᾶσα πνοή... Εὐαγγέλιον Ἑωθινὸν Θ΄.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ, οὐ λέγομεν, ἀλλ' εὐθὺς τὸν Ν΄. Εἶτα,

Ἦχος β΄

Δόξα. Ταῖς τῶν Ἀποστόλων πρεσβείαις...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις...

Καὶ τὸ παρὸν Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β΄.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγός, ἔλθε καὶ σκηνώσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ σῶσον Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Οἱ Κανόνες

Ὁ τοῦ βαρέος μετὰ τῶν Εἰρμῶν, εἰς ἧ' καὶ ὁ τοῦ δ' μετὰ τῶν Εἰρμῶν, εἰς στ'. Ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Πεντηκοστὴν ἐορτάζομεν. Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ωιδὴ α'. Ἦχος βαρῦς. Ὁ Εἰρμός.

» Πόντῳ ἐκάλυψε Φαραῶ σὺν ἄρμασιν, ὁ συντριβῶν » πολέμους ἐν ὑψηλῷ βραχίονι· ἄσωμεν αὐτῷ, ὅτι » δεδόξασται.

Τροπάρια.

Ἔργῳ, ὡς πάλαι τοῖς Μαθηταῖς ἐπηγγείλω, τὸ Παράκλητον Πνεῦμα ἐξαποστείλας Χριστέ, ἔλαμψας τῷ κόσμῳ φῶς, Φιλάνθρωπε.

Νόμῳ τὸ πάλαι προκηρυχθὲν καὶ Προφήταις, ἐπληρώθη· τοῦ θείου Πνεύματος σήμερον, πᾶσι γὰρ πιστοῖς χάρις ἐκκέχυται.

Ἔτερος Κανὼν Ἰαμβικός.

Οὗ ἡ Ἀκροστιχίς διὰ στίχων Ἡρωελεγγείων·

Θειογενὲς Λόγε, Πνεῦμα Παράκλητον πάλιν ἄλλον,

Ἐκ Γενέτου κόλπων ἦκας ἐπιχθονίοις,

Οἷα πυρὸς γλώσσησι φέρον Θεότητος αὔλου.

Σῆμα τεῆς φύτλης, καὶ χάριν ὕμνοπόλοις.

Ποίημα Κυρίου Ἰωάννου τοῦ Ἀρκλά.

Ωιδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Θείω καλυφθεις ὁ βραδύγλωσσος γνόφω. » Ἐρῶητόρευσε τὸν θεόγραφον νόμον· » Ἴλυν γὰρ ἐκτινάξας ὄμματος νόου, » Ὁρᾶ τὸν ὄντα, καὶ μυεῖται Πνεύματος » Γνῶσιν, γεραίρων ἐνθέοις τοῖς ἄσμασιν.

Τροπάρια.

Ἐφη τὸ σεπτὸν καὶ σεβάσμιον στόμα·

Νοσφισμὸς ὑμῖν οὐ γενήσεται φίλοις.

Ἐγὼ γὰρ εἰς πατρῶον ὑψιστον θρόνον

Συνεδριάζων, ἐκχεῶ τοῦ Πνεύματος,

Λάμψαι ποθοῦσι, τὴν χάριν τὴν ἄφθονον.

Ἵσος βεβηκῶς, ἀτρεκέστατος Λόγος,

Γαληνόμορφον ἐκτελεῖ τὴν καρδίαν·

Ἔργον γὰρ ἐκπεράνας, εὐφρανε φίλους,

Πνοῆ βιαία, καὶ πυρὸς γλωττήμασι,

Νείμας τὸ Πνεῦμα Χριστός, ὡς ὑπέσχετο.

Καταβασίαι·

Πόντω ἐκάλυψε...

Θείω καλυφθεις...

Ωιδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν τοῖς Μαθηταῖς, Χριστέ, ἕως » ἂν ἐνδύσησθε ἔφης, καθίσατε ἐν Ἱερουσαλήμ· ἐγὼ » δὲ ὡς ἐμὲ Παράκλητον ἄλλον, Πνεῦμα τὸ ἐμὸν τε » καὶ Πατρὸς ἀποστελῶ, ἐν ᾧ στερεωθήσεσθε.

Τροπάριον

Ἡ τοῦ θεοῦ Πνεύματος ἐπιδημήσασα δύναμις, τὴν μερισθειῶσαν πάλαι φωνήν, κακῶς ὁμοιοσησάντων, εἰς μίαν ἁρμονίαν θείως συνῆψε, γνῶσιν συνετιζούσα πιστοὺς τῆς Τριάδος, ἐν ἧ ἔστερεώθημεν.

Εἰρμός ἄλλος. » Ἐρῶηξε γαστρὸς ἠτεκνωμένης πέδας, » Ὑβριν τε δυσκάθεκτον εὐτεκνουμένης, » Μόνη προσευχὴ τῆς Προφήτιδος πάλαι »

Ἄννης, φερούσης πνεῦμα συντετριμμένον, » Πρὸς τὸν δυνάστην, καὶ Θεὸν τῶν γνώσεων.

Τροπάρια.

Ἄληπτὸς ἐστὶν ἡ Θεαρχικωτάτη·

Τήτρας γὰρ ἐξέφηγε τοὺς ἀγραμμάτους,

Ἄλις σοφιστὰς συστομίζοντας λόγῳ,

Καὶ τῆς βαθείας νυκτὸς ἐξαιρουμένους,

Λαοὺς ἀπειροῦς, ἀστραπῇ τοῦ Πνεύματος.

Ἦν ἐκπορευτὸν ἐξ ἀγεννήτου φάους,

Τὸ πανσθενουργόφωτον ἄφθιτον σέλας,

Οὐ τὴν δι' Υἱοῦ πατρικῆς ἐξουσίας,

Νῦν ἐμφανίζει συμφυῆ φρουκτωρίαν,

Πυρῶδες ἦχος ἐν Σιών τοῖς ἔθνεσιν.

Καταβασίαι

Τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν...

Ἐρῶρηξε γαστρός...

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Οἱ τοῦ Σωτῆρος ἐρασταὶ χαρᾶς ἐπλήσθησαν, καὶ θάρσος ἔλαβον, οἱ πρόην δειλιῶντες, ὡς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον σήμερον ἐξ ὕψους, κατήλθεν ἐπὶ τὸν οἶκον τῶν Μαθητῶν, καὶ ἄλλος ἄλλα ἐλάλει πρὸς τοὺς λαοὺς· γλῶσσαι γὰρ διεσπάρησαν, ὀρώμεναι ὡσεὶ πυρὸς, καὶ τούτους οὐ κατέφλεξαν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐδρόσισαν. (δὶς)

Ωιδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Κατανοῶν ὁ Προφήτης, τὴν ἐπ' ἐσχάτων σου Χρι- » στὲ ἔλευσιν, ἀνεβόα· τὴν σὴν εἰσακήκοα Κύριε » δυναστείαν, ὅτι πάντα τοῦ σῶσαι, τοὺς χριστοὺς » σου ἐλήλυθας.

Τροπάρια.

Ὁ ἐν Προφήταις λαλήσας, καὶ διὰ νόμου κηρυχθεὶς, πρῶτην τοῖς ἀτελέσι, Θεὸς ἀληθῆς ὁ Παράκλητος, τοῖς τοῦ Λόγου ὑπηρέταις καὶ μάρτυσι, γνωρίζεται σήμερον.

Σῆμα Θεότητος φέρον, τοῖς Ἀποστόλοις ἐν πυρὶ, Πνεῦμα κατεμερίσθη, καὶ ξέναις ἐν γλώσσαις ἐνέφηεν, ὡς πατρόθεν θεῖον σθένος, ἐρχόμενον ἐστὶν αὐτοκέλευστον.

Εἰρμὸς ἄλλος. » Ἄναξ ἀνάκτων, οἶος ἐξ οἴου μόνος, » Λόγος προελθὼν, Πατρός ἐξ ἀναιτίου. » Ἴσοσθενές σου Πνεῦμα τοῖς Ἀποστόλοις, » Νημερτές ἐξέπεμψας ὡς εὐεργέτης, » Ἄιδουσι· Δόξα τῷ κράτει σου, Κύριε.

Τροπάρια.

Λουτρὸν τὸ θεῖον τῆς παλιγγενεσίας,

Λόγω κεραννὺς συντεθειμένη φύσει,

Ὀμβροβλυτεῖς μοι ρεῖθρον ἐξ ἀκηράτου

Νενυγμένης σου πλευρᾶς, ὦ Θεοῦ Λόγε,

Ἐπισφραγίζων τῇ ζέσει τοῦ Πνεύματος.

Κάμπει τὰ πάντα τῷ Παρακλήτῳ γόνυ,

Γόνῳ τε Πατρός, Πατρὶ συμφυεστάτῳ·

Ἐν γὰρ προσώποις οἶδε τριτοῖς οὐσίαν,

Νημερτές, ἀπρόσιτον, ἄχρονον, μίαν·

Ἐλαμψε φῶς γὰρ ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος.

Τελεῖσθε πάντες τῇ Θεαρχικωτάτῃ,

Ὅσοι λατρευταὶ τῆς τριφεγγοῦς οὐσίας·

Ἐπερφυῶς τελεῖ γὰρ ὡς εὐεργέτης,

Καὶ πυρσολαμπεῖ Χριστὸς εἰς σωτηρίαν,

Ὅλην πορίζων τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος.

Καταβασίαι

Κατανοῶν ὁ Προφήτης...

Ἄναξ ἀνάκτων...

Ωιδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» Τὸ διὰ τὸν φόβον σου ληφθὲν Κύριε, ἐν γαστρὶ τῶν » Προφητῶν, καὶ
κηθὲν ἐπὶ τῆς γῆς πνεῦμα σωτη- » ρίας, ἀποστολικὰς καρδίας κτίζει
καθαράς, καὶ » ἐν τοῖς πιστοῖς εὐθὲς ἐγκαινίζεται· φῶς γὰρ καὶ » εἰρήνη,
διότι τὰ σὰ προστάγματα.

Τροπάριον

Ἡ ἐπιφοιτήσασα ἰσχὺς σήμερον, αὕτη Πνεῦμα ἀγαθόν· Πνεῦμα σοφίας
Θεοῦ· Πνεῦμα ἐκ Πατρὸς ἐκπορευτόν, καὶ δι' Υἱοῦ πιστοῖς ἡμῖν πεφηνός·
μεταδοτικόν, ἐν οἷς κατοικίζεται φύσει, τῆς ἐν ἧ κατοπτεύεται ἀγιότητος.

Εἰρμός ἄλλος. » Λυτήριον κάθαρσιν ἀμπλακημάτων, » Πυρίπνοον
δέξασθε Πνεύματος δρόσον, » Ὡ τέκνα φωτόμορφα τῆς Ἐκκλησίας· » Νῦν
ἐκ Σιών γὰρ ἐξελήλυθε νόμος, » Ἡ γλωσσοπυρσόμορφος Πνεύματος
χάρις.

Τροπάρια.

Καθὼς περ εὐδόκησεν ἀντεξουσίως,

Ἀδέσποτον κάτεισι Πνεῦμα πατρόθεν,

Σοφίζον ἐν γλώσσησι τοὺς Ἀποστόλους

Ἐπισφραγίζον τὸν φερέσβιον Λόγον,

Πατροσθενὲς ξύμμορφον, ὃν Σωτὴρ ἔφη.

Ἰῆτο τὰς φρένας μὲν ἐξ ἁμαρτίας,

Χ' αὐτῷ κατεσκεύαζε τῶν Ἀποστόλων,

Θεὸς Λόγος πάνταρχος, ἄχραντον δόμον·

Ὅμοσθενοῦς δὲ καὶ συνουσιουμένου,

Νῦν ἐγκατοικίζεται Πνεύματος φάος.

Καταβασίαι

Τὸ διὰ τὸν φόβον σου ληφθέν...

Λυτήριον κάθαρσιν...

Ωιδὴ στ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ναυτιῶν τῷ σάλῳ, τῶν βιοτικῶν μελημάτων, συ- » μπλόοις
ποντούμενος ἁμαρτίαις, καὶ ψυχοφθόρῳ » θηρὶ προσριπτούμενος, ὡς ὁ
Ἰωνᾶς Χριστὲ βοῶ » σοι Ἐκ θανατηφόρου με βυθοῦ ἀνάγαγε.

Τροπᾶριον

Ἐκ τοῦ Πνεύματός σου, σάρκα ἐπὶ πᾶσαν, ὡς εἶπας, πλουσίως ἐξέχεας,
καὶ ἐπληρώθη τῆς σῆς ἢ σύμπασα γνώσεως Κύριε· ὅτι ἐκ Πατρὸς Υἱὸς
ἀρρέυστως ἔφυς, καὶ τὸ Πνεῦμα ἀμερίστως πρόεισιν.

Εἰρμός ἄλλος. » Ἰλασμός ἡμῖν Χριστὲ καὶ σωτηρία, » Ὁ Δεσπότης ἔλαμψας
ἐκ τῆς Παρθένου, » Ἴν' ὡς Προφήτην θηρὸς ἐκ θαλαττίου, » Στέρνων
Ἰωνᾶν, τῆς φθορᾶς διαρπάσης, » Ὅλον τὸν Ἀδάμ, παγγενῆ πεπτωκότα.

Τροπᾶρια.

Ἰμερτὸν ἡμῖν εὐθὲς ἐν τοῖς ἐγκάτοις,

Αἰωνίως ἔξουσι Πνεῦμα καινίσαις,

Πατροπροβλήτως πάντοτε ξυνημμένον,

Ἐγλης ἀπεχθοῦς καυστικῶν μολυσμάτων,

Ρύπου τε φρενῶν ῥυπτικὸν Παντοκράτορ.

Ὁρεκτὸν ἀξίωμα τοῖς Ἀποστόλοις,

Σιωνίταις μίμνουσι σὴν παρουσίαν,

Γνώρισμα Πνεῦμα πατρογεννήτου Λόγου,

Λέσχην ἀπηνῆ τῶν ἐθνῶν ποπτυσμάτων,

Ἐκιστα δεικνύς, πυρπνόως καθιδρύεις.

Καταβασίαι

Ναυτιῶν τῷ σάλῳ...

Ίλασμός ἡμῖν Χριστέ...

Κοντάκιον. ᾠχος πλ. δ'.

Ὅτε καταβὰς τὰς γλώσσας συνέχεε, διεμέριζεν ἔθνη ὁ Ὑψιστος· ὅτε τοῦ πυρὸς τὰς γλώσσας διένειμεν, εἰς ἐνότητα πάντας ἐκάλεσε· καὶ συμφώνως δοξάζομεν τὸ Πανάγιον Πνεῦμα.

Ὁ Οἶκος.

Ταχεῖαν καὶ σταθηρὰν δίδου παραμυθίαν τοῖς δούλοις σου, Ἰησοῦ, ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὰ πνεύματα ἡμῶν· μὴ χωρίζου τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἐν θλίψεσι, μὴ μακρύνου τῶν φρενῶν ἡμῶν ἐν περιστάσεσιν, ἀλλὰ ἀεὶ ἡμᾶς πρόφθασον. Ἐγγισον ἡμῖν, ἔγγισον ὁ πανταχοῦ· ὥς περ καὶ τοῖς Ἀποστόλοις σου πάντοτε συνῆς, οὕτω καὶ τοῖς σὲ ποθοῦσιν ἔνωσον σαυτὸν Οἰκτίρμον, ἵνα συνημμένοι σοι ὑμνῶμεν, καὶ δοξολογῶμεν τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου, εἶτα τὸ παρόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ ὀγδόῃ ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τὴν ἀγίαν Πεντηκοστὴν ἐορτάζομεν.

Στίχ. Πνοῆ βιαία γλωσσοπυρσεύτως νέμει,

Χριστὸς τὸ θεῖον Πνεῦμα τοῖς Ἀποστόλοις.

Ἐκκέχυται μεγάλῳ ἐνὶ ἡματι Πνεῦμ' ἀλιεῦσι.

Καὶ ταύτην τὴν ἐορτὴν ἀπὸ τῶν Ἑβραϊκῶν παρειλήφαμεν Βίβλων· ὥσπερ γὰρ ἐκεῖνοι τὴν παρ' αὐτοῖς Πεντηκοστὴν ἐορτάζουσι, τιμῶντες τὸν ἕβδομον ἀριθμόν, καὶ ὅτι μετὰ τὸ Πάσχα, πεντήκοντα ἡμέρας διαβιβάσαντες, τὸν Νόμον ἔλαβον· οὕτω καὶ ἡμεῖς, μετὰ τὸ Πάσχα, πεντήκοντα ἡμέρας ἐορτάζοντες, τὸ πανάγιον Πνεῦμα λαμβάνομεν, νομοθετοῦν καὶ ὀδηγοῦν εἰς πᾶσαν ἀλήθειαν, καὶ τὰ ἀρέσκοντα τῷ Θεῷ διαταττόμενον.

Ἰστέον δέ, ὡς παρ' Ἑβραίοις τρεῖς ἦσαν Ἑορταί, τὸ Πάσχα, ἡ Πεντηκοστή, καὶ ἡ Σκηνοπηγία. Τὸ μὲν οὖν Πάσχα, εἰς ἀνάμνησιν ἐποίουν τῆς διαβάσεως τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης· τὸ γὰρ Πάσχα διάβασις ἐρμηνεύεται· ἐδήλου δὲ ἡ τοιαύτη ἐορτὴ τὴν ἡμετέραν, ἀπὸ τῆς σκοτεινῆς ἀμαρτίας, πρὸς τὸν Παράδεισον αὐθις διάβασιν καὶ ἐπάνοδον.

Τὴν δὲ Πεντηκοστὴν ἐώρταζον, εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἐν τῇ ἐρήμῳ κακοπαθείας αὐτῶν, καὶ ὅπως διὰ πολλῶν θλίψεων εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας εἰσῆχθησαν· τότε γὰρ καὶ καρποῦ, σίτου καὶ οἴνου ἀπήλαυσαν· καὶ ἐδήλου τὴν ἡμετέραν ἐξ ἀπιστίας κάκωσιν, καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν εἰσέλευσιν· τότε γὰρ καὶ ἡμεῖς τοῦ Δεσποτικοῦ μεταλαμβάνομεν Σώματος καὶ Αἵματος. Οἱ μὲν οὖν διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν λέγουσι τὴν παρ' Ἑβραίοις Πεντηκοστὴν ἐορτάζεσθαι. Οἱ δέ, εἰς τιμὴν, ὡς φασί, τῶν πενήκοντα ἡμερῶν, ἃς νηστεύσας ὁ Μωϋσῆς, τὸν θεόγραφον Νόμον ἐδέξατο· ἐνταυτῷ μεμνημένοι καὶ τῆς μοσχοθυσίας, καὶ τῶν ἄλλων, ἄπερ, ὅτε Μωϋσῆς ἀνιών ἐν τῷ ὄρει, καὶ κατιῶν, διεπράξατο. Ἐτέροις δὲ ἔδοξε τὴν Πεντηκοστὴν παρ' Ἑβραίοις ἐπινοηθῆναι, διὰ τὴν τοῦ ἑπτὰ τιμὴν, ὡς εἴρηται· αὐτὸς γὰρ ἐφ' ἑαυτὸν ἑπτάκις συντιθέμενος, ποιεῖ τὸν πενήκοντα μιᾶς δεούσης ἡμέρας. Οὐκ ἐν ἡμέραις δὲ μόνον τῆς Πεντηκοστῆς ἡ τιμὴ, ἀλλὰ καὶ εἰς ἐνιαυτούς, ἐξ ὧν ὁ παρ' ἐκείνοις Ἰωβηλαῖος γεννᾶται· ἑπταπλασιαζομένων γὰρ τῶν ἐτῶν, οὗτος γίνεται ὅτε καὶ τὴν γῆν ἄσπορον ἀφιαῖσι, καὶ ζώοις παρέχουσιν ἄνεσιν, καὶ τοῖς ὠνητοῖς τῶν δούλων ἀναχωρεῖν ἐπιτρέπουσι.

Τρίτη δὲ ἐορτὴ ἡ Σκηνοπηγία, ἐορταζομένη μετὰ τὴν συγκομιδὴν τῶν καρπῶν, μετὰ πέντε δηλονότι μῆνας τῆς ἐορτῆς τοῦ Πάσχα. Ἐτελεῖτο δὲ αὕτη, εἰς μνήμην τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν Μωϋσῆς πρῶτον ἔπηξε τὴν ἐν ὄρει Σινᾶ ὄραθεισαν διὰ νεφέλης, καὶ κατασκευασθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ἀρχιτέκτονος Βεσελεήλ, Σκηνήν· σκηναὶ γὰρ καὶ οὗτοι διαπραττόμενοι, τὴν αὐτὴν ἐπετέλουν ἐορτὴν, καὶ ἐν ἀγροῖς διάγοντες, καὶ εὐχαριστοῦντες Θεῷ, τοὺς καρποὺς τῶν ἰδίων συνεκόμιζον πόνων. Ἐν ταύτῃ δοκεῖ καὶ Δαυῖδ τοὺς ὑπὲρ τῶν ληνῶν ἐπιγράφειν Ψαλμούς. Τύπος δὲ ἦν αὕτη τῆς ἡμῶν ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως, ὅτε, διαλυθέντων τῶν σωματικῶν ἡμῶν σκηνῶν, καὶ αὐθις συμπηγνυμένων, τῶν ἰδίων πόνων τοὺς καρποὺς ἀπολαύσομεν, πανηγυρίζοντες ἐν ταῖς αἰωνίοις σκηναῖς.

Χρὴ δὲ εἰδέναι, ὡς κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς τελουμένης, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον τοῖς Μαθηταῖς ἐπεδήμησεν. Ἐπεὶ δὲ τοῖς ἁγίοις Πατράσιν ἔδοξε μερίσαι τὰς ἐορτάς, διὰ τὸ μεγαλεῖον τοῦ Παναγίου καὶ ζωοποιῦ Πνεύματος, ὅτι ἐν ἐστὶ τῆς ἀγίας καὶ ζωαρχικῆς Τριάδος, ἰδοὺ καὶ ἡμεῖς εἰς αὐριον, ὅπως τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπεδήμησε, λέξομεν.

Ταῖς τῶν ἁγίων Ἀποστόλων πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ωιδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς ἐμβληθέντες ὅσοι Παῖδες, » τὸ πῦρ εἰς δρόσον μετέβαλον, διὰ τῆς ὑμνωδίας, » οὕτω βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν » Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ῥητορευόντων τὰ θεῖα μεγαλεῖα τῶν Ἀποστόλων, τοῦ Πνεύματος ἡ ἐνέργεια, ἐνομιζέτο μέθη τοῖς ἀπιστοῦσι, δι' ἧς Τριάς γνωρίζεται, εἰς Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὴν ἀδιαίρετον φύσιν ὀρθοδόξως θεολογοῦμεν, Θεὸν Πατέρα τὸν ἀναρχον, τῆς αὐτῆς ἐξουσίας Λόγον καὶ Πνεῦμα, Εὐλογητὸς εἶ, κράζοντες, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εἰρμός ἄλλος. » Σύμφωνον ἐθρόησεν ὄργάνων μέλος, » Σέβειν τὸ χρυσοτεκτον ἄψυχον βρέτας· » Ἡ τοῦ Παρακλήτου δὲ φωσφόρος χάρις, » Σεβασμιάζει τοῦ βοᾶν· Τριάς μόνη, » Ἰσοσθενῆς, ἀναρχος, εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Φωνὴν προφητόφθεγκτον ἠγνοηκότες,

Ἐφασκον οἰνότευκτον ἄφρονες μέθην,

Ῥήσεις ξενηκούσθησαν ὡς Ἀποστόλων·

Οἱ εὐσεβεῖς δέ, σοὶ βοῶμεν ἐνθέως·

Νεουργέ τοῦ σύμπαντος, εὐλογητὸς εἶ.

Θέσπιν κατεβρόντησεν ὁ βλέπων ὄπα,

Ἐνθους Ἰωήλ τοῦ θεαρχικωτάτου,

Οἷς ἐκχεῶ, φήσαντος οἰά περ Λόγου,

Τοῦ Πνεύματός μου, συμβοήσουσι· Φύσις,

Ἡ τρισσοφεγγόφωτος, εὐλογητὸς εἶ.

Τριττὴ μὲν εὐμοίρησεν ὠρῶν τὴν χάριν,

Ὅπως ὑπεμφήνιε τρεῖς ὑποστάσεις,

Σέβειν ἐν ἀπλότητι τῆς ἐξουσίας·

Ἄλλ' ἐν μιᾷ νῦν ἡμερῶν τῇ Κυρίᾳ,

Υἱὸς Πατῆρ, καὶ Πνεῦμα, εὐλογητὸς εἶ.

Καταβασίαι

Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός...

Σύμφωνον ἐθρόησεν...

Ωιδὴ ἡ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἄφλεκτος πυρὶ ἐν Σινᾷ προσομιλοῦσα, βάτος » Θεὸν ἐγνώρισε, τῷ
βραδυγλώσσῳ καὶ δυσήχῳ Μω- » σεῖ· καὶ Παῖδας ζῆλος Θεοῦ, τρεῖς
ἀναλώτους τῷ » πυρὶ ὑμνωδοὺς ἔδειξε· Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον »
ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ζωτικῆς ἐξ ὕψους βιαίας φερομένης, ἠχητικῶς τοῦ Πνεύματος τοῦ
παναγίου, ἀλιεῦσι πνοῆς, πυρίνων εἶδει γλωσσῶν, τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ
ἐρῶρητορεύοντο· Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερψοῦτε εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ μὴ θιγομένῳ προβαίνοντες ἐν ὄρει, μὴ πεφρικότες πῦρ δειματοῦν,
δεῦτε καὶ στῶμεν ἐν τῷ ὄρει Σιών, ἐν πόλει ζῶντος Θεοῦ, πνευματοφόροις
Μαθηταῖς νῦν συγχορεύοντες· Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ
ὑπερψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἰρμός ἄλλος. » Λύει τὰ δεσμὰ καὶ δροσίζει τὴν φλόγα, » Ὁ τρισσοφεγγῆς
τῆς θεαρχίας τύπος, » Ὑμνοῦσι Παῖδες, εὐλογεῖ δὲ τὸν μόνον, » Σωτῆρα
καὶ παντουργόν, ὡς εὐεργέτην, » Ἡ δημιουργηθεῖσα σύμπασα κτίσις.

Τροπάρια.

Μνήμην ὁ Χριστὸς τῶν βροτοσώων ἐπῶν,

Ἄ πατρακουσθεῖς τοῖς Ἀποστόλοις ἔφη,

Τὸ Πνεῦμα τεύχει γλωσσοπυρσεύτῳ θέᾳ,

Ἐφίζον· εὐλογητὸν οἰκειομένη,

Ἡλλοτριωμένη δὲ μέλπει σε κτίσις.
Σωτηριωδῶς, αὐτοδεσπότης ἰόν,
Φῶς αὐτολαμπές, καὶ παρεκτικὸν φάους,
Ὑπάρχον, ἦκες ἐμφοροῦν Ἀποστόλοις,
Τιμῆεν ὡς ἄημα· τοῖς σοῖς οἰκέταις,
Λελιπαρημένον δὲ Πνεῦμα προσνέμοις.
Ἦισε Προφητῶν πνευματέμφορον στόμα,
Σὴν σωματωδῶς, ὦ μέδων, ἐνδημίαν,
Καὶ Πνεῦμα κόλπων πατρικῶν προηγμένον,
Ἄκτιστοσυμπλαστουργοσύνθρονον σέθεν,
Τεῖς ἐνανθρωπήσεως πιστοῖς σέβας.

Καταβασίαι

Ἄφλεκτος πυρί...

Λύει τὰ δεσμά...

Ωιδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Μὴ τῆς φθορᾶς διαπείρα κυφορήσασα, καὶ παν- » τεχνήμονι Λόγω
σάρκα δανείσασα, Μῆτερ ἀπεί- » ρανδρε, Παρθένε Θεοτόκε, δοχεῖον τοῦ
ἀστέκτου, » χωρίον τοῦ ἀπείρου Πλαστουργοῦ σου, σὲ μεγαλύ- » νομεν.
(δίς)

Τροπάρια.

Ἐπιπαφλάζοντος πάλαι πυρίνου ἄρματος, ὁ ζηλωτῆς καὶ πυρίπνους
χαίρων ὀχούμενος, τὴν νῦν ἐκλάμπασαν ἐπίπνοϊαν ἐδήλου, ἐξ ὕψους
Ἀποστόλοις, ὑφ' ἧς καταλαμφθέντες, τὴν Τριάδα πᾶσιν ἐγνώρισαν.

Νόμου τῶν φύσεων δίχα ξένον ἠκούετο· τῶν Μαθητῶν τῆς μιᾶς γὰρ
φωνῆς ἀπηχουμένης, Πνεύματος χάριτι, ποικίλως, ἐνηχοῦντο, λαοί, φυλαὶ
καὶ γλῶσσαι, τὰ θεῖα μεγαλεῖα, τῆς Τριάδος γνῶσιν μυσούμενοι.

Εἰρμός ἄλλος. » Χαίροις Ἄνασσα, μητροπάρθενον κλέος· » Ἄπαν γὰρ
εὐδίνητον εὐλαλον στόμα, » Ῥητρεῦον, οὐ σθένει σε μέλπειν ἀξίως· »
Ἰλιγγιᾶ δὲ νοῦς ἅπας σου τὸν τόκον » Νοεῖν· ὅθεν σε συμφώνως
δοξάζομεν. (δίς)

Τροπάρια.

Ἦδειν ἔοικε τὴν φυσίζων Κόρην·

Μόνη γὰρ ἐν δίνησι κεκρύφει Λόγον,

Νοσοῦσαν ἀλθαίνοντα τὴν βροτῶν φύσιν·

Ἦος δεξιοῖς κλισμοῖσι νῦν ἰδρυμένος

Πατρός, πέπομφε τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος.

Ἦσοις ἔπνευσεν ἡ θεοῦ χάρις,

Λάμποντες, ἀστράπτοντες, ἠλλοιωμένοι,

Ἦθνεῖαν ἀλλοίωσιν εὐπρεπεστάτην,

Ἦσοσθενοῦσαν τὴν ἄτμητον εἰδότες,

Σοφὴν τρίφεγγον οὐσίαν δοξάζομεν.

Καταβασίαι

Μὴ τῆς φθορᾶς διαπεύρα...

Χαίροις Ἄνασσα...

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τὸ πανάγιον Πνεῦμα, τὸ προῖόν ἐκ τοῦ Πατρός, καὶ δι' Ἰοῦ ἐνδημήσαν,
τοῖς ἀγραμμάτοις Μαθηταῖς, τοὺς σὲ Θεὸν ἐπιγνόντας, σῶσον, ἀγίασον
πάντας.

(δίς)

Ἦτερον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Φῶς ὁ Πατήρ, φῶς ὁ Λόγος, φῶς καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, ὅπερ ἐν γλώσσαις πυρίναις, τοῖς Ἀποστόλοις ἐπέμφθη· καὶ δι' αὐτοῦ πᾶς ὁ κόσμος φωταγωγεῖται, Τριάδα σέβειν ἁγίαν.

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἰστώμεν Στίχους στ', καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος δ'

Παράδοξα σήμερον, εἶδον τὰ ἔθνη πάντα ἐν πόλει Δαυῖδ, ὅτε τὸ Πνεῦμα κατήλθε τὸ ἅγιον ἐν πυρίναις γλώσσαις, καθὼς ὁ θεηγόρος Λουκᾶς ἀπεφθέγγετο. Φησὶ γάρ· Συνηγμένων τῶν Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, ἐγένετο ἦχος, καθάπερ φερομένης βιαίας πνοῆς, καὶ ἐπλήρωσε τὸν οἶκον, οὗ ἦσαν καθήμενοι· καὶ πάντες ἤρξαντο φθέγγεσθαι, ξένοις ῥήμασι, ξένοις δόγμασι, ξένοις διδάγμασι, τῆς ἁγίας Τριάδος. (δίς)

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἦν μὲν ἀεὶ, καὶ ἔστι καὶ ἔσται, οὔτε ἀρξάμενον, οὔτε παυσόμενον, ἀλλ' ἀεὶ Πατρὶ καὶ Υἱῷ συντεταγμένον, καὶ συναριθμούμενον· ζωὴ, καὶ ζωοποιῶν· φῶς καὶ φωτὸς χορηγόν· αὐτάγαθον, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος· δι' οὗ Πατήρ γνωρίζεται, καὶ Υἱὸς δοξάζεται, καὶ παρὰ πάντων γινώσκεται, μία δύναμις, μία σύνταξις, μία προσκύνησις, τῆς ἁγίας Τριάδος. (δίς)

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, φῶς, καὶ ζωὴ, καὶ ζωσα πηγὴ νοερά. Πνεῦμα σοφίας, Πνεῦμα συνέσεως· ἀγαθόν, εὐθέξ, νοερόν, ἡγεμονεῦον, καθαῖρον τὰ πταισμάτα. Θεὸς καὶ θεοποιῶν· πῦρ, ἐκ πυρὸς προϊόν, λαλοῦν, ἐνεργοῦν, διαιροῦν τὰ χαρίσματα· δι' οὗ Προφητῆται ἅπαντες, καὶ Θεοῦ Ἀπόστολοι, μετὰ Μαρτύρων ἐστέφθησαν. Ξένον ἄκουσμα, ξένον θέαμα, πῦρ διαιρούμενον εἰς νομὰς χαρισμάτων. (δίς)

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρών, καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ, καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ σῶσον Ἀγαθὴ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ψάλλομεν τὰ Ἀντίφωνα ταῦτα.

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄.

Στίχ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Ἡμέρα τῆ ἡμέρα ἐρεύγεται ῥῆμα, καὶ νύξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γινῶσιν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Οὐκ εἰσι λαλιαί, οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρα θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλουΐα.

Στίχ. Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου.

Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ...

Στίχ. Μνησθεὶ πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὀλοκαύτωμά σου πιανάτω.

Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ...

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ...

Ἀντίφωνον Γ΄. Ἦχος πλ. δ΄

Στίχ. Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ Βασιλεύς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Στίχ. Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Στίχ. Ὅτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Στίχ. Ζωὴν ἠτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Εἰσοδικόν

Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσωμεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου. Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ...

Τὸ Ἀπολυτίκιον.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Τὸ Κοντάκιον.

Ὅτε καταβὰς τὰ γλώσσας συνέχεε...

Ἀντὶ δὲ τοῦ Τρισαγίου.

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε...

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. Ἦχος πλ. δ΄.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Ἡ Πρᾶξις

Ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς...

Ἀλληλούϊα. Ἦχος α΄.

Τῷ λόγῳ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν.

Στίχ. Ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ Κύριος.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς Ἑορτῆς...

Κοινωνικὸν

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ. Ἀλληλούϊα.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΝ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Τῆς ΚΥΡΙΑΚῆς ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

ΕΣΠΕΡΑΣ

(Σημαίνει ταχύτερον

διὰ τὴν τῆς γονυκλισίας Ἀκολουθίαν).

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν ψαλμὸν, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου, εἰ
ἔστιν· εἰδὲ μή, ὑπὸ τοῦ Ἱερέως.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης...

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ
Θεοῦ...

Ἐπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων βασιλέων ἡμῶν...

Ἐπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὴν χάριν τοῦ ἁγίου
Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῶν κλινόντων τὰς καρδίας αὐτῶν ἐνώπιον Κυρίου, καὶ τὰ γόνατα,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ ἐνισχυθῆναι ἡμᾶς πρὸς τελείωσιν εὐαρεστήσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι πλούσια τὰ ἐλέη αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ δεχθῆναι τὴν γονυκλισίαν ἡμῶν, ὡς θυμίαμα ἐνώπιον αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τῶν χρηζόντων τῆς παρ' αὐτοῦ βοηθείας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ ὀυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως...

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης...

Ἐκφώνησις παρὰ τοῦ Ἱερέως.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα... ἰστώμεν Στίχους στ' καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα γ', δευτεροῦντες αὐτά. Ἦχος δ'.

Παράδοξα σήμερον, εἶδον τὰ ἔθνη πάντα ἐν πόλει Δαυὶδ, ὅτε τὸ Πνεῦμα κατῆλθε τὸ Ἅγιον ἐν πυρίναις γλώσσαις, καθὼς ὁ θεηγόρος Λουκᾶς ἀπεφθέγγετο. Φησὶ γάρ· Συνηγμένων τῶν Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, ἐγένετο ἦχος, καθάπερ φερομένης βιαίας πνοῆς, καὶ ἐπλήρωσε τὸν οἶκον, οὗ ἦσαν καθήμενοι· καὶ πάντες ἤρξαντο φθέγγεσθαι, ξένοις ῥήμασι, ξένοις δόγμασι, ξένοις διδάγμασι, τῆς ἀγίας Τριάδος. (δὶς)

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἦν μὲν ἀεὶ, καὶ ἔστι, καὶ ἔσται, οὔτε ἀρξάμενον, οὔτε παυσόμενον, ἀλλ' ἀεὶ Πατρὶ καὶ Υἱῷ συντεταγμένον, καὶ συναριθμούμενον· ζωὴ, καὶ ζωοποιοῦν· φῶς, καὶ φωτὸς χορηγόν· αὐτάγαθον, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος· δι' οὗ Πατὴρ γνωρίζεται, καὶ Υἱὸς δοξάζεται, καὶ παρὰ πάντων γινώσκεται, μία δύναμις, μία σύνταξις, μία προσκύνησις, τῆς ἀγίας Τριάδος. (δὶς)

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, φῶς, καὶ ζωὴ, καὶ ζωσα πηγὴ νοερά. Πνεῦμα σοφίας, Πνεῦμα συνέσεως, ἀγαθόν, εὐθέξ, νοερόν, ἡγεμονεῦον, καθαῖρον τὰ πταιίσματα. Θεός, καὶ θεοποιοῦν· πῦρ, ἐκ πυρὸς προϊόν, λαλοῦν, ἐνεργοῦν, διαιροῦν τὰ χαρίσματα· δι' οὗ Προφήται ἅπαντες, καὶ Θεοῦ Ἀπόστολοι,

μετὰ Μαρτύρων ἐστέφθησαν. Ξένον ἄκουσμα, ξένον θέαμα, πῦρ διαιρούμενον, εἰς νομὰς χαρισμάτων. (δύς)

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β΄.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρών, καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγός· ἐλθέ, καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ σῶσον Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἵσοδος· τό, Φῶς ἰλαρόν... καὶ τὸ Προκείμενον.

Ἦχος βαρύς.

Τίς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ Θεός, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

Στίχ. α΄. Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου.

Τίς Θεὸς μέγας...

Στίχ. β΄. Καὶ εἶπα· Νῦν ἠρξάμην· αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου.

Τίς Θεὸς μέγας...

Στίχ. γ΄. Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου, ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου.

Τίς Θεὸς μέγας...

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος,

Ἔτι καὶ ἔτι, κλίναντες τὰ γόνατα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ἡμῶν κλινόντων τὰ γόνατα ἐπὶ γῆς, καὶ ἀσκεπῶν ὄντων, ἀναγινώσκει ὁ Ἱερεὺς τὰς Εὐχὰς ἀπὸ τοῦ βήματος μεγαλοφώνως εἰς ἐπήκοον πάντων.

Ἄχραντε, ἀμίαντε, ἀναρχε, ἀόρατε, ἀκατάληπτε, ἀνεξιχνίαστε, ἀναλλοίωτε, ἀνυπέροβλητε, ἀμέτρητε, ἀνεξίκακε Κύριε· ὁ μόνος ἔχων ἀθανασία, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον· ὁ ποιήσας τὸν οὐρανόν, καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ δημιουργηθέντα ἐν αὐτοῖς· ὁ πρὸ τοῦ αἰτεῖσθαι τοῖς πᾶσι τὰς αἰτήσεις παρέχων· Σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν, Δέσποτα φιλόνητο, τὸν Πατέρα τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ

τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντος ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ σαρκωθέντος ἐκ Πνεύματος ἁγίου, καὶ Μαρίας τῆς ἀειπαρθένου, καὶ ἐνδόξου, Θεοτόκου· ὃς πρότερον μὲν λόγοις διδάσκων, ὕστερον δὲ καὶ ἔργοις ὑποδεικνύς, ἠνίκα τὸ σωτήριον ὑφίστατο πάθος, παρέσχεν ἡμῖν ὑπογραμμὸν τοῖς ταπεινοῖς, καὶ ἁμαρτωλοῖς, καὶ ἀναξίοις δούλοις σου, δεήσεις προσφέρειν, ἐν αὐχένος καὶ γονάτων κλίσειν, ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων. Αὐτὸς οὖν, Πολυέλεε καὶ Φιλάνθρωπε, ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ἣ ἂν ἡμέρα ἐπικαλεσώμεθά σε· ἐξαιρέτως δέ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ τῆς Πεντηκοστῆς, ἐν ἣ, μετὰ τὸ ἀναληφθῆναι τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεσθῆναι ἐν δεξιᾷ σοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, κατέπεμψε τὸ ἅγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς ἁγίους αὐτοῦ μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους· ὃ καὶ ἐκάθισεν ἐφ' ἓνα ἕκαστον αὐτῶν καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες τῆς ἀκενώτου χάριτος αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησαν ἑτέραις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖά σου, καὶ προεφήτευσαν. Νῦν οὖν δεομένων ἐπάκουσον ἡμῶν, καὶ μνήσθητι ἡμῶν τῶν ταπεινῶν, καὶ κατακρίτων, καὶ ἐπίστρεψον τὴν αἰχμαλωσίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν οἰκείαν συμπάθειαν ἔχων ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσαν. Δέξαι ἡμᾶς προσπίπτοντάς σοι, καὶ βοῶντας τό, Ἥμάρτομεν. Ἐπὶ σὲ ἐπερῶρίφημεν ἐκ μήτρας, ἀπὸ γαστρὸς μητρὸς ἡμῶν, Θεὸς ἡμῶν σὺ εἶ· ἀλλ' ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν, γεγυμνώμεθα τῆς σῆς βοηθείας, ἐστερήμεθα ἀπὸ πάσης ἀπολογίας. Ἀλλὰ θαρρόυντες τοῖς οἰκτιρμοῖς σου, κράζομεν· Ἄμαρτίας νεότητος ἡμῶν, καὶ ἀγνοίας μὴ μνησθῆς, καὶ ἐκ τῶν κρυφίων ἡμῶν καθάρισον ἡμᾶς. Μὴ ἀπορῶρίψῃς ἡμᾶς εἰς καιρὸν γήρωσ· ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχὺν ἡμῶν, μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς· πρὶν ἡμᾶς εἰς τὴν γῆν ἀποστρέψαι, ἀξίωσον πρὸς σὲ ἐπιστρέψαι, καὶ πρόσχες ἡμῖν ἐν εὐμενείᾳ καὶ χάριτι. Ἐπιμέτρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν τοῖς οἰκτιρμοῖς σου· ἀντίθεσ τὴν ἄβυσσον τῶν οἰκτιρῶν σου, τῷ πλήθει τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν. Ἐπίβλεψον ἐξ ὕψους ἁγίου σου, Κύριε, ἐπὶ τὸν λαόν σου τὸν περιεστῶτα, καὶ ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος· ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου· ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῆς καταδυναστείας τοῦ Διαβόλου· ἀσφάλισαι τὴν ζωὴν ἡμῶν τοῖς ἁγίοις καὶ ἱεροῖς νόμοις σου. Ἀγγέλω πιστῷ φύλακι παρακατάθου τὸν λαόν σου· πάντα ἡμᾶς συνάγαγε εἰς τὴν Βασιλείαν σου· δὸς συγγνώμην τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σέ· ἄφες αὐτοῖς καὶ ἡμῖν τὰ ἁμαρτήματα· καθάρισον ἡμᾶς τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος· διάλυσον τὰς καθ' ἡμῶν μηχανὰς τοῦ ἐχθροῦ.

Ἐπισυνάπτει καὶ ταύτην τὴν Εὐχὴν.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, Δέσποτα παντοκράτορ, ὁ φωτίσας τὴν ἡμέραν τῷ φωτὶ τῷ ἡλιακῷ, καὶ τὴν νύκτα φαιδρύνας ταῖς ἀυγαῖς τοῦ πυρός· ὁ τὸ μῆκος τῆς ἡμέρας διελθεῖν ἡμᾶς καταξιώσας, καὶ προσεγγίσει ταῖς ἀρχαῖς τῆς νυκτός, ἐπάκουσον τῆς δεήσεως ἡμῶν, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου· καὶ πᾶσιν ἡμῖν συγχωρήσας τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια ἁμαρτήματα, πρόσδεξαι τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν ἰκεσίας, καὶ κατάπεμψον τὸ πλήθος τοῦ ἐλέους σου καὶ τῶν οἰκτιρῶν σου ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Τείχισον ἡμᾶς ἁγίοις Ἀγγέλοις σου· ὅπλισον ἡμᾶς ὅπλοις δικαιοσύνης σου· περιχαράκωσον ἡμᾶς τῇ ἀληθείᾳ σου· φρούρησον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου· ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ πάσης περιστάσεως, καὶ πάσης ἐπιβουλῆς τοῦ ἀντικειμένου. Παράσχου δὲ ἡμῖν καὶ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν, σὺν τῇ ἐπερχομένῃ νυκτὶ, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν, ἀναμάρτητον, ἀσκανδάλιστον, ἀφάνταστον, καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν· πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων.

Ὁ Διάκονος

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν...

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σῶζειν ἡμᾶς...

Ὁ Διάκονος.

Εἵπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς...

Ὁ δὲ Ἱερεὺς τὴν Ἐκφώνησιν.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

Εἶτα ὁ Διάκονος.

Ἔτι καὶ ἔτι, κλίναντες τὰ γόνατα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς ἐπεύχεται.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν σὴν εἰρήνην δεδωκώς τοῖς ἀνθρώποις, καὶ τὴν τοῦ παναγίου Πνεύματος δωρεάν, ἔτι τῷ βίῳ καὶ ἡμῖν

συμπαρών, εἰς κληρονομίαν ἀναφαίρετον τοῖς πιστοῖς ἀεὶ παρέχων, ἐμφανέστερον δὲ ταύτην τὴν χάριν τοῖς σοῖς μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις σήμερον καταπέμψας, καὶ τὰ τούτων χεῖλη πυρίναις στομώσας γλώσσαις, δι' ὧν πᾶν γένος ἀνθρώπων τὴν θεογνωσίαν, ἰδίᾳ διαλέκτῳ, εἰς ἀκοὴν ὠτίου δεξάμενοι, φωτὶ τοῦ Πνεύματος ἐφωτίσθημεν, καὶ τῆς πλάνης ὡς ἐκ σκότους ἀπηλλάγημεν, καὶ τῇ τῶν αἰσθητῶν καὶ πυρίνων γλωσσῶν διανομῇ, καὶ ὑπερφυεῖ ἐνεργείᾳ, τὴν εἰς σὲ πίστιν ἐμαθητεύθημεν, καὶ σὲ θεολογεῖν, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, ἐν μιᾷ Θεότητι, καὶ δυνάμει, καὶ ἐξουσίᾳ κατηυγάσθημεν. Σὺ οὖν τὸ ἀπαύγασμα τοῦ Πατρὸς, ὁ τῆς οὐσίας καὶ τῆς φύσεως αὐτοῦ ἀπαράλλακτος, καὶ ἀμετακίνητος χαρακτήρ, ἡ πηγὴ τῆς σωτηρίας καὶ τῆς χάριτος, διάνοιξον κἀμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ τὰ χεῖλη, καὶ διδάξόν με πῶς δεῖ, καὶ ὑπὲρ ὧν χρῆ προσεύχεσθαι. Σὺ γὰρ εἶ, ὁ γινώσκων τὸ πολὺ τῶν ἁμαρτιῶν μου πλήθος, ἀλλ' ἡ σὴ εὐσπλαγχνία νικήσει τούτων τὸ ἄμετρον· ἰδοὺ γὰρ φόβῳ παρίσταμαί σοι, εἰς τὸ πέλαγος τοῦ ἐλέους σου τὴν ἀπόγνωσιν ἀπορῶριψας τῆς ψυχῆς μου. Κυβέρνησόν μου τὴν ζωὴν, ὁ πᾶσαν ῥήματι τὴν κτίσιν ἀρῶρήτῳ σοφίας δυνάμει κυβερνῶν, ὁ εὐδιος τῶν χειμαζομένων λιμῆν, καὶ γνῶρισόν μοι ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι. Πνεῦμα σοφίας σου, τοῖς ἐμοῖς παράσχου διαλογισμοῖς, Πνεῦμα συνέσεως τῇ ἀφροσύνῃ μου δωρούμενος· Πνεῦμα φόβου σου τοῖς ἐμοῖς ἐπισκίασον ἔργοις· καὶ Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου· καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῶ τὸ τῆς διανοίας μου στήριξον ὀλισθηρόν· ἵνα καθ' ἑκάστην ἡμέραν, τῷ Πνεύματί σου τῷ ἀγαθῷ, πρὸς τὸ συμφέρον ὀδηγούμενος, καταξιωθῶ ποιεῖν τὰς ἐντολάς σου, καὶ τῆς σῆς ἀεὶ μνημονεύειν ἐνδόξου, καὶ ἐρευνητικῆς τῶν πεπραγμένων ἡμῖν παρουσίας· καὶ μὴ παρίδῃς με τοῖς φθειρομένοις τοῦ κόσμου ἐναπαταῖσθαι τερπνοῖς, ἀλλὰ τῶν μελλόντων ὀρέγεσθαι τῆς ἀπολαύσεως ἐνίσχυσον θησαυρῶν. Σὺ γὰρ εἶπας, Δέσποτα, ὅτι περ, ὅσα ἂν τις αἰτήσῃται ἐν τῷ ὀνόματί σου, ἀκωλύτως παρὰ τοῦ σου λαμβάνει συναϊδίου Θεοῦ καὶ Πατρὸς· διὸ κἀγὼ ὁ ἁμαρτωλός, ἐν τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, τὴν σὴν ἵκετεύω ἀγαθότητα· Ὅσα ἠὺξάμην, ἀπόδος μοι εἰς σωτηρίαν. Ναί, Κύριε, ὁ πάσης εὐεργεσίας πλουσιοπάροχος δοτὴρ ἀγαθός· ὅτι σὺ εἶ ὁ διδούς ὑπερεκπερισσοῦ, ὧν αἰτούμεθα. Σὺ εἶ ὁ συμπαθής, ὁ ἐλεήμων, ὁ ἀναμαρτήτως γεγονώς τῆς σαρκὸς ἡμῶν κοινωνός, καὶ τοῖς κάμπτουσι πρὸς σὲ γόνυ, ἐπικαμπτόμενος φιλευσπλαγχνῶς, ἰλασμός τε γενόμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Δὸς δὴ, Κύριε, τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρισμούς σου· ἐπάκουσον ἡμῶν ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου σου· ἀγίασον αὐτούς τῇ δυνάμει τῆς σωτηρίου δεξιᾶς σου· σκέπασον

αὐτοὺς ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου· μὴ παρίδῃς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου· Σοὶ μόνῳ ἀμαρτάνομεν, ἀλλὰ καὶ σοὶ μόνῳ λατρεύομεν· οὐκ οἶδαμεν προσκυνεῖν Θεῷ ἀλλοτρίῳ, οὐδὲ διαπετάζειν πρὸς ἕτερον Θεὸν τὰς ἑαυτῶν, Δέσποτα, χειῖρας. Ἄφες ἡμῖν τὰ παραπτώματα· καὶ προσδεχόμενος ἡμῶν τὰς γονυπετεῖς δεήσεις, ἔκτεινον πᾶσιν ἡμῖν χεῖρα βοηθείας· πρόσδεξαι τὴν εὐχὴν πάντων, ὡς θυμίαμα δεκτόν, ἀναλαμβανόμενον ἐνώπιον τῆς σῆς ὑπεραγάθου Βασιλείας.

Ἐπισυνάπτει καὶ ταύτην.

Κύριε, Κύριε, ὁ ῥυσάμενος ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς βέλους πετομένου ἡμέρας, ῥῦσαι ἡμᾶς καὶ ἀπὸ παντὸς πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου. Πρόσδεξαι θυσίαν ἑσπερινήν, τὰς τῶν χειρῶν ἡμῶν ἐπάρσεις. Καταξίωσον δὲ ἡμᾶς, καὶ τὸ νυκτερινὸν στάδιον ἀμέμπτως διελθεῖν, ἀπειράστους κακῶν· καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ταραχῆς καὶ δειλίας, τῆς ἐκ τοῦ Διαβόλου ἡμῖν προσγινομένης. Χάρισαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν κατάνυξιν, καὶ τοῖς λογισμοῖς ἡμῶν μέριμναν, τῆς ἐν τῇ φοβερᾷ καὶ δικαίᾳ σου κρίσει ἐξετάσεως. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ νέκρωσον τὰ μέλη ἡμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· ἵνα, καὶ ἐν τῇ καθ' ὕπνον ἡσυχίᾳ, ἐμφαιδρυνώμεθα τῇ θεωρίᾳ τῶν κριμάτων σου. Ἀπόστησον δὲ ἀφ' ἡμῶν πᾶσαν φαντασίαν ἀπρεπῆ, καὶ ἐπιθυμίαν βλαβεράν, Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς ἐστηριγμένους ἐν τῇ πίστει, καὶ προκόπτοντας ἐν τοῖς παραγγέλμασί σου.

Ὁ Διάκονος

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Τῆς Παναγίας ἀχράντου...

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Εὐδοκία, καὶ χάριτι τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἶτα τό, Καταξίωσον, Κύριε...

Μετὰ δὲ τοῦτο, λέγει ὁ Διάκονος.

Ἦτι καὶ ἔτι, κλίναντες τὰ γόνατα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἰερεὺς τὴν Εὐχὴν.

Ἡ ἀενάως βρούουσα ζωτικὴ καὶ φωτιστικὴ πηγὴ, ἡ συναΐδιος τοῦ Πατρὸς δημιουργικὴ δύναμις, ὁ πᾶσαν τὴν οἰκονομίαν, διὰ τὴν τῶν βροτῶν σωτηρίαν, ὑπερκάλλως πληρώσας, Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὁ θανάτου δεσμοὺς ἀλύτους, καὶ κλειθρὰ Ἰαίδου διαρρήξας, πονηρῶν δὲ πνευμάτων πλήθη καταπατήσας· ὁ προσαγαγὼν σεαυτὸν ἄμωμον ὑπὲρ ἡμῶν ἱερεῖον, τὸ σῶμα δοὺς τὸ ἄχραντον εἰς θυσίαν, τὸ πάσης ἀμαρτίας ἄψαυστόν τε καὶ ἄβατον, καὶ διὰ τῆς φρικτῆς ταύτης, καὶ ἀνεκδιηγῆτου ἱερουργίας, ζωὴν ἡμῖν αἰώνιον χαρισάμενος· ὁ εἰς Ἰαίδου καταβάς, καὶ μοχλοὺς αἰωνίους συντριψας, καὶ τοῖς κάτω καθημένοις ἄνοδον ὑποδείξας· τὸν δὲ ἀρχέκακον καὶ βύθιον δράκοντα, θεοσόφῳ δελεάσματι ἀγκιστρεύσας, καὶ σειραῖς ζόφου δεσμεύσας ἐν ταρτάρῳ, καὶ πυρὶ ἀσβέστῳ, καὶ σκότῳ ἐξωτέρῳ, διὰ τῆς ἀπειροδυνάμου σου κατασφαισάμενος ἰσχύος· ἡ μεγαλῶνυμος σοφία τοῦ Πατρὸς· ὁ τοῖς ἐπηρεαζομένοις μέγας ἐπίκουρος φανείς, καὶ φωτίσας τοὺς ἐν σκότει, καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένους· Σύ, δόξης ἀενάου Κύριε, καὶ Πατὴρ ὑψίστου Υἱὲ ἀγαπητέ· αἰῶδιον φῶς, ἐξ αἰδίου φωτός· Ἦλιε δικαιοσύνης, ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων σου, καὶ ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, τῶν προκεκοιμημένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ τῶν λοιπῶν συγγενῶν κατὰ σάρκα, καὶ πάντων τῶν οικείων τῆς πίστεως, περὶ ὧν καὶ τὴν μνήμην ποιούμεθα νῦν· ὅτι ἐν σοὶ πάντων τὸ κράτος, καὶ ἐν τῇ χειρὶ σου κατέχεις πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. Δέσποτα παντοκράτορ, Θεὲ Πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, γένους θνητοῦ τε καὶ ἀθανάτου, καὶ πάσης φύσεως ἀνθρωπίνης δημιουργέ, συνισταμένης τε καὶ πάλιν λυομένης, ζωῆς τε καὶ τελευτῆς, τῆς ἐνταῦθα διαγωγῆς, καὶ τῆς ἐκεῖθεν μεταστάσεως· ὁ χρόνους μετρῶν τοῖς ζῶσι, καὶ καιροὺς θανάτου ἰστῶν, κατάγων εἰς Ἰαίδου καὶ ἀνάγων, δεσμεύων ἐν ἀσθενείᾳ, καὶ ἀπολύων ἐν δυναστείᾳ· ὁ τὰ παρόντα χρησίμως οἰκονομῶν, καὶ τὰ μέλλοντα λυσιτελῶς διοικῶν· ὁ τοὺς θανάτου κέντρῳ πληγέντας, ἀναστάσεως ἐλπίσι ζωογονῶν. Αὐτὸς Δέσποτα τῶν ἀπάντων, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακρὰν, ὁ καὶ ἐν ταύτῃ τῇ ἐσχάτῃ, καὶ μεγάλῃ καὶ σωτηρίῳ ἡμέρᾳ τῆς Πεντηκοστῆς, τὸ μυστήριον τῆς ἀγίας, καὶ ὁμοουσίου, καὶ συναΐδιου, καὶ ἀδιαιρέτου, καὶ ἀσυγχύτου Τριάδος ὑποδείξας ἡμῖν, καὶ τὴν ἐπιφοίτησιν καὶ παρουσίαν τοῦ ἀγίου καὶ ζωοποιῦ σου Πνεύματος, ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν, ἐπὶ τοὺς ἀγίους σου Ἀποστόλους ἐκχέας, καὶ εὐαγγελιστὰς αὐτοὺς θέμενος τῆς εὐσεβοῦς ἡμῶν πίστεως, καὶ ὁμολογητὰς καὶ κήρυκας τῆς ἀληθοῦς ἀναδείξας Θεολογίας· ὁ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ παντελείῳ Ἑορτῇ καὶ

σωτηριώδει, ἰλασμοὺς ἰκεσίους, ὑπὲρ τῶν κατεχομένων ἐν Ἄιδῃ, καταξιώσας δέχεσθαι, μεγάλας τε παρέχων ἡμῖν ἐλπίδας, ἄνεσιν τοῖς κατοικομένοις τῶν κατεχόντων αὐτοὺς ἀνιαρῶν, καὶ παραψυχὴν παρὰ σοῦ καταπέμπεσθαι. Ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ταπεινῶν, καὶ οἰκτρῶν δεομένων σου· καὶ ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου τῶν προκεκοιμημένων, ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα πᾶσα ὀδύνη, λύπη, καὶ στεναγμός· καὶ κατάταξον τὰ πνεύματα αὐτῶν ἐν σκηναῖς Δικαίων, καὶ εἰρήνης καὶ ἀνέσεως ἀξιώσον αὐτούς· ὅτι οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί σε, Κύριε, οὐδὲ οἱ ἐν Ἄιδῃ ἐξομολόγησιν παρῶρησιάζονται προσφέρειν σοι, ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογοῦμέν σε καὶ ἰκετεύομεν, καὶ τὰς ἰλαστηρίους εὐχὰς καὶ θυσίας προσάγομέν σοι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν αὐτῶν.

Ἐπισυνάπτει καὶ ταύτην τὴν Εὐχὴν.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ αἰώνιος, ὁ ἅγιος καὶ φιλόανθρωπος, ὁ καταξιώσας ἡμᾶς καὶ ἐν ταύτῃ τῇ ὥρᾳ στήναι ἐνώπιον τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, εἰς ὕμνον καὶ αἶνον τῶν θαυμασίων σου, ἰλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις δούλοις σου· καὶ παράσχου χάριν, τοῦ μετὰ συντετριμμένης καρδίας ἀμετεωρίστως προσενεγκεῖν σοι τὴν τρισάγιον δοξολογίαν, καὶ τὴν εὐχαριστίαν τῶν μεγάλων σου δωρεῶν, ὧν ἐποίησας καὶ ποιεῖς πάντοτε εἰς ἡμᾶς. Μνήσθητι, Κύριε, τῆς ἀσθενείας ἡμῶν, καὶ μὴ συναπολέσης ἡμᾶς ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν, ἀλλὰ ποιήσον μέγα ἔλεος μετὰ τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν· ἵνα, τὸ τῆς ἁμαρτίας σκότος διαφυγόντες, ἐν ἡμέρᾳ δικαιοσύνης περιπατήσωμεν· καὶ ἐνδυσάμενοι τὰ ὄπλα τοῦ φωτός, ἀνεπιβουλεύτως διατελέσωμεν ἀπὸ πάσης ἐπηρείας τοῦ πονηροῦ, καὶ μετὰ παρῶρησίας δοξάσωμεν ἐπὶ πᾶσι, σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεόν. Σὸν γὰρ ὡς ἀληθῶς, καὶ μέγα ὄντως μυστήριον, Δέσποτα τῶν ἀπάντων καὶ Ποιητὰ, ἢ τε πρόσκαιρος λύσις τῶν σῶν κτισμάτων, καὶ ἢ μετὰ ταῦτα συνάφεια, καὶ ἀνάπαυσις ἢ εἰς αἰῶνας. Σοὶ χάριν ἐπὶ πᾶσιν ὁμολογοῦμεν, ἐπὶ ταῖς εἰσόδοις ἡμῶν ταῖς εἰς τὸν κόσμον τοῦτον, καὶ ταῖς ἐξόδοις, αἱ τὰς ἐλπίδας ἡμῶν τῆς ἀναστάσεως, καὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς, διὰ τῆς σῆς ἀψευδοῦς ἐπαγγελίας προμνηστεύονται· ἧς ἀπολαύσαμεν ἐν τῇ δευτέρᾳ μελλούσῃ παρουσίᾳ σου. Σὺ γὰρ εἶ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἡμῶν ἀρχηγός, καὶ τῶν βεβιωμένων ἀδέκαστος, καὶ φιλόανθρωπος Κριτής, καὶ τῆς μισθαποδοσίας Δεσπότης καὶ Κύριος· ὁ καὶ κοινωνήσας ἡμῖν παραπλησίως σαρκὸς καὶ αἵματος, διὰ συγκατάβασιν ἄκραν, καὶ τῶν ἡμετέρων ἀδιαβλήτων παθῶν, ἐν τῷ ἐκουσίῳ εἰς πείραν

καταστῆναι, προσλαβόμενος σπλάγχνα οἰκτιρῶν, καὶ ἐν ᾧ πέπονθας πειρασθεὶς αὐτός, τοῖς πειραζομένοις ἡμῖν γενόμενος αὐτεπάγγελτος βοηθός· διὸ καὶ συνήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν σὴν ἀπάθειαν. Δέξαι οὖν, Δέσποτα, δεήσεις καὶ ἰκεσίας ἡμετέρας, καὶ ἀνάπαυσον πάντας τοὺς πατέρας ἐκάστου, καὶ μητέρας, καὶ ἀδελφούς, καὶ ἀδελφὰς καὶ τέκνα, καὶ εἴ τι ἄλλο ὁμογενὲς καὶ ὁμόφυλον, καὶ πάσας τὰς προαναπαυσαμένας ψυχὰς ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου· καὶ κατάταξον τὰ πνεύματα αὐτῶν καὶ τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ ζωῆς, ἐν κόλποις Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, ἐν χώρᾳ ζώντων, εἰς Βασιλείαν οὐρανῶν, ἐν Παραδείσῳ τρυφῆς, διὰ τῶν φωτεινῶν Ἀγγέλων σου εἰσάγων ἅπαντας εἰς τὰς ἀγίας σου μονάς· συνέγειρον καὶ τὰ σώματα ἡμῶν ἐν ἡμέρᾳ, ἣ ὥρισας, κατὰ τὰς ἀγίας σου καὶ ἀψευδεῖς ἐπαγγελίας. Οὐκ ἔστιν οὖν, Κύριε, τοῖς δούλοις σου θάνατος, ἐκδημούντων ἡμῶν ἀπὸ τοῦ σώματος, καὶ πρὸς σὲ τὸν Θεὸν ἐνδημούντων, ἀλλὰ μετὰστασις ἀπὸ τῶν λυπηροτέρων ἐπὶ τὰ χρηστότερα καὶ θυμηδέστερα, καὶ ἀνάπαυσις καὶ χαρὰ. Εἰ δὲ καὶ τι ἡμάρτομεν εἰς σέ, ἴλεως γενοῦ ἡμῖν τε καὶ αὐτοῖς· διότι οὐδεὶς καθαρὸς ἀπὸ ῥύπου ἐνώπιόν σου, οὐδ' ἂν μία ἡμέρα ἦ ἡ ζωὴ αὐτοῦ· εἰμὴ μόνος σύ, ὁ ἐπὶ γῆς φανεὶς ἀναμάρτητος, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, δι' οὗ πάντες ἐλπίζομεν ἐλέους τυχεῖν, καὶ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν. Διὰ τοῦτο ἡμῖν τε καὶ αὐτοῖς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόφρων Θεός, ἄνες, ἄφες, συγχώρησον τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἐν ἀγνοίᾳ, τὰ πρόδηλα, τὰ λανθάνοντα, τὰ ἐν πράξει, τὰ ἐν διανοίᾳ, τὰ ἐν λόγῳ, τὰ ἐν πάσαις ἡμῶν ταῖς ἀναστροφαῖς, καὶ τοῖς κινήμασι· καὶ τοῖς μὲν προλαβοῦσιν ἐλευθερίαν καὶ ἄνεσιν δώρησαι, ἡμᾶς δὲ τοὺς περιεστῶτας εὐλόγησον, τέλος ἀγαθὸν καὶ εἰρηνικὸν παρεχόμενος ἡμῖν τε, καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου, καὶ ἐλέους σπλάγχνα καὶ φιλοφροσύνης διανοιῶν ἡμῖν, ἐν τῇ φρικτῇ καὶ φοβερᾷ σου παρουσίᾳ· καὶ τῆς Βασιλείας σου ἀξίους ἡμᾶς ποιήσον.

Ἐπισυνάπτει καὶ ταύτην.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ὑψιστος, ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ὁ πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας, ὁ διαχωρήσας ἀνὰ μέσον τοῦ φωτός, καὶ ἀναμέσον τοῦ σκότους, καὶ τὸν ἥλιον θέμενος εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, σελήνην δὲ καὶ ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός· ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς, καὶ ἐπὶ τῆς παρούσης ἡμέρας προφθάσαι τὸ πρόσωπόν σου ἐν ἐξομολογήσει, καὶ τὴν ἐσπερινὴν σοὶ λατρείαν προσαγαγεῖν· Αὐτός, φιλόφρονε Κύριε, κατεύθυνον τὴν

προσευχὴν ἡμῶν, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν εἰς ὄσμην εὐωδίας. Παράσχου δὲ ἡμῖν τὴν παροῦσαν ἐσπέραν, καὶ τὴν ἐπιούσαν νύκτα εἰρηνικὴν· ἔνδυσον ἡμᾶς ὄπλα φωτός· ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, καὶ ἀπὸ παντὸς πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου· καὶ δώρησαι ἡμῖν τὸν ὕπνον, ὃν εἰς ἀνάπαυσιν τῆ ἀσθενείᾳ ἡμῶν ἐδώρησω, πάσης διαβολικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Ναί, Δέσποτα τῶν ἀπάντων, τῶν ἀγαθῶν χορηγέ· ἵνα, καὶ ἐν ταῖς κοίταις ἡμῶν καταλυγόμενοι, μνημονεύωμεν καὶ ἐν νυκτὶ τοῦ παναγίου ὀνόματός σου· καὶ τῆ μελέτῃ τῶν σῶν ἐντολῶν καταυγαζόμενοι, ἐν ἀγαλλιᾷσει ψυχῆς διανιστῶμεν πρὸς δοξολογίαν τῆς σῆς ἀγαθότητος, δεήσεις καὶ ἱκεσίας τῆ σῆς εὐσπλαγχνία προσάγοντες, ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἀμαρτιῶν, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου, ὃν ταῖς πρεσβείαις τῆς ἀγίας Θεοτόκου ἐν ἐλέει ἐπίσκεψαι.

Ὁ Διάκονος

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός...

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης...

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Σὺ γὰρ εἶ ἡ ἀνάπαυσις, τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινήν...

Ὁ Ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόφρωνος... Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Λαός· Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ Διάκονος

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Ὁ Λαός· Σοὶ Κύριε.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς εὐχεται τὴν Εὐχὴν ταύτην μυστικῶς.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς, καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου· σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ Κριτῇ οἱ σοὶ δούλοι τὰς ἑαυτῶν ἔκλιναν κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας, οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν· οὐς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν, καὶ τὴν ἐπιούσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων, καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἶτα ἐκφωνεῖ·

Εἴη τὸ κράτος τῆς Βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα τοῦ Στίχου.

Ἦχος γ'.

Νῦν εἰς σημεῖον τοῖς πᾶσιν, ἐμφανῶς αἱ γλῶσσαι γεγόνασιν· Ἰουδαῖοι γὰρ, ἐξ ὧν κατὰ σάρκα Χριστός, ἀπιστία νοσήσαντες, θεϊκῆς ἐξέπεσον χάριτος, καὶ τοῦ θεοῦ φωτὸς οἱ ἐξ ἐθνῶν ἠξιώθημεν, στηριχθέντες τοῖς λόγοις τῶν Μαθητῶν, φθεγγομένων τὴν δόξαν τοῦ εὐεργέτου τῶν ὅλων Θεοῦ· μεθ' ὧν τὰς καρδίας σὺν τοῖς γόνασι κλίναντες, ἐν πίστει προσκυνήσωμεν, τῷ ἁγίῳ Πνεύματι στηριχθέντες, Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν ταῖς ἐγκάτοις μου.

Νῦν τὸ Παράκλητον Πνεῦμα, εἰς πᾶσαν σάρκα ἐκκέχυται· Ἀποστόλων γὰρ χορείας ἀρξάμενον, ἐξ αὐτῶν κατὰ μέθεξιν τοῖς πιστοῖς τὴν χάριν ἐφήπλωσε, καὶ πιστοῦται αὐτοῦ τὴν κραταίαν ἐπιφοίτησιν, ἐν πυρίνῳ τῷ εἶδει τοῖς Μαθηταῖς διανέμον τὰς γλῶσσας, εἰς ὑμνωδίαν καὶ δόξαν Θεοῦ· διὸ τὰς καρδίας νοερώς ἐλλαμπόμενοι, ἐν πίστει στηριχθέντες τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, δυσωποῦμεν σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Μὴ ἀπορρίψης με, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Νῦν περιβάλλονται κράτος, οἱ Χριστοῦ ἀφ' ὕψους Ἀπόστολοι· ἐγκαινίζει γὰρ αὐτούς ὁ Παράκλητος ἐν αὐτοῖς καινιζόμενος, μυστικῇ καινότητι γνώσεως· ἦν ταῖς ξέναις φωναῖς, καὶ ὑψηγόροις κηρύττοντες, τὴν αἰδίου φύσιν τε καὶ ἀπλῆν, τρισυπόστατον σέβειν τοῦ εὐεργέτου τῶν ὄλων Θεοῦ, ἡμᾶς ἐκδιδάσκουσι· διὸ φωτισθέντες τοῖς ἐκείνων διδάγμασι, Πατέρα προσκυνήσωμεν, σὺν Υἱῷ καὶ Πνεύματι, δυσωποῦντες σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Δεῦτε λαοί, τὴν τρισυπόστατον Θεότητα προσκυνήσωμεν, Υἱὸν ἐν τῷ Πατρὶ, σὺν ἀγίῳ Πνεύματι. Πατὴρ γὰρ ἀχρόνως ἐγέννησεν Υἱόν, συναἰδίου καὶ σύνθρονον, καὶ Πνεῦμα ἅγιον ἦν ἐν τῷ Πατρὶ, σὺν Υἱῷ δοξαζόμενον· μία δύναμις, μία οὐσία, μία Θεότης, ἦν προσκυνοῦντες πάντες λέγομεν· Ἅγιος ὁ Θεός, ὁ τὰ πάντα δημιουργήσας δι' Υἱοῦ, συνεργεία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἅγιος ἰσχυρός, δι' οὗ τὸν Πατέρα ἐγνώκαμεν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπεδήμησεν ἐν κόσμῳ. Ἅγιος ἀθάνατος, τὸ Παράκλητον Πνεῦμα, τὸ ἐκ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, καὶ ἐν Υἱῷ ἀναπαυόμενον· Τριάς ἁγία, δόξα σοι.

Τό, Νῦν ἀπολύεις... τὸ Τρισάγιον· καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Εὐλογητὸς εἶ Χριστέ... (ἐκ γ').

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν οὕτως.

Ὁ ἐκ τῶν πατρικῶν κόλπων κενώσας ἑαυτόν, καὶ τὴν ἡμετέραν ὄλην ἀνθρωπείαν προσλαβόμενος φύσιν, καὶ θεώσας αὐτήν, μετὰ δὲ ταῦτα εἰς οὐρανοὺς αὔθις ἀνελθὼν, καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, τότε θεῖον, καὶ ἅγιον, καὶ ὁμοούσιον, καὶ ὁμοδύναμον, καὶ ὁμόδοξον, καὶ συναἰδίου Πνεῦμα καταπέμφας ἐπὶ τοὺς ἁγίους αὐτοῦ μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους, καὶ διὰ τούτου φωτίσας μὲν αὐτούς, δι' αὐτῶν δὲ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου, καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων, πανευφήμων, Θεοκηρύκων καὶ πνευματοφόρων Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς διὰ τὴν ἑαυτοῦ ἀγαθότητα. Ἀμήν.

ΤΗΙ ΔΕΥΤΕΡΑΙ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΝ

ΕΝ ΤΩΙ ΟΡΘΡΩΙ

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν μεθέορτον πιστοί, καὶ τελευταίαν ἑορτήν, ἑορτάσωμεν φαιδρῶς· αὕτη ἔστι Πεντηκοστή, ἐπαγγελίας συμπλήρωσις, καὶ προθεσμίας· ἐν ταύτῃ γὰρ τὸ πῦρ, τοῦ Παρακλήτου εὐθύς, κατέβη ἐπὶ γῆς, ὡσπερ ἐν εἴδει γλωσσῶν, καὶ Μαθητὰς ἐφώτισε, καὶ τούτους οὐρανομύστας ἀνέδειξε. Τὸ φῶς ἐπέστη, τοῦ Παρακλήτου, καὶ τὸν κόσμον ἐφώτισεν. (δίς)

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν. Κάθισμα. Ὅμοιον.

Ἡ τοῦ Πνεύματος πηγὴ, ἐπιδημοῦσα τοῖς ἐν γῆ, εἰς πυρφόρους ποταμούς, μεριζομένη νοητῶς, τοὺς Ἀποστόλους ἐδρόσιζε φωταγωγοῦσα· καὶ γέγονεν αὐτοῖς, νέφος δροσῶδες τὸ πῦρ, φωτίζουσα αὐτούς, καὶ ὑετίζουσα φλόξ, δι' ὧν ἡμεῖς ἐλάβομεν τὴν χάριν, διὰ πυρός τε καὶ ὕδατος. Τὸ φῶς ἐπέστη, τοῦ Παρακλήτου, καὶ τὸν κόσμον ἐφώτισεν. (δίς)

Ὁ Ν΄ καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς. Ὁ τοῦ βαρέος μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς η΄ καὶ ὁ τοῦ δ΄ εἰς στ΄.

Ωιδὴ α΄. Ἦχος βαρύς. » Πόντῳ ἐκάλυψε Φαραῶ σὺν ἄρμασιν, ὁ συντρίβων
» πολέμους ἐν ὑψηλῷ βραχίονι· ἄσωμεν αὐτῷ, ὅτι » δεδόξασται.

Τροπάρια.

Ἔργω, ὡς πάλαι τοῖς Μαθηταῖς ἐπηγγείλω, τὸ Παράκλητον Πνεῦμα ἐξαποστείλας Χριστέ, ἔλαμψας τῷ κόσμῳ φῶς, Φιλάνθρωπε.

Νόμῳ τὸ πάλαι προκηρυχθὲν καὶ Προφήταις, ἐπληρώθη· τοῦ θείου Πνεύματος σήμερον, πᾶσι γὰρ πιστοῖς χάρις ἐκκέχυται.

Ωιδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» Θείῳ καλυφθεὶς ὁ βραδύγλωσσος γνόφῳ, » Ἐρῆτόρευσε τὸν θεόγραφον νόμον·
» Ἴλυν γὰρ ἐκτινάξας ὄμματος νόου, » Ὁρᾷ τὸν ὄντα, καὶ μυεῖται Πνεύματος
» Γνῶσιν, γεραίρων ἐνθέοις τοῖς ἄσμασιν.

Τροπάρια.

Ἐφη τὸ σεπτὸν καὶ σεβάσμιον στόμα·
Νοσφισμὸς ὑμῖν οὐ γενήσεται φίλοις·
Ἐγὼ γὰρ εἰς Πατρῶον ὑψιστον θρόνον,
Συνεδριάζων, ἐκχεῶ τοῦ Πνεύματος,
Λάμψαι ποθοῦσι, τὴν χάριν τὴν ἄφθονον.

Ἵσος βεβηκῶς, ἀτρεκέστατος Λόγος,
Γαληνόμορφον ἐκτελεῖ τὴν καρδίαν·
Ἔργον γὰρ ἐκπεράνας, εὐφρανε φίλους,
Πνοῆ βιαία καὶ πυρὸς γλωπτήμασι,
Νείμας τὸ Πνεῦμα Χριστός, ὡς ὑπέσχετο.

Καταβασίαι

Πόντῳ ἐκάλυψε...

Θείῳ καλυφθεῖς...

Ωιδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν τοῖς Μαθηταῖς, Χριστέ, ἕως » ἂν ἐνδύσησθε, ἔφης,
καθίσατε ἐν Ἱερουσαλήμ· ἐγὼ » δὲ ὡς ἐμὲ Παράκλητον ἄλλον, Πνεῦμα τὸ
ἐμόν τε » καὶ Πατρός ἀποστελῶ, ἐν ᾧ στερεωθήσεσθε.

Τροπάριον

Ἡ τοῦ θεοῦ Πνεύματος ἐπιδημήσασα δύναμις, τὴν μερισθεῖσαν πάλαι
φωνήν, κακῶς ὁμοιοσησάντων, εἰς μίαν ἀρμονίαν θείως συνῆψε, γινῶσιν
συνετίζουσα πιστοὺς τῆς Τριάδος, ἐν ἧ ἑστερεώθημεν.

Εἰρμός ἄλλος. » Ἐρῶρηξε γαστρός ἠτεκνωμένης πέδας, » Ἵβριν τε
δυσκάθεκτον εὐτεκνουμένης, » Μόνη προσευχὴ τῆς Προφήτιδος πάλαι »
Ἄννης, φερούσης Πνεῦμα συντετριμμένον, » Πρὸς τὸν δυνάστην, καὶ Θεὸν
τῶν γνώσεων.

Τροπάρια.

Ἀληπτός ἐστιν ἡ Θεαρχικωτάτη

Ῥήτρας γὰρ ἐξέφηνε τοὺς ἀγραμμάτους,
Ἄλις σοφιστὰς συστομίζοντας λόγῳ,
Καὶ τῆς βαθείας νυκτὸς ἐξαιρουμένους,
Λαοὺς ἀπείρους, ἀστραπῇ τοῦ Πνεύματος.

Ἦν ἐκπορευτὸν ἐξ ἀγεννήτου φάους,
Τὸ πανσθενουργόφωτον ἄφθιτον σέλας,
Οὐ τὴν δι' Υἱοῦ πατρικῆς ἐξουσίας,
Νῦν ἐμφανίζει συμφυῆ φρυκτωρίαν,
Πυρῶδες ἦχος ἐν Σιών τοῖς ἔθνεσιν.

Καταβασίαι

Τὴν ἐξ ὕψους δύνναμιν...

Ἐρῶρηξε γαστρός...

Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸ πανάγιον Πνεῦμα νῦν κατελθόν, ἐπὶ τοὺς Ἀποστόλους εἶδει πυρός, τοῦ
θάμβους ἐπλήρωσε, τῶν ἐθνῶν τὰ συστήματα· ἐν γὰρ γλώσσαις
λαλούντων, πυρίναις Φιλάνθρωπε, τὴν ἰδίαν ἕκαστος, διάλεξιν ἤκουον·
ὄθεν καὶ τὸ θαῦμα, τοῖς ἀπίστοις ὡς μέθη, πιστοῖς δὲ σωτήριον, ἀληθῶς
ἐγνωρίζετο· διὰ τοῦτο δοξάζομεν, τὸ κράτος σου Χριστὲ ὁ Θεός, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν αἰτούμενοι, καταπέμψαι πλουσίως τοῖς δούλοις σου.
(δὶς)

Ωιδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Κατανοῶν ὁ Προφήτης, τὴν ἐπ' ἐσχάτων σου Χρι- » στὲ ἔλευσιν, ἀνεβόα·
Τὴν σὴν εἰσακήκοα Κύριε δυ- » ναστείαν, ὅτι πάντας τοῦ σῶσαι τοὺς
χριστοὺς σου » ἐλήλυθας.

Τροπάρια.

Ὁ ἐν Προφήταις λαλήσας, καὶ διὰ νόμου κηρυχθεὶς, πρῶην τοῖς ἀτελέσι, Θεὸς ἀληθῆς ὁ Παράκλητος, τοῖς τοῦ Λόγου ὑπηρέταις καὶ μάρτυσι, γνωρίζεται σήμερον.

Σῆμα Θεότητος φέρων, τοῖς Ἀποστόλοις ἐν πυρί, Πνεῦμα κατεμερίσθη, καὶ ξέναις ἐν γλώσσαις ἐνέφηεν, ὡς πατρόθεν θεῖον σθένος, ἐρχόμενον ἐστὶν αὐτοκέλευστον.

Εἰρμὸς ἄλλος. » Ἄναξ ἀνάκτων, οἷος ἐξ οἴου μόνος, » Λόγος προελθὼν Πατρὸς ἐξ ἀναιτίου, » Ἴσοσθενές σου Πνεῦμα τοῖς Ἀποστόλοις, » Νημερτές ἐξέπεμψας ὡς εὐεργέτης, » Ἄιδουσι· Δόξα τῷ κράτει σου, Κύριε.

Τροπάρια.

Λουτρὸν τὸ θεῖον τῆς παλιγγενεσίας,

Λόγω κεραννὺς συντεθειμένη φύσει,

Ὅμβροβλυτεῖς μοι ρεῖθρον ἐξ ἀκηράτου,

Νενυγμένης σου πλευρᾶς, ὦ Θεοῦ Λόγε,

Ἐπισφραγίζων τῇ ζέσει τοῦ Πνεύματος.

Κάμπει τὰ πάντα τῷ Παρακλήτῳ γόνυ,

Γόνῳ τε Πατρός, Πατρὶ συμφυεστάτῳ·

Ἐν γὰρ προσώποις οἶδε τριτοῖς οὐσίαν,

Νημερτές, ἀπρόσιτον, ἄχρονον, μίαν·

Ἐλαμψε φῶς γὰρ ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος.

Τελεῖσθε πάντες τῇ Θεαρχικωτάτῃ,

Ὅσοι λατρευταὶ τῆς τριφεγγοῦς οὐσίας·

Ἐπερφυῶς τελεῖ γὰρ ὡς εὐεργέτης,

Καὶ πυρσολαμπεῖ Χριστὸς εἰς σωτηρίαν,

Ὅλην πορίζων τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος.

Καταβασίαι

Κατανοῶν ὁ Προφήτης...

Ἄναξ ἀνάκτων...

Ωιδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» Τὸ διὰ τὸν φόβον σου ληφθὲν Κύριε, ἐν γαστρὶ τῶν » Προφητῶν, καὶ
κηθὲν ἐπὶ τῆς γῆς πνεῦμα σωτη- » ρίας, ἀποστολικὰς καρδίας κτίζει
καθαράς, καὶ ἐν » τοῖς πιστοῖς εὐθὲς ἐγκαινίζεται· φῶς γὰρ καὶ εἰρήνη, »
διότι τὰ σὰ προστάγματα.

Τροπάριον

Ἡ ἐπιφοιτήσασα ἰσχὺς σήμερον, αὕτη Πνεῦμα ἀγαθόν· Πνεῦμα σοφίας
Θεοῦ· Πνεῦμα ἐκ Πατρὸς ἐκπορευτόν, καὶ δι' Υἱοῦ πιστοῖς ἡμῖν πεφηνός·
μεταδοτικόν, ἐν οἷς κατοικίζεται φύσει, τῆς ἐν ἧ κατοπτεύεται ἀγιότητος.

Εἰρμός ἄλλος. » Λυτήριον κάθαρσιν ἀμπλακημάτων, » Πυρίπνοον
δέξασθε Πνεύματος δρόσον, » Ὡ τέκνα φωτόμορφα τῆς Ἐκκλησίας· » Νῦν
ἐκ Σιών γὰρ ἐξελήλυθε νόμος, » Ἡ γλωσσοπυρσόμορφος Πνεύματος
χάρις.

Τροπάρια.

Καθὼς περ εὐδόκησεν αὐτεξουσίως,

Ἀδέσποτον κάτεισι Πνεῦμα πατρόθεν,

Σοφίζον ἐν γλώσσησι τοὺς Ἀποστόλους,

Ἐπισφραγίζον τὸν φερέσβιον Λόγον,

Πατροσθενὲς ξύμμορφον, ὃν Σωτὴρ ἔφη.

Ἰῆτο τὰς φρένας μὲν ἐξ ἁμαρτίας,

Χ' αὐτῷ κατεσκεύαζε τῶν Ἀποστόλων,

Θεὸς Λόγος πάνταρχος, ἄχραντον δόμον.

Ὅμοσθενοῦς δὲ καὶ συνουσιουμένου,

Νῦν ἐγκατοικίζεται Πνεύματος φάος.

Καταβασίαι

Τὸ διὰ τὸν φόβον σου ληφθέν...

Λυτήριον κάθαρσιν...

Ωιδὴ στ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ναυτιῶν τῶ σάλω, τῶν βιωτικῶν μελημάτων, συμ- » πλόις
ποντούμενος ἁμαρτίαις, καὶ ψυχοφθόρω » θηρὶ προσριπτούμενος, ὡς ὁ
Ἰωνᾶς Χριστὲ βοῶ » σοι· Ἐκ θανατηφόρου με βυθοῦ ἀνάγαγε.

Τροπᾶριον

Ἐκ τοῦ Πνεύματός σου, σάρκα ἐπὶ πᾶσαν, ὡς εἶπας, πλουσίως ἐξέχεας,
καὶ ἐπληρώθη τῆς σῆς ἢ σύμπασα γνώσεως Κύριε· ὅτι ἐκ Πατρὸς Υἱὸς
ἀρρέυστως ἔφυς, καὶ τὸ Πνεῦμα ἀμερίστως πρόεισιν.

Εἰρμός ἄλλος. » Ἰλασμός ἡμῖν Χριστὲ καὶ σωτηρία, » Ὁ Δεσπότης ἔλαμψας
ἐκ τῆς Παρθένου, » Ἴν' ὡς Προφήτην θηρὸς ἐκ θαλαττίου, » Στέρνων
Ἰωνᾶν, τῆς φθορᾶς διαρπάσης, » Ὅλον τὸν Ἀδάμ, παγγενῆ πεπτωκότα.

Τροπᾶρια.

Ἰμερτὸν ἡμῖν εὐθὲς ἐν τοῖς ἐγκάτοις,

Αἰωνίως ἔξουσι Πνεῦμα καινίσαις,

Πατροπροβλήτως πάντοτε ξυνημμένον,

Ἐγλης ἀπεχθοῦς καυστικὸν μολυσμάτων,

Ρύπου τε φρενῶν ῥυπτικὸν Παντοκράτορ.

Ὁρεκτὸν ἀξίωμα τοῖς Ἀποστόλοις,

Σιωνίταις μίμνουσι σὴν παρουσίαν,

Γνώρισμα Πνεῦμα πατρογεννήτου Λόγου,

Λέσχην ἀπηνη τῶν ἔθνῶν ποπτυσμάτων,

Ἐκιστα δεικνύς, πυρπνόως καθιδρύεις.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Ὅτε καταβάς τὰς γλώσσας συνέχεε, διεμέριζεν ἔθνη ὁ Ὑψιστος· ὅτε τοῦ πυρός τὰς γλώσσας διένειμεν, εἰς ἐνότητες πάντας ἐκάλεσε· καὶ συμφώνως δοξάζομεν τὸ πανάγιον Πνεῦμα.

Ὁ Οἶκος.

Ταχεῖαν καὶ σταθηρὰν δίδου παραμυθίαν τοῖς δούλοις σου Ἰησοῦ, ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὰ πνεύματα ἡμῶν· μὴ χωρίζου τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἐν θλίψεσι, μὴ μακρύνου τῶν φρενῶν ἡμῶν ἐν περιστάσεσιν, ἀλλὰ ἀεὶ ἡμᾶς πρόφθασον. Ἐγγισον ἡμῖν, ἔγγισον ὁ πανταχοῦ· ὡς περ καὶ τοῖς Ἀποστόλοις σου πάντοτε συνῆς, οὕτω καὶ τοῖς σὲ ποθοῦσιν ἔνωσον σαυτὸν Οἰκτίρμον, ἵνα συνημμένοι σοι ὑμνῶμεν, καὶ δοξολογῶμεν τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου, εἶτα τὸ παρόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Δευτέρα τῆς Πεντηκοστῆς, αὐτὸ τὸ πανάγιον, καὶ ζωοποιόν, καὶ παντοδύναμον ἐορτάζομεν Πνεῦμα, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος Θεόν, τὸ ὁμότιμον, καὶ ὁμοούσιον, καὶ ὁμόδοξον τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ.

Στίχ. Πᾶσα πνοή, δόξαζε Πνεῦμα Κυρίου,

Δι' οὗ πονηρῶν πνευμάτων φροῦδα θρόσθη.

Κατ' αὐτὴν μὲν τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς, τοῖς ἀγίοις Ἀποστόλοις οὐσιωδῶς ἐπεδήμησεν ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν, καθίσαν ἐφ' ἕνα ἕκαστον αὐτῶν ἐν τῷ ὑπερώῳ, ἐν ᾧ ἦσαν καταμένοντες· διὰ δὲ τὴν εἰς τὸ ἅγιον Πνεῦμα τιμὴν, καὶ μεμερισμένως, καὶ ἐν τῇ αὐτῇ τῇ Πεντηκοστῇ ἐθέσπισαν ἐορτάζειν αὐτό, οἱ τὰ πάντα καλῶς διαταξάμενοι θεῖοι Πατέρες. Ἐπαγγειλάμενος γὰρ ὁ Σωτὴρ πρὸ τοῦ Πάθους τὴν τοῦ Παρακλήτου ἔλευσιν, εἰπὼν· Συμφέρει, ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω· ἐὰν γὰρ ἐγὼ μὴ ἀπέλθω, ὁ Παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται. Καὶ πάλιν· Ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, διδάξει ὑμᾶς, καὶ ὀδηγήσει ὑμᾶς εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. Καὶ αὐθις· Ἐρωτήσω τὸν Πατέρα, καὶ ἄλλον Παράκλητον πέμψει ὑμῖν, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ Πατρὸς ἐκπορεύεται. Καὶ μετὰ τὸ Πάθος δὲ πάλιν, ὅτε καὶ πρὸς οὐρανὸν ἀνιών, εἶπεν· Ὑμεῖς δὲ περιμείνατε ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἕως οὗ ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ ὕψους. Ταῦτα οὖν ἐπαγγειλάμενος πέμπει αὐτό.

Περιμεπόντων γὰρ αὐτῶν, ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς, περὶ ὥραν τρίτην τῆς ἡμέρας, ἐν τῷ ὑπερώῳ, αἴφνης βροντῇ

οὐρανόθεν ἐγένετο, ὡς καὶ τὸ πλῆθος τῆς οἰκουμένης διαδραμεῖν· καὶ, ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν, ὤφθη τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐνὶ αὐτῶν ἐκάστῳ, οὐ μόνον τῶν Δώδεκα, ἀλλὰ καὶ τῶν Ἑβδομήκοντα, καὶ ἐλάλουν ξέναις γλώσσαις, ἥτοι, εἷς ἕκαστος τῶν Ἀποστόλων πάσας τὰς τῶν ἐθνῶν ἐλάλει γλώσσας· οὐ μὲν τοι τὴν ἰδίαν τοῦ Ἀποστόλου λέγοντος, ὁ ἀλλόφυλος ἤκουεν, ἀλλὰ τὴν ἐκάστου ἔθνους ὁ Ἀπόστολος ἤκουε, καὶ ἐλάλει· ὅθεν καὶ τοῖς συνειλεγμένοις μεθύειν ἔδοξαν· μὴ γινώσκων γὰρ ἕκαστος, πῶς ὁ Ἀπόστολος πᾶσι κατὰ μέρος διελέγετο, μεθύειν αὐτὸν ὑπελάμβανον. Ἄλλοι δὲ ἐθαύμαζον λέγοντες· Τί ἂν θέλη τοῦτο εἶναι; Ἦσαν δὲ οὗτοι ἐκ τῆς ἀπανταχοῦ γῆς συνειλεγμένοι διὰ τὴν Ἑορτήν, Πάρθοι, Μῆδοι, καὶ Ἑλαμίται, ὑπὸ Ἀντιόχου πρὸ ὀλίγου αἰχμάλωτοι γεγονότες.

Μετὰ γοῦν τὴν Ἀνάληψιν, δέκα παρελθουσῶν ἡμερῶν, ἐπιδημεῖ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ οὐ παραυτίκα τῷ ἀναληφθῆναι, ἵνα θερμοτέρους μᾶλλον ποιήσῃ τοὺς Μαθητάς, ἐκδεχομένους αὐτό. Φασὶ δὲ τινες, ὅτι καθ' ἐκάστην τῶν ἡμερῶν, ἐν ἕκαστον τῶν ἀγγελικῶν ταγμάτων προσιόν, τὴν θεωθεῖσαν ἐκείνην σάρκα προσεκύνει. Τῶν οὖν ἐννέα πληρωθεισῶν ἡμερῶν, τῇ δεκάτῃ ὁ Παράκλητος ἐπεδήμησε, τῆς καταλλαγῆς γενομένης διὰ τοῦ Υἱοῦ. Μετὰ δὲ πεντήκοντα ἀπὸ τοῦ Πάσχα, εἰς ὑπόμνησιν τοῦ παλαιοῦ νόμου· ὁ γὰρ Ἰσραήλ, ἐξ οὗ τὴν Ἑρυθρὰν διεπεραιώθη, πεντήκοντα παρελθουσῶν ἡμερῶν, τὸν Δεκάλογον ἔλαβεν. Ὅρα δὲ καὶ τὰ σύμβολα· ἐκεῖ ὄρος, ὧδε ὑπερῶν· ἐκεῖ πῦρ, ὧδε γλώσσαις πύρινα· ἀντὶ δὲ βροντῶν καὶ γνόφου, πνοὴ βιαία ἐνταῦθα.

Ἐν εἶδει μὲν οὖν γλωσσῶν κατῆλθε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὅτι οἰκειῶς ἔχειν πρὸς τὸν ζῶντα Λόγον παραδηλοῖ· ἢ καὶ ὅτι οἱ Ἀπόστολοι διδάσκειν, καὶ ἐπάγειν τὰ ἔθνη διὰ γλώσσης ἔμελλον· πυρίνων δέ, ὅτι ὁ Θεὸς πῦρ καταναλίσκων ἐστὶ, καὶ ἔτι, διὰ τὴν κάθαρσιν· μεριζομένων δὲ διὰ τὰ χαρίσματα. Καὶ ὡς περ ποτέ, τοὺς τὴν μίαν γλῶσσαν ἐπισταμένους, εἰς πολλὰς διεῖλε καὶ συνέχεεν, οὕτω καὶ νῦν, τοὺς τὴν μίαν γλῶσσαν ἐπισταμένους, εἰς πολλὰς ἐμέρισεν, ἵνα συνάξῃ τοὺς ὑπ' ἐκείνων τῶν γλωσσῶν, εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης διασπαρέντας. Ἐν Ἑορτῇ δὲ γίνεται, ἵνα, πλειόνων ἀθροισθέντων, ἀπανταχοῦ τὸ πρᾶγμα ἐξηχηθείη· καὶ ἵνα, οἱ ἐν τῷ Πάσχα τυχόντες, καὶ τὰ ἐπὶ τῷ Χριστῷ γεγεννημένα ἰδόντες, θαυμάζουσιν ἔχουσιν. Ἐν τῇ Πεντηκοστῇ δέ, ὅτι ἐχρῆν, καθ' ὃν καιρὸν τὸ πρὶν ὁ νόμος ἐδόθη, κατ' αὐτὸν καὶ τὴν τοῦ Πνεύματος χάριν ἐκκενωθῆναι· καθὰ καὶ ὁ Χριστὸς ἐποίησεν, ἐν τῷ νομικῷ Πάσχα, οἰκειῶν Πάσχα τελέσας, τὸ ἀληθινὸν Πάσχα.

Οὐκ εἰς τό στόμα δὲ ἐκάθισε τὸ Πνεῦμα, ἀλλ' εἰς τὰς κεφαλὰς τῶν Ἀποστόλων, τὸ ἡγεμονικὸν περιλαμβάνον, καὶ τὸ ὑπερφέρον τοῦ σώματος καὶ αὐτὸν τὸν νοῦν, ἀφ' οὗ καὶ ἡ γλῶσσα τὸ λέγειν ἔχει· ἢ καὶ ὅτι, τρόπον τινὰ φωνὴν διὰ τῆς γλώσσης τὸ Πνεῦμα ἀφήσιν, ὡς χειροτονεῖ τοὺς Ἀποστόλους, διὰ τῶν κεφαλῶν, ἀπάσης τῆς ὑπ' οὐρανὸν διδασκάλους· ἢ γὰρ χειροθεσία ἐν τῇ κορυφῇ γίνεται. Ὁ δὲ ἦχος καὶ τὸ πῦρ, καὶ ὅτι ἐν Σιναίῳ ταῦτα ἐγένετο· ὡς ἂν δειχθεῖν τὸ αὐτὸ Πνεῦμα εἶναι καὶ τότε καὶ νῦν τὸ νομοθετοῦν, καὶ πάντα διαταπτόμενον. Συνεχύθη δὲ τὸ πλῆθος τῶ τῆς πνοῆς ἤχῳ, ὅτι ἔδοξαν τέλος σχεῖν, ὅσα τοῖς Ἰουδαίοις ὁ Χριστός, περὶ τῆς αὐτῶν καταστροφῆς προήγγειλεν. Ὡσεὶ πυρὸς δὲ εἶπεν, ἵνα μηδὲν τι σωματικὸν ἐννοήσῃ τις περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Μέθην οὖν κατακρίνονται οἱ Ἀπόστολοι· ἀλλ' ὁ Πέτρος σταθείς, καὶ δημηγορήσας ἐπὶ μέσῳ τῶ πλήθει, τοῦτο ἀπήλεγξε μὴ ἀληθείας ἐχόμενον, τὴν τοῦ Ἰωὴλ Προφητείαν ἐν τῶ λόγῳ παραγαγών· καὶ ἐχειρώσατο ἐξ αὐτῶν ὡσεὶ χιλιάδας τρεῖς.

Παράκλητος δὲ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον λέγεται, ὡς παραμυθεῖσθαι καὶ ἀναψύχειν ἡμᾶς δυνάμενον· ἀντὶ γὰρ τοῦ Χριστοῦ, τοῦτο ἐλάβομεν, κᾶκεῖνο δι' αὐτοῦ ἔχοντες· καὶ ὅτι ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν, φωναῖς ἀλαλήτοις πρὸς τὸν Θεὸν ὡς φιλάνθρωπον, ἡμῶν προϊστάμενον, καθὰ δῆτα καὶ ὁ Χριστός. Παράκλητος γὰρ κᾶκεῖνος· διὰ τοῦτο γὰρ καὶ ἄλλος Παράκλητος τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον λέγεται· φησὶ γὰρ ὁ Ἀπόστολος· Ἔχομεν Παράκλητον Ἰησοῦν τὰ πρὸς τὸν Θεόν. Ἄλλος δὲ εἶρηται, διὰ τὸ Ὁμοούσιον· τὸ γὰρ ἄλλος καὶ ἄλλος, ἐπὶ ταυτουσίῳν καὶ ὁμοφυῶν· τὸ δὲ ἄλλο καὶ ἄλλο, ἐπὶ διαφόρων οἶδαμεν φύσεων. Τοῦτο τὸ ἅγιον Πνεῦμα, ἔνεστι καὶ τῶ Πατρὶ καὶ τῶ Υἱῶ κατὰ πάντα· ὅθεν καὶ συνδημιουργεῖ τούτοις τὸ πᾶν, καὶ αὐτὴν τὴν ἐσομένην ἀνάστασιν, καὶ ὅσα βούλεται πράσσει, ἀγιάζει, ἀφορίζει, νεοποιεῖ, ἀποστέλλει, σοφίζει, χρίει Προφήτας· ἀπλῶς εἰπεῖν ἅπαντα, αὐτεξούσιον ὄν, παντοδύναμον, ἀγαθόν, εὐθέες, ἡγεμονικόν. Δι' αὐτοῦ πᾶσα σοφία, ζωὴ, κίνησις εἴτι μετέχον ἀγιωσύνης, καὶ παντοίας ζωῆς, ἀπλῶς ὅσα ἔχει ὁ Πατὴρ, καὶ ὁ Υἱός, πλὴν τῆς ἀγεννησίας καὶ τῆς γεννήσεως, παρὰ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον.

Ἐκχυθέντος οὖν ἐπὶ πᾶσαν σάρκα τοῦ Πνεύματος, ὁ κόσμος παντοίων χαρισμάτων ἐμπέπλησται, καὶ δι' αὐτοῦ τὰ ἔθνη πάντα πρὸς θεογνωσίαν ἐχειραγωγήθησαν, καὶ πᾶσα νόσος, καὶ πᾶσα μαλακία ἐξώριστα. Τρισσῶς δὲ τοῖς Μαθηταῖς ἐδόθη παρὰ Χριστοῦ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· Πρὸ

τοῦ πάθους, ἀμυδρῶς λίαν· μετὰ τὴν ἀνάστασιν, δι' ἐμφυσήματος ἐμφανεστερον· καὶ νῦν κατέπεμψε τοῦτο οὐσιωδῶς· μᾶλλον δὲ αὐτὸ κατῆλθε, τελεώτερον φωτίζον, καὶ ἀγιάζον αὐτούς· καὶ δι' αὐτῶν πάλιν οἰκουμένης τὰ πέρατα οἰκειούμενον.

Τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ ἁγίου Πνεύματος, πρεσβείαις τῶν Ἀποστόλων σου, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ωιδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς ἐμβληθέντες ὅσοι » Παῖδες, τὸ πῦρ εἰς δρόσον μετέβαλον, διὰ τῆς » ὑμνωδίας, οὕτω βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ » Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ῥητορευόντων τὰ θεῖα μεγαλεῖα τῶν Ἀποστόλων, τοῦ Πνεύματος ἡ ἐνέργεια, ἐνομιζέτο μέθη τοῖς ἀπιστοῦσι, δι' ἧς Τριάς γνωρίζεται, εἰς Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὴν ἀδιαίρετον φύσιν ὀρθοδόξως θεολογοῦμεν, Θεὸν Πατέρα τὸν ἄναρχον, τῆς αὐτῆς ἐξουσίας Λόγον καὶ Πνεῦμα· Εὐλογητὸς εἶ, κράζοντες, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εἰρμός ἄλλος. » Σύμφωνον ἐθρόησεν ὄργάνων μέλος, » Σέβειν τὸ χρυσοτεκτον ἄψυχον βρέτας· » Ἡ τοῦ Παρακλήτου δὲ φωσφόρος χάρις » Σεβασμιάζει τοῦ βοᾶν· Τριάς μόνη, » Ἴσοσθενής, ἄναρχος, εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Φωνὴν προφητόφθεγκτον ἠγνοηκότες,

Ἐφασκον οἰνότεκτον ἄφρονες μέθην,

Ῥήσεις ξενηκούσθησαν ὡς Ἀποστόλων·

Οἱ εὐσεβεῖς δέ, σοὶ βοῶμεν ἐνθέως·

Νεουργὲ τοῦ σύμπαντος, εὐλογητὸς εἶ.

Θέσπιν κατεβρόντησεν ὁ βλέπων ὄπα,

Ἐνθους Ἰωὴλ τοῦ θεαρχικωτάτου,

Οἷς ἐκχεῶ, φήσαντος οἰᾶ περ Λόγου,

Τοῦ Πνεύματός μου, συμβοήσουσι· Φύσις,

Ἡ τρισσοφεγγόφωτος, εὐλογητὸς εἶ.

Τριττὴ μὲν εὐμοίρησεν ὠρῶν τὴν χάριν,

Ὅπως ὑπεμφήνειε τρεῖς ὑποστάσεις,

Σέβειν ἐν ἀπλότητι τῆς ἐξουσίας·

Ἄλλ' ἐν μιᾷ νῦν ἡμερῶν τῇ Κυρία,

Υἱός, Πατήρ, καὶ Πνεῦμα, εὐλογητὸς εἶ.

Καταβασίαι

Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός...

Σύμφωνον ἐθρόησεν...

Ωιδὴ ἡ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἄφλεκτος πυρὶ ἐν Σινᾷ προσομιλοῦσα, βάτος » Θεὸν ἐγνώρισε, τῷ
βραδυγλώσσῳ καὶ δυσήχῳ Μω- » σεῖ· καὶ παῖδας ζῆλος Θεοῦ, τρεῖς
ἀναλώτους τῷ » πυρὶ ὑμνωδοὺς ἔδειξε· Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον »
ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ζωτικῆς ἐξ ὕψους βιαίας φερομένης, ἠχητικῶς τοῦ Πνεύματος τοῦ
παναγίου, ἀλιεῦσι πνοῆς, πυρίνων εἶδει γλωσσῶν, τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ
ἐρόρητορεύοντο· Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ μὴ θιγομένῳ προβαίνοντες ἐν ὄρει, μὴ πεφρικότες πῦρ δειματοῦν,
δεῦτε καὶ στῶμεν ἐν τῷ ὄρει Σιών, ἐν πόλει ζῶντος Θεοῦ, πνευματοφόροις
Μαθηταῖς νῦν συγχορεύοντες· Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ
ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἰρμός ἄλλος. » Λύει τὰ δεσμά, καὶ δροσίζει τὴν φλόγα, » Ὁ τρισσοφεγγῆς
τῆς θεαρχίας τύπος. » Ὑμνοῦσι Παῖδες, εὐλογεῖ δὲ τὸν μόνον, » Σωτῆρα
καὶ παντουργόν, ὡς εὐεργέτην, » Ἡ δημιουργηθεῖσα σύμπασα κτίσις.

Τροπάρια.

Μνήμην ὁ Χριστὸς τῶν βροτοσώων ἐπῶν,
Ἄ πατρακουσθεὶς τοῖς Ἀποστόλοις ἔφη,
Τὸ Πνεῦμα τεύχει γλωσσοπυρσεύτῳ θέα,
Ἐφίζον· εὐλογητὸν οἰκειουμένη,
Ἡλλοτριωμένη δὲ μέλπει σε κτίσις.
Σωτηριωδῶς, αὐτοδεσπότης ἰόν,
Φῶς αὐτολαμπές, καὶ παρεκτικὸν φάους,
Ἐπάρχον, ἦκες ἐμφοροῦν Ἀποστόλοις,
Τιμῆεν ὡς ἄημα· τοῖς σοῖς οἰκέταις,
Λελιπαρημένον δὲ Πνεῦμα προσνέμοις.
Ἦισε Προφητῶν πνευματέμφορον στόμα,
Σὴν σωματωδῶς, ὦ μέδων, ἐνδημίαν,
Καὶ Πνεῦμα κόλπων πατρικῶν προηγμένον,
Ἄκτιστοσυμπλαστουργοσύνθρονον σέθεν,
Ἰεὺς ἐνανθρωπήσεως πιστοῖς σέβας.

Καταβασίαι

Ἄφλεκτος πυρί...

Λύει τὰ δεσμά...

Ωιδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Μὴ τῆς φθορᾶς διαπείρα κυφορήσασα· καὶ παν- » τεχνήμονι Λόγω
σάρκα δανείσασα, Μῆτερ ἀπεί- » ρανδρε, Παρθένε Θεοτόκε, δοχεῖον τοῦ
ἀστέκτου, » χωρίον τοῦ ἀπείρου Πλαστουργοῦ σου, σὲ μεγαλύ- » νομεν.

Τροπάρια.

Ἐπιπαφλάζοντος πάλαι πυρίνου ἄρματος, ὁ ζηλωτῆς καὶ πυρίπνου,
χαίρων ὀχούμενος, τὴν νῦν ἐκλάμψασαν ἐπίπνοιαν ἐδήλου, ἐξ ὕψους
Ἀποστόλοις, ὑφ' ἧς καταλαμφθέντες, τὴν Τριάδα πᾶσιν ἐγνώρισαν.

Νόμου τῶν φύσεων δίχα ξένον ἠκούετο· τῶν μαθητῶν τῆς μιᾶς γὰρ φωνῆς ἀπηχουμένης, Πνεύματος χάριτι, ποικίλως ἐνηχοῦντο, λαοὶ φυλαὶ καὶ γλῶσσαι, τὰ θεῖα μεγαλεῖα, τῆς Τριάδος γνῶσιν μυούμενοι.

Εἰρμὸς ἄλλος. » Χαίροις Ἄνασσα, μητροπάρθενον κλέος· » Ἄπαν γὰρ εὐδίνητον εὐλαλον στόμα. » Ῥητρεῦον, οὐ σθένει σε μέλπειν ἀξίως· » Ἰλιγγιᾶ δὲ νοῦς ἅπας σου τὸν τόκον » Νοεῖν· ὅθεν σε συμφώνως δοξάζομεν.

Τροπάρια.

Ὑδειν ἔοικε τὴν φυσίζων Κόρην·

Μόνη γὰρ ἐν δίνησι κεκρύφει Λόγον,

Νοσοῦσαν ἀλθαίνοντα τὴν βροτῶν φύσιν·

Ὅς, δεξιοῖς κλισμοῖσι νῦν ἰδρυμένος

Πατρός, πέπομφε τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος.

Ὅσοις ἔπνευσεν ἢ θεοῶντος χάρις,

Λάμποντες, ἀστράπτοντες, ἠλλοιωμένοι,

Ὅθνεϊαν ἀλλοίωσιν εὐπρεπεστάτην,

Ἴσοσθενοῦσαν τὴν ἀτμητον εἰδότες,

Σοφὴν τρίφεγγον οὐσίαν δοξάζομεν.

Καταβασίαι

Μὴ τῆς φθορᾶς διαπεύρα...

Χαίροις Ἄνασσα...

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Τὸ πανάγιον Πνεῦμα, τὸ προῖον ἐκ τοῦ Πατρός, καὶ δι' Υἱοῦ ἐνδημήσαν, τοῖς ἀγραμμάτοις Μαθηταῖς, τοὺς σὲ Θεὸν ἐπιγνόντας, σῶσον, ἀγίασον πάντας.

(δίς)

Ἐτερον. Ὅμοιον.

Φῶς ὁ Πατήρ, φῶς ὁ Λόγος, φῶς καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, ὅπερ ἐν γλώσσαις πυρίναις, τοῖς Ἀποστόλοις ἐπέμφθη· καὶ δι' αὐτοῦ πᾶς ὁ κόσμος φωταγωγεῖται, Τριάδα σέβειν ἁγίαν.

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἰστώμεν Στίχους στ', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τὰ παρόντα, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος β'

Ἐν τοῖς Προφήταις ἀνήγγειλας ἡμῖν ὁδὸν σωτηρίας, καὶ ἐν Ἀποστόλοις ἔλαμψε, Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ χάρις τοῦ Πνεύματός σου· σὺ εἶ Θεὸς πρῶτος, σὺ καὶ μετὰ ταῦτα, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἐν ταῖς ἀυλαῖς σου ὑμνήσω σε, τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ κλίνας γόνυ προσκυνήσω σου τὴν ἀήττητον δύναμιν· ἐν ἐσπέρᾳ, καὶ πρωΐ, καὶ μεσημβρία, καὶ ἐν παντὶ καιρῷ εὐλογήσω σε, Κύριε.

Ἐν ταῖς ἀυλαῖς σου Κύριε, οἱ πιστοὶ τὸ γόνυ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος ὑποκλίναντες, ἀνυμνοῦμέν σε τὸν ἄναρχον Πατέρα, καὶ τὸν συνάναρχον Υἱόν, καὶ τὸ συναἶδιον καὶ πανάγιον Πνεῦμα, τὸ φωτίζον, καὶ ἁγιάζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Γλῶσσαι ποτὲ συνεχύθησαν, διὰ τὴν τόλμαν τῆς πυργοποιΐας· γλῶσσαι δὲ νῦν ἐσοφίσθησαν, διὰ τὴν δόξαν τῆς Θεογνωσίας. Ἐκεῖ κατεδίκασε Θεὸς τοὺς ἀσεβεῖς τῷ πταίσματι, ἐνταῦθα ἐφώτισε Χριστὸς τοὺς ἀλειῖς τῷ Πνεύματι. Τότε κατειργάσθη ἡ ἀφωνία, πρὸς τιμωρίαν· ἄρτι καινουργεῖται ἡ συμφωνία, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ Τυπικά· καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ωιδὴ γ' καὶ στ'.

Εἰσοδικὸν

Ἐψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσωμεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου. Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ...

Ἀπολυτίκιον.

Εὐλογητὸς εἶ Χριστέ...

Κοντάκιον.

Ὅτε καταβάς...

Τό, Ὅσοι εἰς Χριστόν..., ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Κοινωνικὸν

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀφ' ἡμῶν δεόμεθα, Φιλάνθρωπε. Ἀλληλούϊα.

ΕΙΔΗΣΙΣ

Καθ' ὅλην ταύτην τὴν ἑβδομάδα τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

ΤΗΙ ΔΕΥΤΕΡΑΙ ΜΕΤΑ

ΤΗΝ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΝ

ΕΣΠΕΡΑΣ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα... ἰστώμεν Στίχ. στ', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Νῦν ἐγκαινίζονται γλῶσσαι, τὰ μεγαλεῖα Θεοῦ, ἑτεροφθόγοις λόγοις, καὶ πυρὸς ὡς ἐν εἴδει, εἰς πίστωσιν ἀπάντων, τῶν ἐπὶ γῆς, διηγεῖσθαι τρανότατα· νῦν εἰς σημεῖον τοῖς ἔθνεσιν ἀληθῶς, σωτηρία ἐπεδήμησεν.

Ἦν καταπέμψαι ὑπέσχου, τοῖς Μαθηταῖς σου Χριστέ, ἐξ ὕψους δυναστείαν, ἐκπληρώσας ἐκπέμψεις, τὸ ἅγιόν σου Πνεῦμα, δείξας ἡμῖν, ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀλήθεια, καὶ ἐπὶ σὲ οἱ ἐλπίζοντες Ἀγαθέ, ἀληθῶς οὐ καταισχύνονται.

Τὴν προθεσίαν πληρώσας, σοῦ τὸν Παράκλητον, ὡσεὶ πυρὸς ἐν γλώσσαις, ἐξαπέστειλας κόσμῳ, τὰς πάντων ἁμαρτίας, θείῳ πυρὶ, ἀναχωνεῦσαι, καὶ δοῦναι ἡμῖν, τὴν πρὸς αὐτὸν κοινωνίαν εἰλικρινῆ, τοῖς πιστῶς θεολογοῦσιν αὐτόν.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος α'.

Πεντηκοστὴν ἐορτάζομεν, καὶ Πνεύματος ἐπιδημίαν, καὶ προθεσίαν ἐπαγγελίας, καὶ ἐλπίδος συμπλήρωσιν· καὶ τὸ μυστήριον ὅσον, ὡς μέγα τε καὶ σεβάσιμον! Διὸ βοῶμέν σοι· Δημιουργὲ τοῦ παντός, Κύριε δόξα σοι.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ἐργῶ τοῖς Μαθηταῖς, ὡς ἐπηγγείλω Λόγε, ἀπέστειλας τὸ θεῖον, καὶ ἅγιόν σου Πνεῦμα, καὶ τούτους κατεφώτισας.

Στίχ. Μὴ ἀπορρίψης με, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἄφνω ἐξ οὐρανοῦ, τοὺς Ἀποστόλους πᾶσα, τοῦ θείου Παρακλήτου, ἡ δύναμις πανσόφους, καὶ θεολόγους ἔδειξε.

Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν ταῖς ἐγκάτοις μου.

Γένος ἀλλογενῶν, ἀκούοντες ἤπ

όρουν, ταῖς γλώσσαις ταῖς ἰδίαις, τοὺς θείους Ἀποστόλους, Τριάδα μεγαλύνοντας.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος α'.

Γλώσσαις ἀλλογενῶν ἐκαινούργησας Χριστὲ τοὺς σοὺς Μαθητάς, ἵνα δι' αὐτῶν σε κηρύξωσι, τὸν ἀθάνατον Λόγον καὶ Θεόν, τὸν παρέχοντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον. Εὐλογητὸς εἶ Χριστέ...

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗΙ ΤΡΙΤΗΙ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΝ

ΠΡΩΪ

Εἰς τὸν Ὅρθρον.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Συντάττω, συννυμῶ, συνδοξάζω, συνσέβω, Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, τὸ πανάγιον Πνεῦμα, ἐνῶν τῇ Θεότητι, διαιρῶν ιδιότησιν· οὕτω τοῦτο γάρ, τοὺς τοῦ Χριστοῦ Ἀποστόλους, ἐμφορῆσαν νῦν, ἀνὰ τὸν σύμπαντα κόσμον, κηρύττειν ἐσόφισε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ὅμοιον.

Χριστοῦ τοὺς Μαθητάς, ἢ τοῦ Πνεύματος χάρις, φρικτῶς ἐξ οὐρανοῦ, κατελθοῦσα ἐν εἶδει, πυρός, κατεφώτισε, καὶ φωστῆρας ἀνέδειξε, καταγγέλλοντας, τὴν τῆς ἁγίας Τριάδος, μίαν δύναμιν, καὶ κυριότητα μίαν, ἣν πίστει δοξάζομεν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ὁ Ν΄ καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, ὁ τοῦ βαρέος μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς η΄, καὶ τοῦ Μηναιίου εἰς δ΄. Κοντάκιον, καὶ Ἐξαποστειλᾶριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρά.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Αἴγλη θεαρχικῆ, τὸν νοῦν καταλαμφθέντες, οἱ Μαθηταί σου Λόγε, οὐσιωδῶς τὸ Πνεῦμα, τὸ ἅγιον ἐδέξαντο.

Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν ταῖς ἐγκάτοις μου.

Γλῶσσαι ὡσεὶ πυρός, ἐξ ὕψους ὄραθεισαι, ἐπὶ τοὺς Ἀποστόλους, κατῆλθον μερισθεῖσαι, φωτίζουσαι, οὐ φλέγουσαι.

Στίχ. Μὴ ἀπορρίψης με, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἄνωθεν πρὸς ἡμᾶς, Παράκλητε φοιτήσας, ὡς πρὶν τοῖς Ἀποστόλοις, ἀγίασον καὶ σῶσον, τοὺς σὲ Θεὸν κηρύττοντας.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος α΄.

Πάντα χορηγεῖ, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· βρῦει προφητείας, ἱερέας τελειοῖ, ἀγραμμάτους σοφίαν ἐδίδαξεν, ἀλιεῖς θεολόγους ἀνέδειξεν, ὅλον συγκροτεῖ τὸν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας· Ὁμοούσιε καὶ ὁμόθρονε τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, Παράκλητε, δόξα σοι.

ΤΗΙ ΤΡΙΤΗΙ ΜΕΤΑ

ΤΗΝ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΝ

ΕΣΠΕΡΑΣ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα... ἰστώμεν Στίχους στ΄, καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς γ΄.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ὡς προσφυές ὡς οἰκεῖον, τοῖς λογικοῖς οὐρανοῖς, ἐν πυριμόρφοις γλώσσαις, τοῦ Θεοῦ καταγγέλλειν, τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν, τοῦ τῷ πυρὶ, οὐρανοῦς ὠραῖσαντος, καὶ καταυγάσαντος κόσμον τὸν αἰσθητόν, σὺν Υἱῷ τε καὶ τῷ Πνεύματι.

Ἐν τῇ Σιών συνηγμένων, τῶν Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, ὡς ἡ ἐπαγγελία, τὸ πανάγιον Πνεῦμα, ἐν τούτοις ἐφίζησαν, εἶδει πυρός, πυριπνόους ἀνέδειξεν, ἐκφαντορίαις τὰ δόγματα μυστικαῖς, τῆς Τριάδος ῥητορεύοντας.

Οὐρανοχάλκευτα ξίφη, τοὺς ἱεροὺς Μαθητάς, τὸ ἱερόν φοιτήσαν, ἐκτετέλεκε Πνεῦμα, τὴν γῆν καθιερώσαι, τῷ Ποιητῇ, ἀνιέρους συγκόψαντας, ὡς ἐκλιπεῖν τὰς ῥομφαίας τοῦ πονηροῦ, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ΄.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος β΄.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὗρομεν Πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ἦδωκας σημείωσιν.

Σήμερον ἐφοίτησε, τοῦ παναγίου σου Πνεύματος, ἡ ἐνέργεια Κύριε, ἐν τοῖς Ἀποστόλοις σου· καὶ σοφοὺς ἐνδείξαν, τῇ Θεογνωσίᾳ, καταπεπλήρωκεν ἰδού, τῆς μακαρίας διδασκαλίας σου· διό σου τὴν σωτήριον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ Παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν ταῖς ἐγκάτοις μου.

Σήμερον τὸ Πνεῦμά σου, τὸ παντοδύναμον Δέσποτα, ἐκ Πατρὸς καταπέμπεται, τὸ σοὶ ὁμοούσιον, ἐν πυρίναις γλώσσαις· διανεμηθὲν δέ, τὰ μεγαλεῖά σου λαλεῖν, τοὺς Ἀποστόλους σου παρεσκεύασε· διό σου τὴν σωτήριον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Μὴ ἀπορρίψης με, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Σήμερον ἐξέχεας, τοῦ Παρακλήτου σου Πνεύματος, ὁ Σωτὴρ τὰ χαρίσματα, τῇ βροτείᾳ φύσει, διδοὺς προφητεύειν, ὡς ἔφησας Λόγε, καὶ τὴν Τριάδα, προσκυνεῖν, ἀδαιρέτως συνεξεπαίδευσας· διό σου τὴν σωτήριον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος β΄.

Ἐν τοῖς Προφήταις ἀνήγγειλας ἡμῖν ὁδὸν σωτηρίας, καὶ ἐν Ἀποστόλοις ἔλαμψε, Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ χάρις τοῦ Πνεύματός σου· σὺ εἶ Θεὸς πρῶτος, σὺ καὶ μετὰ ταῦτα, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς,

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗι ΤΕΤΑΡΤΗι ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΝ

ΠΡΩΪ

Εἰς τὸν Ὅρθρον.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Καθὼς ἐπηγγείλατο, αὐτεξουσίως μολόν, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τοῖς Ἀποστόλοις Χριστέ, εἰς μίαν συνήρμοσε, πίστεως συμφωνίαν, τῆς ἀκτίστου Τριάδος, γλώσσας τὰς διαφόρους, τῆς ἐθνῶν πανσπερμίας· ἀλλ’ οἴκησον καὶ ἡμῖν ἀγαθέ, Φιλάνθρωπε δεόμεθα.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸ πανάγιον Πνεῦμα νῦν κατελθόν, ἐπὶ τοὺς Ἀποστόλους εἶδει πυρός, θάμβους ἐπλήρωσε, τῶν ἐθνῶν τὰ συστήματα· ἐν γὰρ γλώσσαις λαλούντων, πυρίναις Φιλάνθρωπε, τὴν ἰδίαν ἕκαστος, διάλεξιν ἤκουεν· ὅθεν καὶ τὸ θαῦμα, τοῖς ἀπίστοις ὡς μέθη, πιστοῖς δὲ σωτήριον, ἀληθῶς ἐγνωρίζετο· διὰ τοῦτο δοξάζομεν, τὸ κράτος σου, Χριστέ ὁ Θεός, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν αἰτούμενοι, καταπέμψαι πλουσίως τοῖς δούλοις σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ὁ Ν΄ καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, ὁ τοῦ δ΄ μετὰ τῶν Εἰρημῶν εἰς ἡ΄ καὶ τοῦ Μηναιίου εἰς δ΄. Κοντάκιον καὶ Ἐξαποστειλᾶριον τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β΄. Τριήμερος ἀνέστης.

Τὸ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, τὸ φῶς τὸ ἐκ φωτὸς προϊόν, ἐν πυρίναις γλώσσαις, ἦλθεν ἐπὶ γῆς, φλέξαι τὰς ἁμαρτίας, τῶν πίστει προσκυνούντων, τὴν τρισυπόστατον Θεότητα.

Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν ταῖς ἐγκάτοις μου.

Τὸ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἐγκαίνισον ἡμῖν ὁ Θεός, ὅπερ πάλαι, πέμψας σου τοῖς Μαθηταῖς, ἐνίσχυσας Οἰκτίρμον, πληρῶσαι ἐν τῷ κόσμῳ, σοῦ τὰ σωτήρια θελήματα.

Στίχ. Μὴ ἀπορρίψης με, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Τὸ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, πιστῶς θεολογήσωμεν ἐκβοῶντες· Μὴ ἀποστῆς ἀφ' ἡμῶν, Παράκλητε, ὁ πᾶσι παρέχων σωτηρίαν, καὶ ἀγιάζων τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑμνήσω σε, τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ κλίνας γόνου προσκυνήσω σου, τὴν ἀήττητον δύναμιν, ἐν ἐσπέρα, καὶ πρωΐ, καὶ μεσημβρία, καὶ ἐν παντὶ καιρῷ εὐλογήσω σε, Κύριε.

Ἀπολυτίκιον. Εὐλογητὸς εἶ Χριστέ...

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὕρθρου,

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗΙ ΤΕΤΑΡΤΗΙ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΝ

ΕΣΠΕΡΑΣ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα... ἰστώμεν Στίχους στ', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς γ'.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Μωσῆς ἐν ὄρει τὸν ὄντα, πυρὶ τεθέαται· ἀλλὰ καὶ τοῖς θεόπταις, καὶ σοφοῖς Ἀποστόλοις, τὸ πνεῦμα πυριμόρφως κάτεισι νῦν, ὡς σαφῶς ὑπεμφήνειεν, ὡς εἷς Θεὸς ὁ λαλήσας, τότε καὶ νῦν, ἐν ταυτότητι τῆς φύσεως.

Ἐν πυριμόρφοις ταῖς γλώσσαις, οἱ θεορῶντες, βαπτίσματος τοῦ θείου, οἱ πρὸς ὕδωρ καλοῦντες, ῥητόρων φληναφίας, ἀθέων πυρὶ, τῷ τοῦ Πνεύματος ἐφλεξαν· ἀλλὰ φωτίσαις Παράκλητε καὶ ἡμᾶς, τοὺς πιστῶς θεολογοῦντάς σε.

Καὶ τοὺς ἐν ὕλῃ Θεέ μου, σοὶ λειτουργήσαντας, προσλαβομένῳ πάχος, τὸ τῆς ὕλης ἀρδρήτως, ὡς πάλαι τοὺς αὔλους, πυρὶ καινουργεῖς, φλογερούς τῷ τοῦ Πνεύματος. Ὡς πολυῦμνητος πέλεις, ὡς θαυμαστός, ἐν τοῖς ἔργοις σου Φιλάνθρωπε.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Ἐν ταῖς αὐλαῖς σου Κύριε, οἱ πιστοὶ τὸ γόνυ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος ὑποκλίναντες, ἀνυμνοῦμέν σε τὸν ἀναρχον Πατέρα, καὶ τὸν συνάναρχον Υἱόν, καὶ τὸ συναῖδιον καὶ πανάγιον Πνεῦμα, τὸ φωτίζον καὶ ἀγιάζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὁμοδύναμον, σύνθρονον, συμφυῆς καὶ συνάναρχον, τῷ Πατρὶ, τῷ Λόγῳ τε, Πνεῦμα ἅγιον, συμπαντουργόν, συναῖδιον, πανάγαθον, πάνταρχον, τοὺς τοῦ Λόγου Μαθητάς, ἐμφορῆσαν ἐσόφισεν, ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐν φωναῖς πολυγλώσσοις καταγγέλλειν, τοῦ Θεοῦ τὰ μεγαλεῖα, καὶ τῆς Τριάδος τὰ δόγματα.

Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν ταῖς ἐγκάτοις μου.

Τὰ τῆ μέθη σκοτούμενα, τῆς ἀγνοίας Θεάνθρωπε, τῶν ἐθνῶν συστήματα, τὰ πολύσπορα, ὑψηγοροῦντας ἐν πνεύματι, τὰ θεῖα τοὺς Μύστας σου, πολυγλώσσοις λαλιαῖς, ἀπεκάλουν μεθύοντας, τοὺς ἐλάσαντας, τῆς ἀπάτης τὴν μέθην· ἀλλ' ἡμεῖς σε, δι' αὐτῶν ἐπεγνωκότες, θεολογοῦμεν σωζόμενοι.

Στίχ. Μὴ ἀπορρίψης με, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἡ πηγὴ ἢ αἶδιος, ἀενάως ἢ βρούουσα, ποταμὸν ἀνέκφραστον ἀγαθότητος, ὕδωρ τὸ ζῶν ἀεὶ βλύζουσα, συμφύτως προχέουσα, ταῖς αὐτοῦ ἐπιρρόαῖς, τὴν ψυχὴν μου κατάρδευσον, λυτρομένη με, τῶν παθῶν τῆς καμίνου, τοῦ φλογμοῦ τε, τῶν δεινῶν πειρατηρίων, καὶ τοῦ πυρὸς τῆς κολάσεως.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Τριάδα ὁμοούσιον ὑμνολογήσωμεν, Πατέρα, καὶ Υἱόν, σὺν Ἁγίῳ Πνεύματι· οὕτω γὰρ ἐκήρυξαν πάντες οἱ Προφῆται, καὶ Ἀπόστολοι μετὰ Μαρτύρων.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς

Καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆς ΠΕΜΠΤῆς ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΝ

ΠΡΩΪ

Εἰς τὸν Ὅρθρον. Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν. Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἴδου προφητικά, περαιοῦνται προρρήσεις· ὁ τούτους γὰρ αὐγαῖς, ἀμυδραῖς ἐκκαλύψας, μελλόντων τὴν δήλωσιν, ὡς Θεὸς ὁ Παράκλητος, νῦν ἐκκέχυται, τοῖς Ἀποστόλοις πλουσίως· διὰ τούτων δέ, καὶ τοῖς πιστῶς προσκυνοῦσι, Τριάδα τὴν ἄκτιστον.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἡ τοῦ Πνεύματος αἴγλη τοὺς Ἀποστόλους σου, ἐμφορήσασα Σῶτερ, φωστῆρας ἔδειξε, τὴν τῶν αἰρέσεων ἀχλύν, ἀποδιώκοντας, ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ τῶν πιστῶν, καταφωτίζοντας ψυχάς, λατρεύειν σου τὸν Πατέρα, καὶ τὸ πανάγιον Πνεῦμα, τὸ ἀγιάζον τοὺς προσκυνοῦντάς σε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ὁ Ν΄ καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, ὁ τοῦ βαρέος μετὰ τῶν Εἰρημῶν εἰς η΄, καὶ τοῦ Μηναίου εἰς δ΄. Κοντάκιον, καὶ Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἡ τοῦ Πνεύματος κάθοδος, Ἀποστόλους ἐφώτισεν, ἐν πυρίναις γλώσσαις νῦν, ἐποφθεῖσα αὐτοῖς· καὶ τούτους ῥήτορας ἔδειξε, τοῖς πᾶσι

κηρύττοντας, τῆς Τριάδος ἀληθῆ, ὁμοφυῆ τε τὴν ἔνωσιν· ὅθεν ἅπαντα, ἔξεπλήττοντο ἔθνη, καθορῶντα, τοὺς ποτὲ ἀγροικοτάτους, τρανῶς λαλοῦντας ἀπόρρητα.

Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν ταῖς ἐγκάτοις μου.

Ὑπερῶφ καθήμενοι, οἱ Ἀπόστολοι ἔλαβον, τοῦ ἁγίου Πνεύματος τὴν ἐνέργειαν, πνοὴν βιαίαν φοιτήσασαν, ἐν πυρίναις γλώσσαισι, καὶ ἐλάλουν ἐμφανῶς, διαφόροις διδάγμασι, προσφθεγγόμενοι, τὸν τῆς χάριτος λόγον βεβαιοῦντες, τὸν παθόντα ἔκουσίως, Χριστὸν ὑπάρχειν Θεὸν ἀληθῆ.

Στίχ. Μὴ ἀπορρίψης με, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ὡς κατέπεμψας Κύριε, τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, Ἀποστόλοις σήμερον, θείαν χάριν, καὶ νῦν, ἡμῖν παράσχου δεόμεθα, αὐγάσαι καρδίας φωτί, ἀενάως τῆς αὐτοῦ, ἐπελεύσεως, ὅπως σαφῶς, τὸν τρισάγιον, ἐν φωναῖς ἀσιγήτοις, αἶνον πάντες, ἀναπέμψωμεν ὑμνοῦντες, Τριάδα φύσει ἀχώριστον.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Ἐν τοῖς Προφήταις ἀνήγγειλας ἡμῖν ὁδὸν σωτηρίας, καὶ ἐν Ἀποστόλοις ἔλαμψε Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ χάρις τοῦ Πνεύματός σου· σὺ εἶ Θεὸς πρῶτος, σὺ καὶ μετὰ ταῦτα, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ΤΗΙ ΠΕΜΠΤΗΙ ΜΕΤΑ

ΤΗΝ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΝ

ΕΣΠΕΡΑΣ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα... ἰστώμεν Στίχους στ', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς γ'.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ διαιροῦν τὰ χαρίσματα, ἐπὶ γῆς ἐπεδήμησεν, οὐχ ὡς περ τὸ πρότερον, τῇ σκιᾷ τοῦ νόμου, λάμψαν ἐν Προφήταις, οὐσιωδῶς

δὲ νῦν ἡμῖν, τῇ μεσιτείᾳ Χριστοῦ δεδώρηται· καρδίας ἐκκαθάρωμεν, ταῖς ἀρεταῖς καὶ δεξώμεθα, τὴν αὐτοῦ ἐπιφοίτησιν, μυστικῶς φωτιζόμενοι.

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, μὴ ἀντανέλης Φιλάνθρωπε, ἀφ' ἡμῶν, ἀλλὰ δώρησαι, ἀξίως τὴν χάριν σου, πολιτευομένους, ψυχῇ καὶ καρδίᾳ διαιωνίζουσιν αὐτοῦ, τὴν μετουσίαν κληρονομήσαι ἡμᾶς, ναοὺς καὶ οἰκητήρια, τοῦ Παρακλήτου ὑπάρχοντας, Ἰησοῦ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ ἀγιάζον τὰ σύμπαντα, εὐσεβῶς ἀνυμνήσωμεν, καὶ πίστει βοήσωμεν· Ὁ ἐλθὼν ἐν κόσμῳ, Πατρὸς εὐδοκία, μὴ ἀποχώρει ἀφ' ἡμῶν, τῶν λατρευόντων σου τῇ Θεότητι· ναοὺς ἡμᾶς ἀνάδειξον, τῆς σῆς ἀφράστου χρηστότητος, καὶ ἀγίασον ἅπαντας, τοὺς πιστῶς ἀνυμνοῦντάς σε.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος βαρῦς.

Παράκλητον ἔχοντες πρὸς τὸν Πατέρα, Χριστὸν τὸν Θεόν, Παράκλητον ἄλλον ἐπιδημήσαντα τῇ γῆ σήμερον, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ἐν πίστει προσκυνήσωμεν.

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον Πατρός, τὸ ἐκπορευόμενον, καὶ ἐν Υἱῷ προσκυνούμενον, δι' οὗ καὶ φέρεται, καὶ κρατεῖται πάντα, καὶ ζωῆ συνέχεται, καὶ ζῆ καὶ διαμένει καὶ σώζεται, θεολογήσωμεν· Ἀκατάληπτε Παράκλητε, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι.

Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν ταῖς ἐγκάτοις μου.

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον πηγὴ, πάσης ἀγαθότητος, οὐσιωδῶς ἐπεδήμησε, τῆς γῆς τὰ πέρατα, οὐρανοῦ σθένους, διὰ τῶν Ἀποστόλων, πληρῶσαι καὶ τῆς θείας χρηστότητος· αὐτῷ βοήσωμεν· Ἀνερμήνευτε Παράκλητε, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι.

Στίχ. Μὴ ἀπορρίψης με, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον Θεός, συμφυὲς καὶ σύνθρονον, Πατρὶ καὶ Λόγῳ γνωρίζεται, φῶς ὑπερτέλειον, ἐκ φωτὸς ἐκλάμψαν, ἐξ ἀνάρχου τελείου, Πατρός, καὶ δι' Υἱοῦ προερχόμενον· αὐτῷ βοήσωμεν· Ζωοπάροχε Παράκλητε, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Ὅτε τὸ Πνεῦμά σου κατέπεμψας Κύριε, καθημένοις τοῖς Ἀποστόλοις, τότε οἱ τῶν Ἑβραίων παῖδες θεωροῦντες, ἐξίσταντο θάμβει· ἤκουον γὰρ αὐτῶν φθεγγομένων, ἑτέραις ξέναις γλώσσαις, καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐχορήγει αὐτοῖς· ἰδιῶται γὰρ ὄντες, ἐσοφίσθησαν· καὶ τὰ ἔθνη πρὸς πίστιν ζωογήσαντες, τὰ θεῖα ἐρρήτόρευον· διὸ καὶ ἡμεῖς βοῶμέν σοι· Ὁ ἐπὶ γῆς ὀφθεις, καὶ ἐκ τῆς πλάνης σώσας ἡμᾶς, Κύριε, δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς,

Καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆς ΠΑΡΑΣΚΕΥῆς ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΝ

ΠΡΩΪ

Εἰς τὸν Ὅρθρον. Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν. Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Μετὰ τὴν Ἑγερσιν Χριστέ, τὴν ἐκ τοῦ τάφου, καὶ τὴν πρὸς ὕψος οὐρανοῦ θεῖαν Ἀνάληψιν, τοῖς θεόπταις τὴν δόξαν σου, κατέπεμψας Οἰκτίρμον, Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαινίσας τοῖς Μαθηταῖς· ὅθεν ὥσπερ κιθάρα μουσουργική, πᾶσιν ἐτρανολόγησαν, τῷ θείῳ πλήκτρῳ, μυστικῶς, Σῶτερ τὰ ἀπηχήματα, καὶ τὴν οἰκονομίαν σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν. Κάθισμα, ὅμοιον.

Οἱ τοῦ Σωτῆρος ἐρασταί, χαρᾶς ἐπλήσθησαν, καὶ θάρσος ἔλαβον οἱ πρῶην δειλιῶντες, ὡς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, σήμερον ἐξ ὕψους, κατηῆλθεν, καὶ ἔστη ἐπὶ τὰς κάρας τῶν Μαθητῶν, καὶ ἄλλος ἄλλα ἐλάλει πρὸς τοὺς λαούς· γλῶσσαι γὰρ διεσπάρησαν, ὀρώμεναι ὡσεὶ πυρός, καὶ τούτους οὐ κατέφλεξαν, ἀλλὰ μάλλον ἐδρόσισαν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ὁ Ν΄ καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, ὁ τοῦ δ΄ μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς η΄, καὶ τοῦ Μηναιίου εἰς δ΄. Κοντάκιον, καὶ Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν. Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἐπιπαφλάζοντος πάλαι, πυρίνου ἄρματος, ὁ ζηλωτῆς Ἡλίας, καὶ πυρίπνους ἐν δόξῃ, ὀχούμενος ἐδήλου, τὴν νῦν ἐν Σιών, Ἀποστόλοις ἐκλάμψασαν, ἀφ' ὕψους θείαν ἐπίπνοιαν ἐμφανῶς, δι' ἧς κόσμον κατελάμπρυναν.

Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν ταῖς ἐγκάτοις μου.

Ἰσηγοροῦντες τὴν θείαν, οἰκονομίαν Χριστοῦ, ἐν πυριμόρφοις γλώσσαις, οἱ Ἀπόστολοι πάντες, ἐφώτισαν τὰ ἔθνη, σέβειν πιστῶς, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν, ἓνα Θεὸν τὸν Πατέρα, καὶ τὸν Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ πανάγιον.

Στίχ. Μὴ ἀπορρίψης με, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Σιών ἀγία ἢ Μήτηρ, Ἐκκλησιῶν ἀπασῶν, ἐν ἣ πυρὸς ἐν εἴδει, τὸ Παράκλητον Πνεῦμα, ἐπὶ τοὺς Ἀποστόλους, κατῆλθε φρικτῶς, χαῖρε νῦν καὶ ἑόρταζε, τὴν κοσμοπόθητον ὄντως Πεντηκοστήν, σὺν ἡμῖν πανηγυρίζουσα.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β΄.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρῶν, καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγός· ἐλθέ, καὶ σκηνώσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ σῶσον Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΩΙ ΣΑΒΒΑΤΩΙ

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΝ

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ γίνεται τῆς Ἑορτῆς ταύτης ἡ ἀπόδοσις, καὶ ψάλλομεν ἀπαραλλάκτως πάντα τὰ αὐτῆς, ἐν τε τῷ Ἑσπερινῷ, καὶ τῷ Ὁρθρῷ καὶ τῇ Λειτουργίᾳ, πλὴν τῶν Ἀναγνωσμάτων, τοῦ Πολυελέου καὶ τῶν Ἀντιφώνων. Ἡ δὲ τοῦ Μηναίου Ἀκολουθία ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ

ΤΩΙ ΣΑΒΒΑΤΩΙ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΕΝ ΤΩΙ ΜΙΚΡΩΙ ΕΣΠΕΡΙΝΩΙ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα... ἰστώμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος πλ. δ'

Ἑσπερινὸν ὕμνον, καὶ λογικὴν...

Κύριε, Κύριε μὴ ἀπορρίψης...

Χαῖρε, Σιών ἁγία, Μῆτερ...

Ὁ ἐκ Θεοῦ Πατρὸς Λόγος...

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Μαρτύρων θεῖος χορός...

(Ζήτει ταῦτα εἰς τὸν Μέγαν Ἑσπερινόν).

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὸ Δογματικόν. Ἦχος πλ. δ'.

Πῶς σε μακαρίσωμεν Θεοτόκε; πῶς δὲ ἀνυμνήσωμεν ὑπερευλογημένη, τὸ ἀκατάληπτον μυστήριον τῆς κυοφορίας σου; Τῶν αἰώνων γὰρ ὁ Ποιητής, καὶ τῆς ἡμετέρας δημιουργὸς φύσεως, τὴν ἰδίαν εἰκόνα οἰκτεῖρας, καθῆκεν ἑαυτόν, εἰς κένωσιν τὴν ἀνεξιχνίαστον. Ὁ ὢν ἐν τοῖς αὔλοις κόλποις τοῦ Πατρὸς, ἐν μήτρᾳ σου Ἀγνή κατεσκήνωσε, καὶ σὰρξ ἀτρέπτως ἐγένετο ἐκ σοῦ, Ἀπειρώγαμε, μείνας, ὅπερ ὑπῆρχε φύσει, Θεός. Διὸ αὐτόν

προσκυνοῦμεν, Θεὸν τέλειον, καὶ ἄνθρωπον τέλειον, τὸν αὐτὸν ἐν ἑκατέρᾳ μορφῇ· ἑκατέρᾳ γὰρ φύσις ἐστὶν ἐν αὐτῷ ἀληθῶς· διπλᾶ δὲ πάντα κηρύττομεν, τὰ φυσικὰ αὐτοῦ ἰδιώματα, κατὰ τὴν διπλὴν τῶν οὐσιῶν, δύο σέβοντες τὰς ἐνεργείας, καὶ τὰ θελήματα· ὁμοούσιος γὰρ ὢν τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ, αὐτεξουσίως θέλει, καὶ ἐνεργεῖ ὡς ἄνθρωπος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τό, Φῶς ἰλαρόν... καὶ τὸ Προκείμενον.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἀναστάσιμον Στιχηρόν.

Ἀνῆλθες ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ...

Εἶτα τῆς Θεοτόκου Προσόμοια γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Χαῖρε, Θεοτόκε πάνσεμνε· χαῖρε πηγὴ τὴν ζωὴν, τοῖς πιστοῖς ἢ πηγάζουσα· χαῖρε πάντων Δέσποινα, καὶ Κυρία τῆς κτίσεως· εὐλογημένη, χαῖρε πανάμωμε· δεδοξασμένη, χαῖρε πανάχραντε· χαῖρε παλάτιον· χαῖρε θεῖον σκῆνωμα· χαῖρε ἀγνή· χαῖρε Μητροπάρθενε· χαῖρε Θεόνυμφε.

Στίχ. Ἄκουσον θύγατερ καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου· καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Χαῖρε, Θεομητορ ἄχραντε· χαῖρε, πιστῶν ἢ ἐλπίς· χαῖρε, κόσμου καθάρισον· χαῖρε, πάσης θλίψεως, ῥυομένη τούς δούλους σου· ἢ τῶν ἀνθρώπων, χαῖρε, παράκλησις· ἢ ζωηφόρος, χαῖρε, ἀντίληψις· χαῖρε, προπύργιον, τῶν προσκαλουμένων σε· χαῖρε, Θεοῦ, θεῖον ἐνδιαίτημα, καὶ ὄρος ἅγιον.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Χαῖρε, Θεοτόκε Δέσποινα, χαῖρε, ἢ μόνη ἐλπίς, τῶν βροτῶν καὶ ἀντίληψις· χαῖρε, καταφύγιον, καὶ λυχνία ἀείφωτος· ἠγλαϊσμένον, χαῖρε, λαμπάδιον· ἠγλαισμένον, χαῖρε, παλάτιον· χαῖρε, Παράδεισε· χαῖρε, θεῖον σκῆνωμα· χαῖρε, πηγὴ, βρῦουσα τὰνάματα, τῶν προστρεχόντων σοι.

Δόξα. Ἰδιόμελον τῶν Ἁγίων, οἷον βούλει·

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τό, Νῦν ἀπολύεις... καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, καὶ τὸ α΄ Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα... ἰστώμεν Στίχους ι΄, καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα στ΄, καὶ τῶν Ἁγίων δ΄.

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Ἦχος πλ. δ΄.

Ἐσπερινὸν ὕμνον, καὶ λογικὴν λατρείαν, σοὶ Χριστέ προσφέρομεν· ὅτι ἠυδόκησας, τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Κύριε, Κύριε, μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, ἀλλὰ εὐδόκησον, τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Χαῖρε, Σιών ἀγία, Μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν, Θεοῦ κατοικητήριον· Σὺ γὰρ ἐδέξω πρώτη ἄφεισιν ἁμαρτιῶν, διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Ὁ ἐκ Θεοῦ Πατρὸς Λόγος, πρὸ τῶν αἰώνων γεννηθείς, ἐπ' ἐσχάτων δὲ τῶν χρόνων, ὁ αὐτὸς ἐκ τῆς Ἀπειρογάμου σαρκωθεὶς, βουλήσει σταύρωσιν θανάτου ὑπέμεινε, καὶ τὸν πάλαι νεκρωθέντα ἄνθρωπον ἔσωσε, διὰ τῆς ἑαυτοῦ Ἀναστάσεως.

Τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν, δοξολογοῦμεν Χριστέ, δι' ἧς ἠλευθέρωσας Ἀδαμιαῖον γένος, ἐκ τῆς τοῦ Ἄιδου τυραννίδος· καὶ ἐδωρήσω τῷ κόσμῳ ὡς Θεός, ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα σοι, Χριστέ Σωτήρ, Υἱὲ Θεοῦ μονογενές, ὁ προσπαγεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ ἀναστὰς ἐκ τάφου τριήμερος.

Ἔτερα τῶν Ἁγίων Πάντων.

Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Οἱ πνευματορρήτορες, οἱ Μαθηταὶ τοῦ Σωτήρος, τοῦ Πνεύματος ὄργανα, πίστει χρηματίσαντες, διεσπάρησαν, εἰς τὰ γῆς πέρατα, τὸ σεπτὸν

κήρυγμα, ὀρθοδόξως κατασπεύροντες· ἐξ ὧν ἐβλάστησαν, θεία γεωργία καὶ χάριτι, Μαρτύρων τὰ στρατεύματα, πάθος τὸ σεπτὸν εἰκονίζοντες, διὰ πολυτρόπων, στρεβλώσεων μαστίγων καὶ πυρός· καὶ παρῴρησιν πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πυρὶ ἐκκαίόμενοι, τῆς τοῦ Κυρίου ἀγάπης, πυρὸς κατεφρόνησαν· καὶ ὡς θεῖοι ἄνθρακες ἀναπτόμενοι, οἱ σεπτοὶ Μάρτυρες, ἐν Χριστῷ ἔφλεξαν, φρυγανῶδες πλάνης φρύαγμα· θηρῶν δὲ ἔφραξαν, στόματα, σοφαῖς ἐπικλήσεις, καὶ κάρας ἐκτεμνόμενοι, ἔτεμον ἐχθροῦ πάσας φάλαγγας· καὶ τοὺς τῶν αἱμάτων, προχέοντες κρουνοὺς καρτερικῶς, τὴν Ἐκκλησίαν κατήρδυσαν, πίστει ἀναθάλλουσαν.

Θηρσί προσπαλαίοντες, τυμπανιζόμενοι ξίφει, ὄνυξι ξεόμενοι, χειρὰς ἀφαιρούμενοι, καὶ στρεβλούμενοι, οἱ στερόσοι Μάρτυρες, καὶ πυρὶ ἐνύλω, ἀνενδότως φλογιζόμενοι, καὶ ἐκκεντούμενοι, καὶ τὰς ἀρμονίας τεμνόμενοι, ὑπέφερον στερότάτα, λῆξιν προορῶντες τὴν μέλλουσαν, καὶ τοὺς ἀκηράτους, στεφάνους, καὶ τὴν δόξαν τοῦ Χριστοῦ· ᾧ παρῴρησιν πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐν πᾶσι τοῖς πέρασιν, τοὺς ἐναθλήσαντας πίστει, Ἀποστόλους, Μάρτυρας, Ἱερεῖς θεόφρονας, σεμνὰ Γύναια, ἱερὸν ἄθροισμα, ἱεροῖς ἄσμασιν, κατὰ χρέος εὐφημήσωμεν· ὅτι συνήφθησαν, τοῖς ἐπουρανίοις οἱ γῆϊνοι, καὶ πάθει τὴν ἀπάθειαν, χάριτι Χριστοῦ ἐκομίσαντο· καὶ νῦν ὡς ἀστέρες, στερόσοι περιανυγάζοντες ἡμᾶς, ἐν παρῴρησιν πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. ᾠχος πλ. β΄.

Μαρτύρων θεῖος χορός, τῆς Ἐκκλησίας ἡ βάσις, τοῦ Εὐαγγελίου ἡ τελείωσις, ὑμεῖς ἔργω τοῦ Σωτῆρος τὰ ῥητὰ ἐπληρώσατε· ἐν ὑμῖν γὰρ αἱ πύλαι τοῦ Ἄιδου, κατὰ τῆς Ἐκκλησίας ἀνεψυχθεῖσαι, ἐκλείσθησαν· ἡ τοῦ αἵματος ὑμῶν χύσις, τὰς εἰδωλικὰς σπονδὰς ἐξήρανεν· ἡ σφαγὴ ὑμῶν, ἀπέτεκε τῶν πιστῶν τὸ πλήρωμα· τοὺς ἀσωμάτους ἐξεπλήξατε· τῷ Θεῷ στεφανηφόροι παρίστασθε· ᾧ ἀπαύστως πρεσβεύετε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. ᾠχος πλ. δ΄.

Ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, διὰ φιλανθρωπίαν, ἐπὶ τῆς γῆς ᾤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· ἐκ Παρθένου γὰρ ἀγνῆς, σάρκα

προσλαβόμενος, καὶ ἐκ ταύτης προελθὼν, μετὰ τῆς προσλήψεως, εἷς ἐστὶν Υἱός, διπλοῦς τὴν φύσιν, ἀλλ' οὐ τὴν ὑπόστασιν. Διὸ τέλειον αὐτὸν Θεόν, καὶ τέλειον ἄνθρωπον, ἀληθῶς κηρύττοντες, ὁμολογοῦμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἰκέτευε, Μῆτερ ἀνύμφευτε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἵσοδος, τό, Φῶς ἰλαρόν... Μετὰ δὲ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. ΜΓ', 9).

Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν· τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀκουσὰ ποιήσει ὑμῖν; ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ ἀκουσάτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς μου ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητέ μοι, καὶ συνῆτε ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα· ὠνεΐδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς, λέγει Κύριος ὁ Θεός. Ἔτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος· ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. Γ', 1).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία, σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης· καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς· καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν

ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῶ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. Ε΄, 16).

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ· διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα, ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργήν, εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῶ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύσονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλουῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλείσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λιτὴν.

Ψάλλομεν τὸ Στιχηρὸν τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς· εἶτα τὰ παρόντα Ἰδιόμελα τῶν Ἁγίων Πάντων.

Ἦχος α΄.

Πίστεως συμφωνία, τὴν κοσμικὴν πανήγυριν, τῶν ἀπ' αἰῶνος Θεῶ εὐαρεστησάντων, Πατριαρχῶν τὸ τίμιον, τῶν Προφητῶν τὸν σύλλογον, Ἀποστόλων τὸ ἐγκαλλώπισμα, Μαρτύρων τὸ ἄθροισμα, Ἀσκητῶν τὸ καύχημα, πάντων τῶν Ἁγίων τὴν μνήμην, πνευματικῶς ἐορτάσωμεν· πρεσβεύουσι γὰρ ἀπαύστως, δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, τῶν Ἁγίων πάντων τὴν πανένδοξον μνήμην, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς εὐφημήσωμεν· τὸν

Βαπτιστὴν τοῦ Σωτῆρος, Ἀποστόλους, Προφήτας, καὶ Μάρτυρας, Ἱεράρχας, Διδασκάλους τε καὶ Ὁσίους, Ἀσκητὰς καὶ Δικαίους, καὶ τῶν ἁγίων Γυναικῶν τὸ φιλόθεον σύστημα, σεβασμίως μακαρίζοντες, συμφώνως ἐκβοήσωμεν· Ὑπεράγαθε Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, παράσχου εἰρήνην ταῖς Ἐκκλησίαις σου, νίκας κατ' ἐχθρῶν τῷ φιλοχρίστῳ βασιλεῖ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δεῦτε ἅπαντες, πνευματικῶς εὐφρανθῶμεν, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν Ἁγίων· ἰδοὺ γὰρ παραγέγονε, πλουτοποιὰ ἡμῖν χαρίσματα κομίζουσα· διὸ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, καὶ καθαρῷ συνειδότι, ἀναβοήσωμεν λέγοντες· Χαίρετε Προφητῶν ὁ σύλλογος, οἱ τὴν ἔλευσιν Χριστοῦ τῷ κόσμῳ κηρύξαντες, καὶ τὰ πόρθω ἐγγὺς προβλέποντες. Χαίρετε Ἀποστόλων ὁ χορός, οἱ τῶν ἐθνῶν σαγηνευταί, καὶ ἀλιεῖς τῶν ἀνθρώπων. Χαίρετε Μαρτύρων ὁ δῆμος, οἱ ἐκ περάτων γῆς συναθροισθέντες εἰς μίαν πίστιν, καὶ ὑπὲρ ταύτης βασάνων αἰκισμοὺς ὑπομείναντες, καὶ τελείως τὸν τῆς ἀθλήσεως στέφανον εἰληφότες. Χαίρετε Πατέρων ὁ μελισσών, οἱ τὰ ἑαυτῶν σώματα τῇ ἀσκήσει κατατήξαντες· καὶ νεκρώσαντες τὰ πάθη τῆς σαρκός, τὸν νοῦν θεῖῳ ἔρωτι ἐπτερώσατε, εἰς οὐρανοὺς ἀνέπτητε, καὶ σὺν Ἀγγέλοις εὐφραϊνόμενοι, ἀπολαύετε τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν. Ἄλλ' ὧ Προφῆται, Ἀπόστολοι, καὶ Μάρτυρες σὺν Ἀσκηταῖς, τὸν ὑμᾶς στεφανώσαντα, ἐκτενῶς δυσωπεῖτε, τοῦ λυτρωθῆναι ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὁρατῶν, τοὺς ἐν πίστει, καὶ πόθῳ τελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην ὑμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Τῇ νῦν πανηγύρει, συνδράμωμεν οἱ πιστοί· προτίθεται γὰρ ἡμῖν πνευματικὴ τράπεζα, καὶ κρατῆρ μυστικός, ἐξ ἡδέων ἐδεσμάτων εὐφροσύνης πλήρης, αἱ τῶν Μαρτύρων ἀρεταί· οὗτοι γὰρ οἱ καρτερόψυχοι, ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς, τῶν τοῦ σώματος ἄκρων, ἕτεροπόνους αἰκισμοὺς, τῷ Θεῷ προσήνεγκαν, θυσίαν λογικὴν, πᾶσαν ἀκμὴν ἡλικίας, οἱ μὲν τὰς κεφαλὰς ἀποτεμνόμενοι, ἕτεροι δὲ χειρῶν διαιρέσεις, καὶ πάσης ἀρμονίας ἅμα, πάντες οἱ Ἅγιοι τῶν τοῦ Χριστοῦ παθημάτων κοινωνοὶ γεγονόασιν. Ἄλλ' ὧ στεφάνους αὐτοῖς ἀμοιβὰς βασάνων δεδωκώς, Κύριε, κατ' ἴχνος τούτων πολιτεύεσθαι ἀξίωσον ἡμᾶς, ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ναὸς καὶ πύλη ὑπάρχεις... Ὅρα σελ. 186

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

ᾠχος πλ. δ´.

Ἀνῆλθες ἐπὶ Σταυροῦ, Ἰησοῦ, ὁ καταβάς ἐξ οὐρανοῦ· ἦλθες ἐπὶ θάνατον, ἢ ζωῇ ἢ ἀθάνατος· πρὸς τοὺς ἐν σκότει, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν· πρὸς τοὺς πεσόντας, ἢ πάντων ἀνάστασις. Ὁ φωτισμὸς καὶ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὰ κατ' Ἀλφάβητον.

Χριστὸν δοξολογήσωμεν, τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν· ψυχὴν καὶ σῶμα γὰρ ἀναλαβὼν, τῷ πάθει ἀπ' ἀλλήλων διέτεμε· τῆς ἀχράντου μὲν ψυχῆς, ἐν Ἄιδου κατελθούσης, ὃν καὶ ἐσκύλευσε· τάφῳ δὲ διαφθορὰν οὐκ οἶδε τὸ ἅγιον σῶμα, τοῦ Λυτρωτοῦ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις δοξολογοῦμεν Χριστέ, τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν, δι' ἧς ἡμᾶς ἠλευθέρωσας, τῆς τυραννίδος τοῦ Ἄιδου, καὶ ὡς Θεὸς ἐδωρήσω, ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ὦ Δέσποτα τῶν ἀπάντων, ἀκατάληπτε, ποιητὰ οὐρανοῦ καὶ γῆς, διὰ Σταυροῦ παθὼν, ἐμοὶ ἀπάθειαν ἐπήγασας· ταφὴν δὲ καταδεξάμενος, καὶ ἀναστὰς ἐν δόξῃ, συνανέστησας τὸν Ἀδὰμ, χειρὶ παντοδυνάμῳ. Δόξα τῇ σῇ τριημέρῳ ἐγέρσει, δι' ἧς δεδώρησαι ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ ἰλασμὸν ἁμαρτιῶν, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Δόξα. ᾠχος πλ. β´.

Δεῦτε πιστοί, σήμερον χορείαν ἐπικροτήσαντες, εὐσεβῶς πανηγυρίσωμεν, καὶ τῶν Ἁγίων πάντων τὴν ἔνδοξον, καὶ σεβάσμιον μνήμην, ἐνδόξως τιμήσωμεν, λέγοντες· Χαίρετε, Ἀπόστολοι ἔνδοξοι, Προφῆται, καὶ Μάρτυρες, καὶ Ἱεράρχαι. Χαίρετε, Ὅσιων ὁ δῆμος, καὶ τῶν Δικαίων. Χαίρετε, τιμίων Γυναικῶν ὁ χορὸς· καὶ Χριστὸν ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεύσατε, νίκας τῷ βασιλεῖ κατὰ βαρβάρων δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου Πάναγνε, Χριστὸς ὁ Κύριος, ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελθὼν, ἐμὲ ἐνδυσάμενος, τῆς πρώην κατάρας τὸν Ἀδὰμ ἠλευθέρωσες. Διό σοι πάναγνε, ὡς τοῦ Θεοῦ Μητρὶ τε, καὶ Παρθένῳ ἀληθῶς, βοῶμεν ἀσιγήτως, τὸ χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου. Χαῖρε Δέσποινα, προστάσια καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. Ἦχος πλ. δ΄.

Ἐξ ὕψους κατηλθες ὁ Εὐσπλαγχνος, ταφήν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἔλευθερώσης τῶν παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα. Τῶν Ἁγίων. Ἦχος δ΄.

Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ Μαρτύρων σου, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον τὰ αἵματα, ἡ Ἐκκλησία σου στολισαμένη, δι' αὐτῶν βοᾷ σοι, Χριστὲ ὁ Θεός· Τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε, τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται· Θεός, ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὰ αὐτά, καὶ εἰς τό, Θεὸς Κύριος.

Ἡ εὐλόγησις τῶν Ἄρτων, καὶ Ἀνάγνωσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚῷ

Κανὼν Τριαδικός, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τριάς μονὰς σῶσόν με τὸν σὸν οἰκέτην.

Ωιδὴ α΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Τῷ τρισηλίῳ Βασιλεῖ καὶ πρύτανι, καὶ προμηθεῖ τοῦ παντός, καὶ ἀγαθῷ μόνῳ, φυσικῶς ὑπάρχοντι, καὶ ἐνιαίαν ἔχοντι, τῆς Θεότητος δόξαν, Θεῷ μονάρχῃ προσπίπτομεν, ὕμνον τὸν τρισάγιον ἄδοντες.

Ῥῆσεις τὰς θείας καὶ χρησμούς τοὺς ἄνωθεν, μεμνημένοι σαφῶς, θεαρχικὴν φύσιν, ἐνικὴν δοξάζομεν, αἰῶδιον συνάναρχον, ἐν τρισὶ τοῖς προσώποις, Πατρὶ Υἱῷ καὶ τῷ Πνεύματι, δημιουργικὴν, παντοδύναμον.

Ἰερομύστης Ἀβραάμ γενόμενος, ἱεροτύπως τὸ πρῖν, τὸν ποιητὴν πάντων, καὶ Θεὸν καὶ Κύριον, τρισὶ μὲν ὑποστάσεσιν, ὑπεδέξατο χαίρων· τῶν δὲ τριῶν ὑποστάσεων, κράτος ἐνιαῖον ἐγνώρισεν.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμωσ τὸν Χριστὸν ἐκύησας, τὸν καθ' ἡμᾶσ δι' ἡμᾶσ, εἰληφότα φύσιν, Πάναγνε, καὶ ἄτρεπτον, κατ' ἄμφω διαμεΐναντα· ὄν δυσώπει ἀπαύστωσ, ἁμαρτιῶν μοι δωρήσασθαι, καὶ τῶν πειρασμῶν ἀπολύτρωσιν.

Ωιδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάσ.

Σὲ τὸν ἀπρόσιτον Θεόν, καὶ Βασιλέα τῆσ δόξησ, ἐπὶ θρόνου Ἡσαΐασ κατεΐδεν, ὑψηλοῦ, καὶ Χερουβίμ, καὶ Σεραφίμ δοξάζοντα, ἀκαταπαύστοισ ὕμνοισ, μοναδικὸν τρισυπόστατον.

Μόνον πατρόθεν ὡσ ἐκ νοῦ, γεγεννημένον τὸν Λόγον, καὶ τὸ Πνεῦμα προελθῶν ἀπορρήτωσ, καταλλήλοισ λογισμοῖσ, καὶ γραφικοῖσ διδάγμασι, κατειληφότεσ ἓνα, Θεὸν τρισήλιον σέβομεν.

Ὁ ὢν ἀγέννητοσ Πατήρ, καὶ τῆσ ἰδίασ οὐσίασ, τὸ ἀπαύγασμα γεννήσας ἀρρέυστωσ, τὸν Υἱὸν φῶσ ἐκ φωτόσ, ἐκπορευτῶσ προβάλλεται, συμφυῆσ φῶσ τὸ Πνεῦμα, τὸ παντουργὸν καὶ ὁμότιμον.

Θεοτοκίον.

Ναὸσ ἐδείχθησ καθαρὸσ, Παρθενομητορ Μαρία, τοῦ τὰ πάντα πανσθενῶσ καὶ πανσόφωσ, ὑποστήσαντοσ Χριστοῦ, καὶ τάξαντοσ καὶ φέροντοσ· ὄν ἐξιλέωσαί μοι, ταῖσ μητρικαῖσ σου δεήσεσι.

Καθίσματα.

Ἦχοσ πλ. δ'. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶσ.

Τῆσ τρισηλίου καὶ σεπτῆσ τελεταρχίας, τὰσ δυναστείας οἱ πιστοὶ νῦν εὐφημοῦμεν· ὅτι νεύματι μόνῳ τὸ πᾶν συνέστησε, τὰσ ἄνω χοροστασίας Ἀγγελικάσ, τὰσ κάτω ἱεραρχίας Ἐκκλησιῶν, τοῦ κραυγάζειν τό, Ἄγιωσ, Ἄγιωσ, Ἄγιωσ εἰ, Θεὲ ὑπεράγαθε· δόξα, ὕμνοσ τῷ κράτει σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἀναλλοίωτον Θεὸν ἢ τετοκυῖα, ἀλλοιουμένην εἰσ ἀεὶ τῇ ἁμαρτία, ταῖσ προσβολαῖσ τοῦ δολίου καὶ τῇ ῥαθυμία, στερέωσον τὴν καρδίαν μου Ἀγαθή, πρεσβείαισ ταῖσ μητρικαῖσ σου, ὅπωσ κᾶγώ, εὐχαρίστωσ κραυγάζω σοι· Θεογεννητορ Μαριάμ, ἐλέησον τὴν ποιμένην σου, ἣν ἐκτήσω πανάμωμε.

Ωιδὴ δ΄. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Ἀνατολή, ἐπιφανεῖσα Θεότητος, τοῖς ἐν σκότει, πᾶσαν διεσκέδασε, τὴν ἀφεγγῆ νύκτα τῶν παθῶν, καὶ δικαιοσύνης, τὸν Ἥλιον ἐξανέτειλεν, ἀπλοῦν μὲν κατ' οὐσίαν, τριλαμπῆ δὲ προσώποις, ὃν ὑμνοῦμεν ἀεὶ καὶ δοξάζομεν.

Σεραφικοῖς, στόμασι τὸν ἀνυμνούμενον, τοῖς πηλίνοις χεῖλεσι δοξάζομεν, μοναδικόν, καὶ τριαδικόν, Κύριον τῆς δόξης, τῇ φύσει καὶ ὑποστάσεσι, βοῶντες· ὦ Παντάναξ, τοῖς σοῖς δούλοις παράσχου, τῶν ποικίλων πταισμάτων συγχώρησιν.

Συνεκτική, πάντων τῶν ὄντων ἀόρατε, πανοικτίρμον, εὐσπλαγχνε, φιλόανθρωπε, Τριάς σεπτὴ καὶ θεαρχική, μὴ μου ἐπιλάθη, τοῦ σοῦ οἰκέτου τὸ σύνολον, μηδὲ διασκεδάσης, ἣν διέθου σοῖς δούλοις, διαθήκην δι' ἄφατον ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Ὠραίαν σε, Πάναγνε μόνην εὐράμενος, ἐξ αἰῶνος, Λόγος ὁ προάναρχος, τὴν Ἰακώβ Κόρη καλλονήν, καὶ ἐν σοὶ σκηνώσας, δι' εὐσπλαγχνίαν ἀνέπλασε, τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων· ὃν δυσώπει ἀπαύστως, ἀπὸ πάσης ῥυσθῆναί με θλίψεως.

Ωιδὴ ε΄. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Συναΐδια τρία, πρόσωπα, δοξάζομεν, ἓνα δὲ Κύριον, σὲ τὴν θεῖαν φύσιν, διαιροῦντες ἀπλῶς καὶ συνάπτοντες, καὶ πιστῶς βοῶμεν· Θεαρχικὴ Τριάς ἁγία, τοὺς σοὺς δούλους ἐκ θλίψεως λύτρωσαι.

Ὀλοφύρομαι σφόδρα, διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς διανοίας μου, πῶς μὴ θέλων πάσχω, τὴν ἀβούλητον ὄντως ἀλλοίωσιν· διὰ τοῦτο κράζω· Ζωαρχικὴ Τριάς ἁγία, τῶν καλῶν ἐν τῇ στάσει με σύνταξον.

Νυσταγμῶ βαρυνθέντα, τῷ τῆς ἁμαρτίας με, καὶ συνωθούμενον, πρὸς θανάτου ὕπνον, ὡς φιλόανθρωπος καὶ ὑπεράγαθος, καὶ παντελεήμων, Θεαρχικὴ Τριάς ἁγία, κατοικτείρησον καὶ διανάστησον.

Θεοτοκίον.

Μητροπάρθενε Κόρη, πάναγνε, πανάμωμε, Θεοχαρίτωτε, ταῖς σαῖς
ίκεσίαις, τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν σου καὶ Κύριον, ἐξιλέωσαί μοι, καὶ τῶν παθῶν
καὶ τῶν πταισμάτων, τὸν σὸν δοῦλον ἐκλύτρωσαι τάχιον.

Ωιδὴ στ´. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἐπουρανίων Νόων, ταξιαρχίας μιμούμενοι, μοναρχικὴ τοῦ παντός, Τριάς
ὑπερούσιε, τρισαγίοις ἄσμασι, σὲ δοξολογοῦμεν, τοῖς πηλίνοις ἡμῶν
στόμασι.

Τὸν κατ' εἰκόνα τὴν σὴν, τὸν ἄνθρωπον διαπλάσαντα, καὶ ἐξ οὐκ ὄντων
τὸ πᾶν, σοφῶς ὑποστήσαντα, Θεὸν τρισυπόστατον, προσκυνῶ καὶ σέβω,
καὶ ὑμνῶ, καὶ μεγαλύνω σε.

Ὁ παντοκράτωρ Θεός, καὶ μόνος ἀπεριόριστος, ἐνοίκησον ἐν ἐμοί, δι'
ἄφατον ἔλεος, τρισήλιε Δέσποτα, καὶ καταύγασόν με, καὶ συνέτισον ὡς
εὐσπλαγχνος.

Θεοτοκίον.

Ναὸς ἐδείχθης Θεοῦ, τοῦ ἀχωρήτου Πανάχραντε, ναὸν κἄμὲ τῆς αὐτοῦ,
δεῖξον θείας χάριτος, Παναγία Δέσποινα, ταῖς σαῖς ίκεσίαις, καὶ
συντήρησον ἀλώβητον.

Καθίσματα.

Ἦχος πλ. δ´. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Πατέρα ἄναρχον πιστοί, Υἱὸν συνάναρχον, καὶ Πνεῦμα θεῖον, ἀληθῶς
ὑμνολογοῦμεν, ἀσυγχύτως, ἀτρέπτως, καὶ ἀναλλοιώτως· Τριάδα ἀπλῆν
ἀγίαν καὶ συμφυῆ, βοῶντες σὺν τοῖς Ἀγγέλοις· Ἅγιος εἶ, Πάτερ, Υἱέ, σὺν
τῷ Πνεύματι, τῷ παναγίῳ, καὶ σεπτῷ, ἐλέησον οὐς ἔπλασας, κατ' εἰκόνα
σου Δέσποτα.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Εὐχαριστοῦμέν σοι ἀεὶ Θεοτόκε, καὶ μεγαλύνομεν ἀγνή καὶ
προσκυνοῦμεν, ἀνυμνοῦντες τὸν τόκον σου Κεχαριτωμένη, βοῶντες
ἀκαταπαύστως· Σῶσον ἡμᾶς, Παρθένε παντελεῆμον, ὡς ἀγαθή, καὶ
δαιμόνων ἐξάρπασον· λογοθεσίου φοβεροῦ, ἐν ὥρᾳ τῆς ἐτάσεως, μὴ
αἰσχυρθῶμεν οἱ δοῦλοί σου.

Ωιδὴ ζ´. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Σοφία ἀρρήτῳ σου, καὶ τῷ πελάγει τῆς ἀγαθότητος, δωρεάν τὸν σὸν δοῦλον, ἠλεημένον ἀνάδειξόν με καὶ νῦν, καθάπερ πάλαι, καὶ ῥῦσαι κακώσεως, Τριάς Μονὰς ὁ Θεός, ἀμαρτιῶν καὶ παθῶν. (δίς)

Ὁ νοῦς ὁ ἀγέννητος, Πατήρ, καὶ Λόγος ὁ γεννηθεὶς ἐξ αὐτοῦ, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ θεῖον, ἀκαταλήπτως ἐκπορευτὸν πεφυκός, Θεὸς μονάρχα τρισήλιε, ψάλλω σοι· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νενέκρωμαι Πάναγνε, τῆς ἀμαρτίας πιὼν τὸ φάρμακον, καὶ προστρέχω σοι πίστει, τῇ τετοκυῖα τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς, ταῖς σαῖς πρεσβείαις τὸν δοῦλόν σου ζώωσον, καὶ πειρασμῶν καὶ παθῶν, λύτρωσαι μόνη Ἄγνη.

Ωιδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὁ φῶς ὑπάρχων ἄδυτον, τριλαμπές καὶ τρισήλιον, καὶ μοναρχικόν, μονοκρατές, ἀπλούστατον, Θεὸς ἀκατάληπτος, καὶ μονοκράτωρ Κύριος, νῦν τὴν σκοτεινὴν, καὶ ζοφεράν μου καρδίαν, καταύγασον καὶ δεῖξον, φωταυγῆ καὶ φωσφόρον, ὑμνεῖν σε καὶ δοξάζειν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰερωτάταις πτέρυξι, Σεραφίμ οἱ θειότατοι, πρόσωπα καὶ πόδας, εὐλαβῶς καλύπτουσι, τὴν δόξαν μὴ φέροντες, τοῦ ἀμηχάνου κάλλους σου, ἀγαθαρχικὴ θεαρχικὴ μοναρχία, Τριάς ὑπεραγία· πλὴν ἡμεῖς ἀνυμνεῖν σε τολμῶμεν, καὶ δοξάζειν, πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κυριαρχίαν ἄναρχον, πανσθενῆ καὶ πανάγαθον, τελεταρχικὴν, ἀγαθουργὸν ἀόριστον, αἰτίαν ἀναίτιον, ποιητικὴν ἀίδιον, προνοητικὴν, καὶ σωστικὴν τῶν ἀπάντων, μονάδα κατ' οὐσίαν, καὶ Τριάδα προσώποις, δοξάζω σε Θεέ μου, πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ τῆς γῆς ἀνέτειλεν, ὁ ἀνέσπερος Ἥλιος, διὰ τῆς ἐκ σοῦ παρθενικῆς γεννήσεως, πανάχραντε Δέσποινα, καὶ τοὺς βροτοὺς ἀπήλλαξε, τῆς εἰδωλικῆς καὶ ζοφερᾶς σκοτομήνης· διὸ καὶ νῦν με μᾶλλον, τῆς αὐτοῦ Θεαρχίας, καταύγασον ταῖς αἴγλαις, καὶ φρούρει τὸν σὸν δοῦλον.

Ωιδὴ θ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Τὴν πάντων Βασιλίδα καὶ παντουργόν, ὑπεράρχιον φύσιν, ὑπέρχρονον, ζωαρχικὴν, εὐσπλαγχνον, φιλόανθρωπον, ἀγαθὴν, ἐναρχικὴν Τριάδα σε,

νῦν δοξολογοῦντες, ἁμαρτιῶν συγχώρησιν αἰτοῦμεν, τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην, καὶ Ἐκκλησίαις τὴν ὁμόνοιαν. (δίς)

Ἡ μία κυριότης καὶ τριλαμπής, ἐνικὴ Θεαρχία τρισήλιε, τοὺς ὑμνητάς, πρόσδεξαι τοὺς σοὺς ἀγαθοπρεπῶς, καὶ τῶν πταισμάτων λύτρωσαι, καὶ τῶν πειρασμῶν, καὶ τῶν δυσχερῶν, καὶ θᾶπτον τὴν εἰρήνην, παράσχου φιλανθρωπῶς, ταῖς Ἐκκλησίαις, καὶ τὴν ἔνωσιν.

Θεοτοκίον.

Νηδὺν Χριστὲ Σωτὴρ μου παρθενικὴν, ἐνοικήσας ἐφάνης τῷ κόσμῳ σου, θεανδρικῶς, ἄτρεπτος ἀσύγχυτος ἀληθῶς, καὶ καθυπέσχου πάντοτε, μετὰ τῶν σῶν δούλων εἶναι σαφῶς· διὸ τῆς σὲ Τεκούσης, πρεσβείαις τὴν εἰρήνην, πάση τῇ ποιίμνῃ σου πρυτάνευσον.

Εἶτα τό, Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς... καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩΙ ΟΡΘΡΩΙ

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν. Καθίσματα Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος πλ. δ΄.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ Ἄγγελος φωτός, ταῖς γυναιξίν ἐβόα· Παύσασθε τῶν δακρῶν, τοῖς Ἀποστόλοις εὐαγγελίσασθε· κρᾶξατε ἀνυμνοῦσαι· ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα.

Ἄνθρωποι τὸ μνημά σου, Σωτὴρ, ἐσφραγίσαντο, Ἄγγελος τὸν λίθον, ἐκ τῆς θύρας ἀπεκύλισε· Γυναῖκες ἐθέασαντο, ἐγηγερμένον ἐκ νεκρῶν, καὶ αὗται εὐηγγελίσαντο τοῖς Μαθηταῖς σου ἐν Σιών· ὅτι ἀνέστης ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ διελύθη τὰ δεσμὰ τοῦ θανάτου· Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὐς ἔπλασας τῇ χειρὶ σου· δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σου Ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν. Καθίσματα.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Λευχειμονῶν ὁ Γαβριήλ φαιδρὸς ἐπέστη, ὡς περ ἐν εἶδει ἀστραπῆς, Χριστοῦ τῷ τάφῳ, καὶ τὸν λίθον ἐκύλισεν ἀπὸ τοῦ μνημείου· καὶ φόβος μέγας συνέσχε σοῦ τοὺς φρουρούς, καὶ ἄφνω ἔμειναν πάντες ὡσεὶ νεκροί, ἀπὸ τοῦ τάφου οἱ φύλακες, καὶ τοῦ λίθου ἡ σφραγίς· Αἰσχύνθητε παράνομοι· γινῶτε, ὅτι ἀνέστη Χριστός.

Δόξα. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου ὡς ἀληθῶς, ταῖς ὁσίαις προσέταξας γυναιξί, κηρῦξαι τὴν Ἑγερσιν, Ἀποστόλοις ὡς γέγραπται· καὶ δρομαῖος ὁ Πέτρος, ἐπέστη τῷ μνήματι, καὶ τὸ φῶς ἐν τῷ τάφῳ, ὀρῶν κατεπλήττετο· ὅθεν καὶ κατεῖδε τὰ ὀθόνια μόνα, χωρὶς τοῦ θείου σώματος, ἐν αὐτῷ κατακείμενα· καὶ πιστεύσας ἐβόησε· Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι σῶζεις ἅπαντας Σωτὴρ ἡμῶν· τοῦ Πατρὸς γὰρ ὑπάρχεις ἀπαύγασμα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, Ἀγγέλων τὸ σύστημα, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε ναέ, καὶ Παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη, καὶ παιδίον γέγονεν, ὁ πρὸ αἰῶνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν· τὴν γὰρ σὴν μήτραν θρόνον ἐποίησε, καὶ τὴν σὴν γαστέρα, πλατυτέραν οὐρανῶν ἀπειργάσατο. Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, δόξα σοι.

Μετὰ τὸν Ἄμωμον, τὰ Εὐλογητάρια, καὶ ἡ Ὑπακοή.

Ἦχος πλ. δ΄.

Αἱ Μυροφόροι τοῦ Ζωοδότου ἐπιστᾶσαι τῷ μνήματι, τὸν Δεσπότην ἐζήτουν ἐν νεκροῖς τὸν ἀθάνατον· καὶ χαρᾶς εὐαγγέλια, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου δεξάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐμήνουν, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἦχου.

Ἀντίφωνον Α΄.

Ἐκ νεότητός μου ὁ ἐχθρὸς με πειράζει, ταῖς ἡδοναῖς φλέγει με· ἐγὼ δὲ πεποιθώς, ἐν σοί, Κύριε, τροποῦμαι τοῦτον.

Οἱ μισοῦντες Σιών, γενηθήτωσαν δὴ, πρὶν ἐκσπασθῆναι, ὡς χόρτος· συγκόψει γὰρ Χριστός, ἀχένας αὐτῶν, τομῇ βασάνων.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιώ Πνεύματι, τὸ ζῆν τὰ πάντα, φῶς ἐκ φωτός, Θεός μέγας· σὺν Πατρὶ ὑμνοῦμεν αὐτό, καὶ τῷ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Β΄.

Ἡ καρδιά μου τῷ φόβῳ σου σκεπέσθω, ταπεινοφρονοῦσα· μὴ ὑψωθείσα ἀποπέση, ἐκ σοῦ Πανοικτίρμον.

Ἐπὶ τὸν Κύριον ὁ ἐσχηκὼς ἐλπίδα, οὐ δεῖσει τότε, ὅτε πυρὶ τὰ πάντα, κρινεῖ καὶ κολάσει.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιώ Πνεύματι, πᾶς τις θεῖος βλέπει καὶ προλέγει, τερατουργεῖ ὑψίστα, ἐν τρισὶν ἓνα Θεὸν μέλπων· εἰ γὰρ καὶ τριλαμπεῖ, μοναρχεῖ τὸ θεῖον.

Ἀντίφωνον Γ΄.

Ἐκέκραξά σοι Κύριε, πρόσχες, κλινόν μοι τὸ οὖς σου βοῶντι, καὶ κάθαρον πρὶν ἄρῃς με, ἀπὸ τῶν ἐνθένδε.

Ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ γῆν, δύνων πᾶς αὐθις ἀναλύσει, τοῦ λαβεῖν βασάνους, ἢ γέρα τῶν βεβιωμένων.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιώ Πνεύματι, θεολογία Μονὰς τρισαγία· ὁ Πατὴρ γὰρ ἀναρχος, ἐξ οὗ ἔφη ὁ Υἱὸς ἀχρόνως, καὶ τὸ Πνεῦμα σύμμορφον, σύνθρονον, ἐκ Πατρὸς συνεκλάμψαν.

Ἀντίφωνον Δ΄.

Ἴδου δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν, ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἅμα; ἐν τούτῳ γὰρ Κύριος, ἐπηγγείλατο ζωὴν αἰωνίαν.

Τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ, ὁ τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ κοσμῶν, κελεύει, μὴ δεῖν φροντίζειν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, ἐνοειδεῖ αἰτία, πάντα ἔχεται εἰρηνοβραβεύτως· Θεὸς τοῦτο γάρ ἐστι, Πατρί τε καὶ Υἱῷ, ὁμοούσιον κυρίως.

Προκείμενον.

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Στίχ. Αἶνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Τό, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον Ἑωθινὸν Α΄. Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι· ὁ Ν΄, καὶ τὰ λοιπά, ὄρα σελ. 39.

Οἱ Κανόνες· ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ΄, ὁ Σταυροαναστάσιμος εἰς β΄, τῆς Θεοτόκου εἰς β΄, καὶ τῶν Ἁγίων εἰς στ΄.

Κανὼν Ἀναστάσιμος.

Ἦχος πλ. δ΄. Ωιδὴ α΄. Ὁ Εἰρμός.

» Ἀρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα » ποτέ, Μωσαϊκὴ ῥάβδος, σταυροτύπως πλήξασα, » καὶ διελοῦσα θάλασσαν· Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα· πε- » ζὸν ὁδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλλοντα.

Τροπάρια.

Τὴν παντοδύναμον Χριστοῦ Θεότητα, πῶς μὴ θαυμάσωμεν; ἐκ μὲν παθῶν πᾶσι, τοῖς πιστοῖς ἀπάθειαν, καὶ ἀφθαρσίαν βλύζουσιν· ἐκ πλευρᾶς δὲ ἀγίας, πηγὴν ἀθάνατον στάζουσιν, καὶ ζωὴν ἐκ τάφου αἰδίων.

Ὡς εὐπρεπῆς ταῖς γυναιξίν ὁ Ἄγγελος, νῦν ἐμπεφάνισται, καὶ τηλαυγῆ φέρων, τῆς ἐμφύτου σύμβολα, ἀῦλου καθαρότητος· τῇ μορφῇ δὲ μηνύων, τὸ φέγγος τῆς Ἀναστάσεως, κράζει· Ἐξηγέρθη ὁ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαμείνας, Θεοτόκε Μαρία· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ωιδὴ α΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἐπήρθησαν πύλαι ὀδυνηραί, καὶ ἔφριξαν Ἄιδου, καθορῶντες οἱ πυλωροί, ἐν τοῖς κατωτάτοις τὸν ἐν ὕψει, τῆς τῶν ἀπάντων ἐπέκεινα φύσεως.

Ἐξέστησαν τάξεις ἀγγελικαί, ὀρῶσαι ἐν θρόνῳ, ἰδρυμένην τῷ πατρικῷ, τὴν ἔκπτωτον φύσιν τῶν ἀνθρώπων, τὴν καθειρωγμένην ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ωιδὴ α΄. Ἄισωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἄχραντε Θεοτόκε, ἡ σεσαρκωμένον τὸν αἰῶδιον, καὶ ὑπέρθεον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα, ὕμνουμέν σε.

Βότρυν σε ζωηφόρον, τὸν τῆς παγκοσμίου, ἀποστάζοντα, γλυκασμὸν σωτηρίας, ἡ Παρθένοσ Χριστέ ἀπεκύησεν.

Κανὼν τῶν Ἁγίων Πάντων. Οὓ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τῶν Ἁγίων Πάντων πολυώνυμα τάγματα μέλπων.

Ωιδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀμαρτηλάτην Φαραώ.

Τῶν σῶν Ἁγίων ἀνυμνῶν τὰ τάγματα, τῷ σῷ φωτὶ τὴν ψυχὴν, ταῖς προσευχαῖς τούτων, ἀνγασθῆναι δέομαι· σὺ γὰρ εἶ φῶς ἀπρόσιτον, τῆς ἀγνοίας τὸν ζόφον, διώκων τοῖς σοῖς πυρσεύμασι, Λόγε τοῦ Θεοῦ φωτοδότα Χριστέ.

Ὡς ἀνυψώθης ἐπὶ ξύλου, εἴλκυσας, πρὸς σὴν ἐπίγνωσιν, τὴν τῶν ἐθνῶν πᾶσαν, κληρουχίαν Δέσποτα, καὶ φωτὶ κατελάμπρυνας, τῆς ἁγίας Τριάδος, δι' Ἀποστόλων ἁγίων σου, δι' ὧν τὴν ἀπάτην ἀπήλασας.

Νομοθεσία σου Χριστέ πειθόμενοι, οἱ σοὶ Ἀπόστολοι, τὰ ἐπὶ γῆς πάντα, εὐσεβῶς ἀπώσαντο· καὶ τῷ φωτὶ τῆς χάριτος, κατεφαίδρυναν πᾶσαν, τὴν οἰκουμένην οἱ ἔνδοξοι, εὐαγγελικῶς σε κηρύττοντες.

Ἀγαλλιώμενοι Σταυρὸν οἱ Μάρτυρες, τὸν σὸν ἀράμενοι, καὶ τὸ σεπτὸν πάθος, ἀκλινῶς μιμούμενοι, τυραννικὴν οὐκ ἔπτηξαν, ἀπειλήν οἱ γενναῖοι, οὐ πῦρ, οὐ ξίφος, οὐ μάστιγας, ἀλλ' οὐδὲ λιμόν, οὐδὲ θάνατον.

Θεοτοκίον.

Γνώμην ἀνδρείαν αἱ Παρθένοι Πάναγνε, ἀναλαβοῦσαι σαφῶς, μαρτυρικοὺς ἄθλους, ἀκλινῶς ὑπέμειναν, καὶ ψαλμικῶς ὀπίσω σου, τῷ Υἱῷ σου Παρθένε, ἐνθέως συναγαλλόμεναι, τῷ παμβασιλεῖ προσηνέχθησαν.

Καταβασία.

» Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται πνεύμα- » τος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι τῇ βασιλίδι Μητρί, καὶ » ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθό- » μενος, ταύτης τὰ θαύματα.

Ωιδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέ- » σει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με » Χριστέ, τῆς Ἐκκλησίας στήριξον· ὅτι οὐκ ἔστι πλήν » σου, Ἅγιος μόνε φιλόανθρωπε.

Τροπάρια.

Κατακριθέντα τὸν Ἀδάμ, τῇ γεύσει τῆς ἁμαρτίας, τῆς σαρκός σου τὸ σωτήριον πάθος, ἐδικαίωσε Χριστέ· αὐτὸς γὰρ οὐχ ὑπεύθυνος, τῇ τοῦ θανάτου πείρᾳ, πέφηνας ὁ ἀναμάρτητος.

Τῆς ἀναστάσεως τὸ φῶς, ἐξέλαμψε τοῖς ἐν σκότει, τοῦ θανάτου καὶ σκιᾷ καθημένοις, ὁ Θεός μου Ἰησοῦς, καὶ τῇ αὐτοῦ Θεότητι, τὸν ἰσχυρὸν δεσμεύσας, τούτου τὰ σκεύη διήρπασε.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφίμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῇ γαστρὶ Ἀμόλυντε· διὸ πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις ἀεὶ μακαρίζομεν.

Ἄλλος. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἀπειθήσαντα πρόην, τῇ ἐντολῇ Κύριε, τοῦ πεπονηκότος με ὄντως, σὺ ἀπεξένωσας· ὄν μορφωσάμενος, ὑπακοήν τε παιδεύσας, σεαυτῶ ὤκείωσας διὰ σταυρώσεως.

Ὁ σοφία τὰ πάντα, προεγνωκῶς Κύριε, καὶ τῇ σῇ συνέσει, συμπήξας τὰ ὑποχθόνια, οὐκ ἀπηξίωσας, συγκαταβάσει σου Λόγε, τοῦ Θεοῦ, ἀναστῆσαι τὸν κατ' εἰκόνα σου.

Ἄλλος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἱκεσίαις σου Πάναγνε, τὰς προσβολάς, ἀποκρουομένη, τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Εὐας τῆς προμήτορος, σὺ ἐπανόρθωσις γέγονας, τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς τῷ κόσμῳ, Θεοτόκε κυήσασα.

Ἄλλος. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ἰερωσύνην ἱεράν, οἱ Ἱερεῖς καὶ Ποιμένες, ἐνδυσάμενοι, καὶ ταύτην ἐμφρόνως, κυβερνήσαντες Χριστέ, ἀξίως κετεκόσμησαν, διδασκαλίας λόγον, ἄνωθεν ὄντως πλουτήσαντες.

Ὡραιωθέντες καλλοναῖς, τῆς πρώτης καλλοποιΐας, καὶ φανέντες ἀπλανεῖς ὡς φωστῆρες, οὐρανώσατε Χριστοῦ, τὴν Ἐκκλησίαν Ἅγιοι, ἄλλοθεν ἄλλος ταύτην, ποικίλως, κατακοσμήσαντες.

Νόμῳ πειθόμενοι τῷ σῶ, τῶν μακαρίων οἱ δῆμοι, πολυτρόποις ἀρεταῖς φαιδρυνθέντες, ἐκληρώσαντο μονάς, τὰς οὐρανίους χαίροντες· ἄλλην γὰρ ἄλλος πάντες, ταύτας ἀξίως ἐπλήρωσαν.

Θεοτοκίον.

Παρθενικῆς ἀπὸ γαστροῦ, τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, ἀπεγέννησας ἡμῖν, Θεομητορ· ὃν νεάνιδες ἀγναί, θεοπρεπῶς ἐπόθησαν, καὶ σοῦ ὀπίσω πᾶσαι, τούτῳ σαφῶς ἠκολούθησαν.

Καταβασία.

» Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ » ἄφθονος πηγῆ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευμα- » τικόν, στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφά- » νων δόξης ἀξιώσον.

Κοντάκιον τῆς Ὀκτωήχου.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ἐξαναστὰς τοῦ μνήματος, τοὺς τεθνεῶτας ἡγείρας, καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνέστησας· καὶ ἡ Εὐὰ χορεύει ἐν τῇ σῇ Ἀναστάσει, καὶ κόσμου τὰ πέρατα πανηγυρίζουσι, τῇ ἐκ νεκρῶν Ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος τῆς αὐτῆς.

Τὰ τοῦ Ἰαίδου σκυλεύσας βασιλεία, καὶ νεκροὺς ἀναστήσας Μακρόθυμε, γυναιξὶ Μυροφόροις συνήντησας, ἀντὶ λύπης χαρὰν κομισάμενος, καὶ Ἀποστόλοις σου ἐμήνυσας τὰ τῆς νίκης σύμβολα, Σωτῆρ μου ζωοδότα, καὶ

τὴν κτίσιν ἐφώτισας Φιλάνθρωπε. Διὰ τοῦτο καὶ κόσμος συγχαίρει, τῇ ἐκ νεκρῶν Ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Εἶτα Καθίσματα.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Προπατόρων Πατέρων Πατριαρχῶν, Αποστόλων Μαρτύρων Ἱεραρχῶν, Προφητῶν καὶ Ὁσίων σου, Ἀσκητῶν καὶ Δικαίων τε, καὶ παντὸς ὀνόματος, ἐγγεγραμμένου ἐν βίβλῳ ζωῆς, τὴν ἀγίαν μνήμην, τελοῦντες Χριστὲ ὁ Θεός, πάντας συγκινοῦμεν, εἰς πρεσβείαν δεόμενοι· Εἰρήνευσον τὸν κόσμον σου, δι' αὐτῶν ὡς φιλάνθρωπος, ἵνα πάντες βοῶμέν σοι· Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος, ἐν βουλῇ Ἁγίων σου, σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, ὁ δοξάσας ἀξίως τὴν μνήμην αὐτῶν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ κιβωτόν, τὸ πανάγιον ὄρος, τὴν φωταυγῆ, νεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν οὐράνιον κλίμακα, τὸν λογικὸν Παράδεισον, τῆς Εὐσας τὴν λύτρωσιν, τῆς οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα κειμήλιον· ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τῷ κόσμῳ καὶ ἄφεις, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων· Διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ· Πρέσβευε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεισιν δωρήσασθαι, τοῖς εὐσεβῶς προσκυνοῦσι, τὸν πανάγιον τόκον σου.

Ωιδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» Σύ μου ἰσχύς, Κύριε, σύ μου καὶ δύναμις, σὺ Θεός » μου, σύ μου ἀγαλλίαμα, ὁ πατρικὸς κόλπος μὴ » λιπῶν, καὶ τὴν ἡμετέραν πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· » διὸ σὺν τῷ Προφήτῃ, Ἀββακοῦμ σοὶ κραυγάζω· Τῇ » δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Σὺ δυσμενῆ, ὄντα με λίαν ἠγάπησας· σὺ κενώσῃ, ξένη καταβέβηκας, ἐπὶ τῆς γῆς, εὐσπλαγχνε Σωτήρ, τῆς ἐσχατιᾶς μου, τὴν ὕβριν μὴ ἀνηνάμενος· καὶ μείνας ἐν τῷ ὕψει, τῆς ἀχράντου σου δόξης, τὸν πρὶν ἠτιμωμένον ἐδόξασας.

Τίς καθορᾶν, Δέσποτα νῦν οὐκ ἐξίσταται, διὰ πάθους, θάνατον λυόμενον, διὰ Σταυροῦ φεύγουσαν φθοράν, καὶ διὰ θανάτου, τὸν Ἄϊδην πλούτου

κενούμενον; Τῆς θείας δυναστείας, σοῦ τοῦ ἐσταυρωμένου, τὸ ἐξαίσιον ἔργον Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις Ἀνύμφευτε, σὺ προστάτις, σὺ καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν, τεῖχος καὶ λιμὴν· πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου, ἐντεύξεις φέρεις Πανάμωμε, καὶ σῶζεις ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, Θεοτόκον ἀγνήν σε γινώσκοντας.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Τῷ Σταυρῷ σε προσήλωσαν, οἱ τῶν παρανόμων παῖδες Φιλάνθρωπε, δι' οὗ ἔσωσας ὡς εὐσπλαγχνος, τοὺς δοξάζοντάς σου τὰ παθήματα.

Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, πάντας συνανέστησας τοὺς ἐν Ἄιδῃ νεκρούς, καὶ ἐφώτισας ὡς Εὐσπλαγχνος, τοὺς δοξάζοντάς σου τὴν Ἀνάστασιν.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἡ τὸν στάχυν βλαστήσασα, τὸν ζωοποιὸν ἀνήροτος ἄρουρα, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ ζωὴν, Θεοτόκε σῶζε τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτόκον σε Πάναγνε, οἱ πεφωτισμένοι πάντες κηρύττομεν· τὸν γὰρ Ἥλιον ἐκύησας, τῆς δικαιοσύνης Ἀειπάρθενε.

Ἄλλος. Σύ μου ἰσχύς, Κύριε.

Ἀνακραθεῖς, ὄμιλος ὁ τῶν Ἁγίων σου, δι' ἀγάπης, καὶ σοὶ ἐνηδόμενος, εἰλικρινῶς τε καὶ καθαρῶς, ἐν ἀγαλλιάσει, χορείαν τὴν ἀκατάλυτον, Ἀγγέλοις συγχορεύει, περὶ σὲ Παντεπόπτα, τὸν ἀπάντων Θεόν τε καὶ Κύριον.

Νεανικῶς, ἐνδοξοὶ Ἱερομάρτυρες, τῶν Μαρτύρων, στέφος ἀνεδήσασθε, τῷ θεουργῷ χρίσματι τὸ πρῖν, τῆς Ἱερωσύνης, ἠγλαϊσμένοι πανόλβιοι· διὸ διπλοῦς στεφάνους, ἐπαξίως λαβόντες, σὺν Χριστῷ αἰωνίως ἀγάλλεσθε.

Τὸ τῆς σαρκός, φρόνημα ἅπαν τῷ Πνεύματι, θεοφόροι, ὄντως ὑπετάξατε, ἀσκητικῶς τούτου τὰς ὁρμάς, τὰς ἀκατασκέτους, νηστεία καταμαράναντες· καὶ νῦν τῆς ἀπαθείας, τῷ φωτὶ πυρσωθέντες, ἀμοιβὰς τὰς τῶν πόνων εἰλήφατε.

Ὡς τοῦ Χριστοῦ, Μάρτυρες τοῦ Πρωτομάρτυρος, τὰς βασάνους, ἄγαν ὑπεμείνατε, γενναίως τε καὶ καρτερικῶς ὡς ἐν ἀλλοτρίοις, ἀθλοῦντες σώμασιν ἔνδοξοι καὶ νῦν τῆς Βασιλείας, κληρονόμοι δειχθέντες, τοῖς πιστοῖς τὰς ἰάσεις πηγάζετε.

Θεοτοκίον.

Νύμφη Θεοῦ, γέγονας Θεογεννήτρια· τὸν γὰρ τούτου, Λόγον προαιώνιον, σωματικῶς τέτοκας ἡμῖν, ἐν ᾧ καὶ γυναῖκες, ἀγίως πολιτευσάμεναι, καὶ ἄθλοις παμποικίλοις διὰ σοῦ κοσμηθεῖσαι, τὴν Προμήτορος πτῶσιν ἀνώρθωσαν.

Καταβασία.

» Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρ- » θένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ Προφήτης » Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει » σου, Κύριε.

Ωιδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» Ἴνα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου τὸ φῶς » τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν » δαίλαιον; ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν » ἐντολῶν σου, τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον δέομαι.

Τροπάρια.

Περιθέσθαι ἠνέσχου, χλαῖναν πρὸ τοῦ πάθους σου, Σῶτερ παιζόμενος, τὴν τοῦ Πρωτοπλάστου, περιστέλλων ἀσχήμονα γύμνωσιν, καὶ γυμνὸς παγῆναι, ἐν τῷ Σταυρῷ ἀπαμφιάζων, τὸν χιτῶνα Χριστὲ τῆς νεκρώσεως.

Ἐκ χοῶς τοῦ θανάτου, σὺ τὴν πεπτωκυῖάν μου ἀνωκοδόμησας, ἀναστὰς οὐσίαν, καὶ ἀγήρω Χριστὲ κατεσκεύασας, ἀναδείξας πάλιν, βασιλικὴν ὥσπερ εἰκόνα, ἀφθαρσίας φωτὶ ἀπαστραπτουσαν.

Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παρῴρησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου κεκτημένη Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης δεόμεθα· ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἴλασμὸν εὐμενῆ προβαλλόμεθα.

Ἄλλος. Φώτισον ἡμᾶς.

Ὁδήγησον ἡμᾶς, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου Χριστέ· δι' αὐτοῦ γὰρ σοὶ προσπίπτομεν· καὶ τὴν εἰρήνην παράσχου ἡμῖν Φιλάνθρωπε.

Κυβέρνησον ἡμῶν, τὴν ζωὴν ὡς ὑπεράγαθος, τῶν ὑμνούντων σου τὴν Ἐγερσιν, καὶ τὴν εἰρήνην παράσχου ἡμῖν, Φιλάνθρωπε.

Ἄλλος. Ὁρθρίζοντες.

Κατεύνασον τὸν ἄστατον, κλύδωνα τῶν παθῶν μου, ἢ Θεὸν κυήσασα, τὸν κυβερνήτην καὶ Κύριον.

Λατρεύουσι τῷ τόκῳ σου, ἄχραντε Θεοτόκε, Ἀγγέλων τὰ τάγματα, καὶ τῶν βροτῶν τὰ συστήματα.

Ἄλλος. Ἴνα τί με ἀπόσω.

Προορᾶν ὡς Προφῆται, θεῖοι τὰ ἐσόμενα κατηξιώθητε, ἃ ἐπιποθοῦντες, εὐγενεῖα ψυχῆς ἐκαθάρατε, σεμνῇ πολιτείᾳ, ὑμᾶς αὐτούς, ὧ θεοφόροι, φωτιζόμενοι σθένει τοῦ Πνεύματος.

Ὁ χορὸς τῶν Ἁγίων, νῦν ἐναγλαΐζεται θείοις χαρίσμασιν, οἱ πρὸ νόμου πάντες, Πατριάρχαι, Προφῆται, Ἀπόστολοι, καὶ Μαρτύρων δῆμοι, καὶ Ἀσκητῶν καὶ Διδασκάλων, καὶ Δικαίων σὺν Ἱερομάρτυσι.

Λαμπομένην ὀρῶντες, τὴν τῶν σῶν Ἁγίων ὁμήγουριν σήμερον, τῇ σῇ Σῶτερ αἴγλη, καὶ λαμπάσιν ἀσβέστοις τῆς χάριτος, τὸν σὸν θεῖον πλοῦτον, τῶν ἀγαθῶν, καὶ ἀφθονίαν, ἀνυμνοῦμεν ἀπαύστως Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Ἵπερθαύμαστον τόκον, τὸν σὸν ἀγαπήσασαι γυναῖκες πάνσεμναι, τὰ τερπνὰ τοῦ βίου, εἰς οὐδὲν ἐλογίσαντο Πάναγνε, τῆς αὐτοῦ καὶ μόνης, ἐρωτικῶς ἐπιθυμοῦσαι, ἀγλαΐας καὶ θείας ἐλλάμψεως.

Καταβασία.

» Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· σὺ γὰρ » ἀπειρογάμη Παρθένε, ἔσχεσ ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάν- » των Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς » ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύουσα.

Ωιδή στ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· » καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε, δέομαι· πρὸς σὲ » γὰρ ἐβόησα· καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτη- » ρίας μου.

Τροπάρια.

Διὰ ξύλου κραταιῶς, καθεῖλέ με ὁ ἀρχέκακος· αὐτὸς δὲ ἀναρτηθεὶς, Χριστὲ κραταιότερον, Σταυρῷ καταβέβληκας, δειγματίσας τοῦτον, τὸν πεσόντα δὲ ἀνέστησας.

Σὺ ᾧκτειρας τὴν Σιών, ἐξανατείλας τοῦ μνήματος, καινὴν ἀντὶ παλαιᾶς, τελέσας ὡς εὐσπλαγχνος, τῷ θείῳ σου αἵματι· καὶ νῦν βασιλεύεις, ἐν αὐτῇ εἰς τοὺς αἰῶνας Χριστέ.

Θεοτοκίον.

Ῥυσθείημεν τῶν δεινῶν, πταισμάτων ταῖς ἰκεσίαις σου, Θεογεννήτορ ἀγνή, καὶ τύχοιμεν πάναγνε, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἄλλος. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Παλάμας ἐν τῷ Σταυρῷ ἐξήπλωσας, ἰατρεύων ἀκρατῶς τὴν ταθεῖσαν, ἐν τῇ Ἐδέμ, χεῖρα τοῦ Πρωτοπλάστου, καὶ τῆς ἰδίας χολῆς ἀπεγεύσω Χριστέ, καὶ ἔσωσας ὡς δυνατός, τοὺς δοξάζοντάς σου τὰ παθήματα.

Θανάτου ὁ Λυτρωτῆς ἐγεύσατο, τῆς ἀρχαίας ἀποφάσεως ὅπως, καὶ τῆς φθορᾶς, τὸ βασιλείον λύση· καὶ τοῖς ἐν Ἄϊδη φοιτήσας, ἀνέστησε, καὶ ἔσωσεν ὡς δυνατός, τοὺς ὑμνοῦντας αὐτοῦ τὴν Ἀνάστασιν.

Ἄλλος. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Ναὸν σε τοῦ Θεοῦ καὶ κιβωτόν, καὶ παστάδα ἔμψυχον, καὶ πύλην οὐράνιον, Θεοτόκε οἱ πιστοὶ καταγγέλλομεν.

Ἐοάνων καταλύτης ὡς Θεός, γεγονὼς ὁ τόκος σου, Μαρία θεόνυμφε, προσκυνεῖται σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι.

Ἄλλος. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ὡς ἔντιμον ἐκλεκτόν, τεθέντα λίθον ἀκρόγωνον, οἱ Ἅγιοι ἐν Σιών, εὐρόντες σε Δέσποτα, κρηπίδα ἀσάλευτον, ἐκλεκτοὺς ὡς λίθους, ἑαυτοὺς ἐπωκοδόμησαν.

Νυγείσης σου τῆς πλευρᾶς, ῥανίδες αἵματος στάξασαι, σὺν ὕδατι
θεουργῶ, τὸν κόσμον ἀνέπλασαν, καὶ θείαν ὀμήγυριν, τῶν Ἁγίων
πάντων, Εὐεργέτα προσεκάλεσαν.

Ἵμνουῦμεν πανευσεβῶς, Μαρτύρων νέφος τὸ ἔνθεον, τῇ χάριτι
λαμπρυνθέν, καὶ λάμπαν φαιδρότερον, πορφύρα τοῦ αἵματος, καὶ τῇ
άλουργίδι, τῆς αὐτῶν στερόρᾶς ἀθλήσεως.

Θεοτοκίον.

Μητέρα παναληθῆ, Θεοῦ σε πάντες γινώσκομεν, δι' ἧς φύσις γυναικῶν,
ῥυσθεῖσα Πανάμωμε, Χριστοῦ ὑπερήθλησεν, ἀρετῆς τε πάσης, εὐσεβῶς
γένονεν ἔμπλεως.

Καταβασία.

» Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν » οἱ θεόφρονες, τῆς
Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας » κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν
δοξά- » ζοντες.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῶ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη
προσφέρει σοι Κύριε, τοὺς θεοφόρους Μάρτυρας· ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν
εἰρήνῃ βαθείᾳ, τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον,
Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος.

Οἱ ἐν πάσῃ τῇ γῇ μαρτυρήσαντες, καὶ ἐν τοῖς οὐρανοῖς μετοικήσαντες, οἱ
τὰ πάθη Χριστοῦ μιμησάμενοι, καὶ τὰ πάθη ἡμῶν ἀφαιρούμενοι, ἐνταῦθα
σήμερον ἀθροίζονται, πρωτοτόκων δεικνύοντες Ἐκκλησίαν, ὡς τῆς ἄνω
τὸν τύπον ἐπέχουσιν, καὶ Χριστῷ ἐκβοῶσαν· Θεός μου εἶ. Σὺ με διὰ τῆς
Θεοτόκου συντήρησον, πολυέλεε.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου, εἶτα τὸ παρόν.

Τῇ σήμερον ἡμέρα, Κυριακῇ μετὰ τὴν Πεντηκοστήν, τὴν τῶν ἀπανταχοῦ
τῆς οἰκουμένης ἐν Ἀσίᾳ, Λιβύῃ, καὶ Εὐρώπῃ, Βορῶν τε καὶ Νότῳ, Ἁγίων
πάντων Ἑορτὴν ἐορτάζομεν.

Στίχ. Τοῦ Κυρίου μου πάντας ὕμνῶ τοὺς φίλους. Εἴ τις δὲ μέλλων, εἰς τοὺς
πάντας εἰσίτω.

Τὴν παροῦσαν Ἑορτὴν, μετὰ τὴν τοῦ παναγίου Πνεύματος κάθοδον, οἱ θειότατοι Πατέρες ἡμῶν ἐθέσπισαν ἐκτελεῖν, ὡσανεὶ τρόπον τινα ἐνδεικνύμενοι, ὅτι ἡ τοῦ παναγίου Πνεύματος παρουσία, τοιαῦτα διὰ τῶν Αποστόλων ἐνήργησεν, ἀγίασασα, καὶ σοφίασασα τοὺς ἀπὸ τοῦ ἡμετέρου φυράματος, καὶ εἰς ἀποπλήρωσιν τοῦ ἐκπεπτωκότος ἐκείνου τάγματος ἀγγελικοῦ, τούτους ἀποκαταστήσασα, καὶ Θεῶ διὰ τοῦ Χριστοῦ παραπέμψασα, τοὺς μὲν, διὰ τοῦ μαρτυρίου καὶ αἵματος, τοὺς δέ, δι' ἐναρέτου πολιτείας καὶ ἀγωγῆς· καὶ τὰ ὑπὲρ φύσιν διαπραττεται. Κάτεισι μὲν γὰρ τὸ Πνεῦμα ἐν εἶδει πυρός, φύσει τὴν ἀνωτάτω ῥοπὴν ἔχοντας· ἄνεισι δὲ πρὸς τὰ ἄνω ὁ χοῦς, φύσει κατάρροπος ὢν καὶ τὸ ἡμέτερον φύραμα, πρὸ βραχέος μὲν, ἢ προσληφθεῖσα καὶ θεωθεῖσα τῷ Θεῷ Λόγω σὰρξ, ὑψωθεῖσα, καὶ ἐκ δεξιῶν τῆς Πατρικῆς δόξης καθίσασα· νῦν δὲ καὶ πάντας ἔλκει τοὺς βουλομένους, ὡς ἡ ὑπόσχεσις, ὡσπερ τοῦ Θεοῦ Λόγου ἐνδεικνυμένου τὰ τῆς καταλλαγῆς ἔργα, καὶ τί τὸ σκοπιμώτατον τέλος τῆς πρὸς ἡμᾶς διὰ σαρκὸς παρουσίας αὐτοῦ καὶ οἰκονομίας· ὅτι τοὺς πρὶν ἀπωσμένους εἰς ἔνωσιν καὶ φιλίαν ἄγει Θεοῦ, τὸν ἀγνώμονα ἐξ ἔθνῶν λαὸν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, οἰονεὶ τινὰς ἀπαρχάς, προσφερούσης Θεῷ, τοὺς ἐν ταύτῃ διαφερόντως εὐδοκιμήσαντας. Καθ' ἓνα μὲν οὖν τρόπον, οὕτω τὴν τῶν Ἁγίων πάντων ἑορτὴν ἐορτάζομεν.

Κατὰ δεύτερον δέ, ἐπειδὴ πολλοὶ μὲν εὐηρέστησαν τῷ Θεῷ, δι' ἀρετὴν δὲ ἄκραν, καὶ ἀλλοτρόπως, ἀνώνυμοι παρ' ἀνθρώποις ἐγένοντο, ἢ καὶ διὰ τινα ἴσως τῶν ἀνθρωπίνων, πολλὴν δὲ ὁμως πρὸς Θεὸν δόξαν ἔχοντες. Ἡ καὶ ὅτι, πολλοὶ μὲν κατὰ Χριστὸν ἐπολιτεύσαντο ἐν Ἰνδοῖς, καὶ Αἰγυπτίοις, καὶ Ἀραβί, Μεσοποταμίᾳ τε καὶ Φρυγίᾳ, καὶ τοῖς ἄνωθεν τοῦ Εὐξείνου· ἔτι δὲ ἐν πάσῃ τῇ Ἑσπέρᾳ, ἄχρι καὶ αὐτῶν τῶν Βρεταννικῶν νήσων· ἀπλῶς εἰπεῖν, ἐν Ἀνατολῇ καὶ Δύσει· οὐκ ἦν δ' εὐπετὲς τούτους ἅπαντας ὡς χρεῶν τιμῆσαι διὰ τὴν ἀπειρίαν, καθὰ ἡ Ἐκκλησιαστικὴ παρελήφθη συνήθεια. Ἴνα τοίνυν καὶ τὴν παρ' ἐκείνων πάντων βοήθειαν ἐπισπώμεθα, ὅπου δήποτε γῆς τῷ Θεῷ εὐηρέστησαν, ἄλλως τε, καὶ διὰ τοὺς ἐπιγεννησομένους ἴσως Ἁγίους, τὴν τῶν Ἁγίων πάντων Ἑορτὴν οἱ θειότατοι Πατέρες ἐορτάζειν ἐθέσπισαν, πάντας τοὺς τε πρότερον καὶ ὕστερον, ἀφανεῖς τε καὶ ἐμφανεῖς (ὅσους δὴ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, σκηῶσαν ἡγίασε), τιμῶντες καὶ συμπεριλαμβάνοντες.

Ἡ καὶ τρίτον· ἐχορῆν τοὺς κατὰ μέρος ἐφ' ἐκάστης ἡμέρας ἐορτάζομένους Ἁγίους, καὶ μιᾷ συναχθῆναι ἡμέρα· ἵνα δειχθεῖ, ὡς ὑπὲρ ἐνὸς Χριστοῦ ἠγωνίσαντο, καὶ πάντες τὸ αὐτὸ τῆς ἀρετῆς ἔδραμον στάδιον, καὶ οὕτω

πάντες, ὡς ἑνὸς Θεοῦ δούλοι, ἀξίως ἐστεφανώθησαν, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν οὗτοι συνέστησαν, τὸν ἄνω κόσμον ἀναπληρώσαντες· διερεθίζοντες δὲ καὶ ἡμᾶς, τὸν ἴσον ἀγῶνα τούτοις ἀνύειν, διάφορον ὄντα καὶ πολυειδῆ, πρὸς ὅ,τι ἕκαστος ἔχει δυνάμει, ὅλη προθυμία ἐπέειγεται.

Τούτοις δὴ τοῖς ἀπ' αἰῶνος Ἁγίοις ἅπασιν, Λέων ὁ ἀοίδιμος καὶ σοφώτατος Βασιλεὺς, ναὸν μέγιστον καὶ περικαλλῆ ἀνεδείματο· ἔγγιστα δὲ ἐστὶν οὗτος τοῦ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων νεώ, τῆς Κωνσταντίνου ἐντός, τὰ μὲν πρῶτα, Θεοφανοῖ τῇ αὐτοῦ πρώτῃ, ὡς φασὶ, γυναικί, τοῦτον οἰκοδομῶν, εὐαρεστησάση κατ' ἄκρον τῷ Θεῷ· καὶ τὸ δὴ παράδοξον, ἐν μέσῳ θορύβων, καὶ τῶν βασιλείων ἐντός. Ἐπεὶ δὲ τῇ ἐκκλησίᾳ κοινωσάμενος τὸν σκοπὸν οὐκ ἔσχε πειθομένην ταύτην τῷ αὐτοῦ θελήματι· ἅμα μὲν τὸ τοῦ Βασιλέως ἔχουσαν φρόνημα, ὁμοῦ δὲ καὶ μὴ δεῖν εἶναι λογισαμένην τὴν χθές, καὶ πρότρυτα βασιλικῆ φαντασίᾳ, καὶ τρυφῇ φθειρομένην, ἐξ αὐτῆς οὕτως τιμῆσαι, ὡς καὶ ναῶ σεμνῦναι μεγαλοπρεπεῖ τε καὶ ἐξαισίῳ, μὴ καὶ τοῦ χρόνου παρασχόντος ταύτῃ τὸ τίμιον, καὶ σεβάσιμον, καὶ ὅτι τῷ Θεῷ εὐηρέστησεν· ὁ σοφώτατος Βασιλεὺς, συνευδοκούσης καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἀπάσης, τὸν ἀνεγεροθέντα δόμον, τοῖς ἀπανταχοῦ τῆς γῆς πᾶσιν, Ἁγίοις ἀνέθετο, εἰπὼν· εἰ καὶ Θεοφανῶ Ἁγία, μετὰ τούτων πάντων συναριθμείσθω.

Ἐγὼ δὲ οἶμαι, κἄντεῦθεν ἐπὶ μᾶλλον σχεῖν τὴν ἀρχὴν, καὶ τὴν παροῦσαν Ἑορτὴν ἐορτάζεσθαι, οὔσαν καὶ πρότερον· τούτου δὲ χάριν καὶ ὑστέραν τῷ Τριῳδίῳ κείσθαι, ἄρδην πάσας τὰς Ἑορτάς περικλείουσιν ὡς φραγμόν. Ἡ γὰρ τῆς Ἐκκλησίας εὐταξία τε καὶ κατάστασις, κἄν ἄνωθεν ἤρξατο, κατ' ὀλίγον ἄριστα καθισταμένη, καὶ ὡς ἐχρῆν, ἀλλ' οὖν ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Βασιλέως τούτου, εἰς τὸ παντελὲς κατέστη καὶ ἐτυπώθη ὡς νῦν ἔχει τάξεώς τε καὶ καταστάσεως. Τὸ δὲ Τριῳδίον, ὡς ἐν βραχεῖ φάναι, περιέχει ἐντός διηγούμενον ἐμμελῶς, ὅσα Θεὸς περὶ ἡμᾶς ἀρρήτοις λόγοις ἐνήργησε· τὴν τοῦ Διαβόλου ἐξ οὐρανοῦ ἔκπτωσιν, διὰ τῆς πρώτης παρακοῆς· τὴν ἐξορίαν τοῦ Ἀδάμ καὶ παράβασιν· τὴν δι' ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ Λόγου οἰκονομίαν ἅπασαν· καὶ ὅπως εἰς οὐρανὸν διὰ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, αὐθις ἀνεβιβάσθημεν, καὶ τὸ ἐκπεπτωκὸς ἐκεῖνο τάγμα ἀνεπληρώσαμεν, ὃ διὰ τῶν Ἁγίων πάντων γνωρίζεται.

Ἰστέον δὲ, ὡς ἅπαντα νῦν ἐορτάζομεν, ὅσα ἀγαθοδότης ἠγίασε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· λέγω δὴ τοὺς ὑψηλοτάτους καὶ ἁγιαστικούς νόας, τὰ ἐννέα δηλαδὴ τάγματα· τοὺς Προπάτορας καὶ Πατριάρχας· τοὺς Προφήτας, καὶ τοὺς ἱεροὺς Ἀποστόλους· τοὺς Μάρτυρας, καὶ τοὺς

Ἱεράρχας· τοὺς Ἱερομάρτυρας καὶ Ὁσιομάρτυρας· τοὺς Ὁσίους, καὶ Δικαίους, καὶ ἀπάσας τῶν ἁγίων Γυναικῶν χορείας, καὶ τοὺς ἄλλους ἅπαντας ἀνωνύμους Ἁγίους· μεθ' ὧν ἔστωσαν καὶ οἱ ἐπιγενησόμενοι. Πρὸ δὲ πάντων, καὶ ἐν πᾶσι, καὶ μετὰ πάντων, τὴν τῶν Ἁγίων Ἁγίαν, τὴν ὑπεραγίαν, καὶ αὐτῶν ὑπερασυγκρίτως κρείττονα τῶν ἀγγελικῶν ταγμάτων, τὴν Κυρίαν ἡμῶν καὶ Δέσποιναν Θεοτόκον, Μαρίαν, τὴν ἀειπάρθενον.

Ταῖς τῆς ἀχράντου σου Μητρὸς πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Ἁγίων σου, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ὡς ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος. Ἀμήν.

Ωιδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Θεοῦ συγκατάβασιν, τὸ πῦρ ἠδέσθη ἐν Βαβυλῶνι » ποτέ· διὰ τοῦτο οἱ Παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ ἀγαλλο- » μένω ποδί, ὡς ἐν λειμῶνι χορεύοντες ἔψαλλον· Εὐ- » λογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ἡ ἔνδοξος κένωσις, ὁ θεῖος πλοῦτος τῆς σῆς πτωχείας Χριστέ, καταπλήττει Ἀγγέλους, Σταυρῶ ὀρῶντάς σε καθηλούμενον, διὰ τὸ σῶσαι τοὺς πίστει κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῇ θείᾳ καθόδῳ σου, φῶς ἐπλήσθη τὰ καταχθόνια, καὶ τὸ σκότος ἠλάθη, τὸ πρὶν διῶκον· ὅθεν ἀνέστησαν, οἱ ἀπ' αἰῶνος δεσμῶται κραυγάζοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τριαδικόν.

Ἀπάντων μὲν Κύριον, ἐνὸς δὲ μόνου μονογενοῦς Υἱοῦ, ὀρθοδόξως Πατέρα, θεολογοῦντες σὲ καταγγέλλομεν, καὶ ἐν εἰδότες σου ἐκπορευόμενον Πνεῦμα εὐθές, συμφυές καὶ συναΐδιον.

Ἄλλος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Σωτηρίαν εἰργάσω, μέσον τῆς οἰκουμένης, προφητικῶς ὁ Θεός· ὑψωθείς γὰρ ἐν ξύλῳ, πάντα ἀνεκαλέσω, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου, ὡς ἐξ ὕπνου Οἰκτίρμον, πάντας ἐρρύσω φθορᾶς· ἡ κτίσις δὲ πιστοῦται, διὰ τῶν Αποστόλων, κηρυττόντων τὴν Ἑγερσιν. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Παρθενικῆς ἐκ νηδύος, σαρκωθεὶς ἐπεφάνης εἰς σωτηρίαν ἡμῶν· διό σου τὴν Μητέρα, εἰδότες Θεοτόκον, εὐχαρίστως κραυγάζομεν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ράβδος ἔφυς Παρθέने, Ἰεσοαὶ ἐκ τῆς ῥίζης ἢ παμμακάριστος, καρπὸν ἀνθηφοροῦσα, σωτήριον τοῖς πίστει, τῷ Υἱῷ σου κραυγάζουσιν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ἀγίων τὰ τάγματα, τὸν ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενον, ἀσιγήτως ὑμνοῦντα, τρυφῆς ἐνθέου νῦν ἀπολαύουσι, καὶ γεγηθότες χορεύουσι ψάλλοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ταῖς θείαις ἐλλάμψεσι, τῆς τρισηλίου φωτοχυσίας σεπτῶς, τῶν Ἀγίων οἱ δῆμοι, περιλαμφθέντες μονάδα τρισάριθμον, θεολογοῦσι Πατέρα συνάναρχον, καὶ τὸν Υἱὸν εὐσεβῶς, καὶ Πνεῦμα ἅγιον.

Ἀφράστῳ τῇ δόξῃ σου, ὅταν ὀφθήσῃ Θεὸς ἐν μέσῳ θεῶν, τὰς ἀξίας παρέχων ἐνὶ ἐκάστῳ, καὶ τοὺς στεφάνους διδούς, τότε τοὺς πάντας ἀξίωσον ψάλλειν σοι· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γηθόμενοι μέλψομεν, τὴν τῶν Ἀγίων πάντων ὀμήγουριν, ἐκ παντὸς κροτουμένην, καὶ γένους ἅμα, καὶ ἀξιώματος, καὶ πολιτείας, καὶ τούτοις συμψάλλομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Μαρίαν τὴν ἄχραντον, καὶ Παναγίαν θεογεννήτριαν, αἱ νεάνιδες πᾶσαι, χορείαν θείαν ἅμα στησάμεναι, μεγαλοφώνως, Ἀγάλλου, βοήσατε, ἢ τῆς χαρᾶς τὴν πηγὴν ἡμῖν βλυστάνουσα.

Καταβασία.

» Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν » κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατή- » σαντες, ἔχαιρον ψάλλοντες· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν » Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ωιδὴ η΄. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραν- » νος, τοῖς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει » δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδῶν, Τὸν δη- » μιουργόν, καὶ λυτρωτὴν, ἀνεβόα, οἱ παῖδες εὐλο- » γεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάν- » τας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Τῆς Ἰησοῦ Θεότητος, ἡ ὑπέρθεος δύναμις, ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς, θεοπρεπῶς ἐξέλαμψε· σαρκὶ γὰρ γευσάμενος, ὑπὲρ παντὸς θανάτου Σταυροῦ, ἔλυσε τοῦ Ἄιδου τὴν ἰσχύν. Ὅν ἀπαύστως, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ σταυρωθεὶς ἐγήγερται· ὁ μέγιστος πέπτωκεν, ὁ καταπεσὼν καὶ συντριβεὶς ἀνώρθωται· φθορὰ ἐξωστράκισται, καὶ ἀφθαρσία ἤνθησεν· ὑπὸ τῆς ζωῆς γὰρ τὸ θνητὸν κατεπόθη· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Τρισσοφαῆ Θεότητα, ἐνιαίαν ἐκλάμπουσιν, αἴγλην ἐκ μιᾶς τρισυποστάτου φύσεως, Γεννήτορα ἄναρχον, ὁμοφυᾶ τε Λόγον Πατρός, καὶ συμβασιλεῦον ὁμοούσιον Πνεῦμα, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Νικηταὶ τυράννου.

Τὸν ἐπὶ τοῦ ξύλου, χεῖράς μοι ἐκτείναντα τῷ γυμνωθέντι, καὶ καλούμενόν με, τῇ αὐτοῦ εὐσχήμονι θάλψαι γυμνώσει, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐκ κατωτάτου, Ἄιδου με ὑψώσαντα τὸν πεπτωκότα, καὶ τῇ ὑψιθρόνῳ δόξῃ τοῦ Γεννήτορος τετιμηκότα, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Τῶν ἐναντίων τὰς θελκτικὰς καὶ φλογώδεις, καθ' ἡμῶν κατάσβεσον βολίδας, ὅπως σε ὑμῶμεν, Ἄγνη εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑπερφυῶς τὸν δημιουργόν καὶ Σωτῆρα, Θεὸν Λόγον τέτοκας Παρθένε· ὄθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Ἀγαλλιᾶσθε Μάρτυρες, οἱ Προφῆται, Ἀπόστολοι, Ἱερομαρτύρων ὁ σεπτὸς κατάλογος, Δικαίων Ὁσίων τε, καὶ Διδασκάλων θεῖος χορὸς, σὺν ταῖς Μυροφόροις γυναιξὶ μελωδοῦντες· Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς ὑπὲρ νοῦν λαμπρότητος, ἐμφορούμενοι Ἅγιοι, θείας εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς πληρούμενοι, θεοὶ χρηματίζετε, τῇ πρὸς Θεὸν ἐγγύτητι, ταῖς θεουργικαῖς μαρμαρυγαῖς ὁμιλοῦντες, καὶ δόξης τῆς ἀφράστου, φωτισθέντες ἀκτίσι, Χριστὸν ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀναφανέντες Ἅγιοι, ὡς φωστῆρες πολύφωτοι, τὸν τῆς Ἐκκλησίας, οὐρανὸν φαιδρύνετε, ποικίλοις χαρίσμασι, καὶ διαφόροις κάλλεσιν, ἐν δικαιοσύνῃ, σωφροσύνῃ ἀνδρεία, φρονήσει τε, βοῶντες· Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μετ' εὐφροσύνης ἅπασαι, γυναικῶν αἱ θεόφρονες, αἱ τελειωθεῖσαι, ἐν Χριστῷ τῷ Πνεύματι, Παρθένον τὴν ἄχραντον, καὶ ἀληθῆ Μητέρα Θεοῦ, τὴν ἐκ τῆς κατάρας, τῆς προμήτορος Εὐᾶς, ἡμᾶς λυτρωσαμένην, τανῦν περικυκλοῦσαι, τὸν ταύτης ἀνυμνεῖτε, καρπὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

» Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτό- » κου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνεργ- » γούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν ἀγείρει ψάλλου- » σαν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦ- » τε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωιδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλά- » γη τὰ πέρατα· ὅτι Θεός, ὠφθη τοῖς ἀνθρώποις, σω- » ματικῶς καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωρότερα » τῶν οὐρανῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώ- » πων, ταξιαρχίαι, μεγαλύνουσι.

Τροπάρια.

Τῇ θείᾳ καὶ ἀνάρχῳ φύσει ἀπλοῦς, πεφυκῶς συνετέθης προσλήψει σαρκός, ἐν σεαυτῷ, ταύτην ὑποστήσας Λόγε Θεοῦ, καὶ πεπονθῶς ὡς ἄνθρωπος, ἔμεινας ἐκτὸς πάθους ὡς Θεός· διό σε ἐν οὐσίαις, δυσὶν ἀδιαιρέτως, καὶ ἀσυγχύτως μεγαλύνομεν.

Πατέρα κατ' οὐσίαν τὴν θεϊκὴν, ὡς δὲ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος, ἔφης Θεόν, Ὑψιστε τοῖς δούλοις συγκατιῶν, ἔξαναστας τοῦ μνήματος, χάριτι Πατέρα τῶν γηγενῶν, τιθεὶς τὸν κατὰ φύσιν, Θεόν τε καὶ Δεσπότην· μεθ' οὗ σε πάντες μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Ὡράθης ὧ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσαν ἐν σώματι, τὸν ἀγαθόν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεύξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός· ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ἄλλος. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Θεοῦ σε φύσει τὸν Υἱόν, συλληφθέντα ἐν γαστρὶ ἐπιστάμεθα, τῆς Θεομήτορος, καὶ γεγονότα δι' ἡμᾶς ἄνθρωπον, καὶ καθορῶντες ἐν Σταυρῷ, τῇ φύσει μὲν πάσχοντα τῆς ἀνθρωπότητος, ἀπαθῆ δὲ ὡς Θεὸν διαμείναντα.

Λέλυται σκότος ἀμειδές, ἐκ τοῦ Ἰδίου γὰρ ἀνέτειλεν Ἥλιος, δικαιοσύνης Χριστός, τῆς γῆς φωτίζων πάντα τὰ πέρατα, λάμπων θεότητος φωτὶ, οὐράνιος ἄνθρωπος, Θεὸς ἐπίγειος· ὃν ἐν φύσεσι διτταῖς μεγαλύνομεν.

Ἄλλος. Κυρίως Θεοτόκον.

Χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης, πλήρης σου ἡ μνήμη, τοῖς προσιοῦσιν ἰάματα βρούουσα, καὶ εὐσεβῶς Θεοτόκον σὲ καταγγέλλουσι.

Ψαλμοῖς σε ἀνυμνοῦμεν, Κεχαριτωμένη, καὶ ἀσιγήτως τὸ Χαῖρε προσάγομεν· σὺ γὰρ ἐπήγασας, πᾶσι τὴν ἀγαλλίασιν.

Ἄλλος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ἐλπίδι καὶ ἀγάπῃ θωρακισθέν, καὶ πιστῶς πεφραγμένον τὸ σύνταγμα, τῶν ἐκλεκτῶν, πάσας τῶν τυράννων τὰς ἀπειλάς, τοὺς αἰκισμοὺς καὶ μάστιγας, χαίροντες ὑπέμειναν εὐκλεῶς, Χριστὸν πεπλουτηκότες, νικοποιὸν ἐν ἄθλοις, τῆς ἀληθείας Πρωτομάρτυρες.

Λιμένα σωτηρίας τὸν Βαπτιστὴν, Ἀποστόλους, Προφήτας καὶ Μάρτυρας, σὺν Ἀσκηταῖς, Θεῖους Διδασκάλους, καὶ Ἱερεῖς, Πατριαρχῶν τε σύλλογον, καὶ Ἱερομάρτυρας εὐκλεεῖς, Γυναῖκας φιλοθέους, Ὁσίους καὶ Δικαίους, νῦν ἐπαξίως εὐφημήσωμεν.

Πυρὶ δοκιμασθέντες τῶν πειρασμῶν, καὶ τρυφαῖς μὴ θελχθέντες ἀγάλλεσθε, εἰλικρινῶς θρόνῳ τοῦ Δεσπότητος φωτοειδεῖ, παρεστηκότες ἔνδοξοι, δῆμος τῶν Ἁγίων ἐν οὐρανοῖς, λυθέντων τῶν ἐσόπτρων, σκιᾶς τε παρειμένης, τῆς ἀληθείας ταῖς ἐμφάσεσι.

Θεοτοκίον.

Ὡράθης διεστώτων συναπτική· διὰ σοῦ γὰρ Ἀγγέλους ὁμόσκηνοι, ἐν οὐρανοῖς, ἄνθρωποι γεγονάσιν ἀληθῶς, καὶ μαρτυροῦσι τάγματα, πάντων τῶν Ἁγίων νῦν σὺν αὐτοῖς, ὕμνοῦντες τὸν σὸν τόκον, Παρθένε Θεοτόκε, ἐν αἰωνίοις μελωδήμασι.

Καταβασία.

» Ἄπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδου- » χούμενος· πανηγυριζέτω δέ, ἁῶλων Νόων φύσις » γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν πανήγυριν, τῆς Θεομήτορος, » καὶ βοάτω· Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή » ἀειπάρθενε.

Ἐξαποστειλάρια

Τῆς Ὀκτωήχου. Αὐτόμελον. Ἦχος β΄.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν, ἐν ὄρει Γαλιλαίας, πίστει Χριστὸν θεάσασθαι, λέγοντα ἐξουσίαν, λαβεῖν τῶν ἄνω καὶ κάτω μάθωμεν πῶς διδάσκει, βαπτίζειν εἰς τὸ ὄνομα, τοῦ Πατρὸς ἔθνη πάντα, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ ἁγίου Πνεύματος, καὶ συνεῖναι, τοῖς μύσταις ὡς ὑπέσχετο, ἕως τῆς συντελείας.

Ἔτερον τῶν Ἁγίων. Ὅμοιον.

Τὸν Βαπτιστὴν καὶ Πρόδρομον, Ἀποστόλους Προφήτας, Μάρτυρας, Ἱεράρχας τε Ἀσκητὰς καὶ Ὁσίους, Ἱερομάρτυρας ἅμα, φιλοθέους Γυναῖκας, καὶ τοὺς Δικαίους ἅπαντας, καὶ Ἀγγέλων τὰς τάξεις χρεωστικῶς, ὕμνοις καταστέψωμεν δυσωποῦντες, τῆς δόξης τούτων τεύξασθαι, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁ ἄνω δοξαζόμενος, θεϊκῶς ὑπ' Ἀγγέλων, κόλπων πατρῶων Ἄχραντε, μὴ ἐκστὰς ἀπορρήτως, τοῖς κάτω συνανεστράφη· σὺ δὲ ταύτης ὑπῆρξας, τῆς σωτηρίας πρόξενος, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, τούτῳ Ἀγνή, ὑπὲρ λόγον σάρκα δανεισαμένη· ὄν αἴτησαι τοῖς δούλοις σου, λύτρον δοῦναι πταισμάτων.

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἰστῶμεν Στίχους η', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ε', καὶ τῶν Ἁγίων γ'.

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Ἦχος πλ. δ'.

Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ παρέστης, ὑπὸ Πιλάτου κρινόμενος, ἀλλ' οὐκ ἀπελείφθης τοῦ θρόνου, τῷ Πατρὶ συγκαθεζόμενος· καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸν κόσμον ἠλευθέρωσας, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου, ὡς οἰκτίρμων καὶ φιλόνητος.

Κύριε, ὄπλον κατὰ τοῦ Διαβόλου, τὸν Σταυρόν σου ἡμῖν δέδωκας· φρίττει γὰρ καὶ τρέμει, μὴ φέρων καθορᾶν αὐτοῦ τὴν δύναμιν· ὅτι νεκροὺς ἀνιστᾷ, καὶ θάνατον κατήργησε· διὰ τοῦτο προσκυνοῦμεν, τὴν ταφήν σου καὶ τὴν ἔγερσιν.

Κύριε, εἰ καὶ ὡς θνητὸν ἐν μνημείῳ, Ἰουδαῖοί σε κατέθεντο, ἀλλ' ὡς βασιλέα ὑπνοῦντα, στρατιῶται σὲ ἐφύλαττον· καὶ ὡς ζωῆς θησαυρόν, σφραγιῖδι ἐσφραγίσαντο· ἀλλὰ ἀνέστης καὶ παρέσχες, ἀφθαρσίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὁ ἄγγελός σου, Κύριε, ὁ τὴν ἀνάστασιν κηρύξας, τοὺς μὲν φύλακας ἐφόβησε, τὰ δὲ Γύναια ἐφώνησε λέγων· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; ἀνέστη Θεὸς ὢν, καὶ τῇ οἰκουμένη ζωὴν ἔδωρήσατο.

Ἔτερον Ἀνατολικόν.

Ἐπαθες διὰ Σταυροῦ, ὁ ἀπαθὴς τῇ Θεότητι, ταφήν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· καὶ ἀθανάτισας, ζωοποιήσης ἡμᾶς Χριστὲ ὁ Θεός, διὰ τῆς Ἀναστάσεώς σου Φιλάνθρωπε.

Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἁγίων.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τοὺς Ἁγίους ὁ Κύριος, τοὺς ἐν γῆ ἐθαυμάστωσε· τὰ αὐτοῦ γὰρ στίγματα καὶ παθήματα, ἐν τῇ σαρκὶ ἀνεδέξαντο, ἐν τούτοις κοσμούμενοι, καὶ ταῖς θείαις καλλοναῖς, προφανῶς ἀναθέμενοι· οὓς ὑμνήσωμεν, ὡς ἀμάραντα ἄνθη, ὡς ἀστέρας, ἀπλανεῖς τῆς Ἐκκλησίας, ὡς ἐθελόθυτα θύματα.

Στίχ. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν.

Σὺν προφήταις Ἀπόστολοι, σὺν Ὅσιος Διδάσκαλοι, σὺν Ἱερομάρτυσι πάντες Δίκαιοι, καὶ γυναικῶν αἱ ἀθλήσασαι, καὶ πόθῳ ἀσκήσασαι, τῶν Ἁγίων ἢ πληθύς, καὶ Δικαίων τὰ τάγματα, εὐφημείσθωσαν, ἰεραῖς μελωδίαις, ὡς τῆς ἄνω, Βασιλείας κληρονόμοι, ὡς Παραδείσου οἰκῆτορες.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Οἱ τὴν γῆν οὐρανῶσαντες, ἀρετῶν ἐν φαιδρότητι, οἱ Χριστοῦ τὸν θάνατον μιμησάμενοι, ἀθανασίας τὴν πρόξενον, ὁδὸν οἱ βαδίσαντες, οἱ τὰ πάθη τῶν βροτῶν, χειρουργία τῆς χάριτος, ἐκκαθάραντες, οἱ ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ ὁμοψύχως, ἐναθλήσαντες γενναίως, ἀνευφημείσθωσαν Μάρτυρες.

Δόξα. Ἐωθινὸν Α΄. Ἦχος α΄.

Εἰς τὸ ὄρος τοῖς Μαθηταῖς ἐπειγομένοις, διὰ τὴν χαμόθεν ἔπαρσιν, ἐπέστη ὁ Κύριος· καὶ προσκυνήσαντες αὐτόν, καὶ τὴν δοθεῖσαν ἐξουσίαν πανταχοῦ διδαχθέντες, εἰς τὴν ὑπ' οὐρανὸν ἐξαπεστέλλοντο, κηρῦξαι τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, καὶ τὴν εἰς οὐρανοὺς ἀποκατάστασιν· οἷς καὶ συνδιαγωνίζειν ὁ ἀψευδῆς ἐπηγγεῖλατο Χριστὸς ὁ Θεός, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ Ἄιδης ἠχμαλώτισται, ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρα νενέκρωται, ἡ Εὐὰ ἠλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν· διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Δοξολογία μεγάλη· καὶ μετ' αὐτήν,

τὸ Ἀναστάσιμον Τροπάριον. Ἦχος πλ. δ΄.

Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, καὶ τὰ δεσμὰ διαρρήξας τοῦ Ἄιδου, ἔλυσας τὸ κατάκριμα, τοῦ θανάτου Κύριε, πάντας ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ

ῥυσάμενος· ἐμφανίσας σεαυτὸν τοῖς Ἀποστόλοις σου, ἐξαπέστειλας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα, καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰρήνην παρέσχες τῇ οἰκουμένῃ, μόνε Πολυέλεε.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ Τυπικά, καὶ οἱ Μακαρισμοὶ εἰς ιβ', τῆς Ὀκτωήχου εἰς δ'.

Ἦχος πλ. δ'.

Μνήσθητι ἡμῶν, Χριστὲ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὡσπερ τοῦ Ληστοῦ ἐμνήσθης ἐπὶ ξύλου, καὶ καταξίωσον πάντας, μόνε Οἰκτίρμον, τῆς οὐρανοῦ Βασιλείας σου.

Εὐλῶ προσπαγεῖς, Σωτὴρ ἡμῶν βουλήσει, ξύλου τὸν Ἀδάμ, κατάρας ἐλυτρώσω, ἀποδιδούς ὡς Οἰκτίρμων τὸ κατ' εἰκόνα, καὶ Παραδείσου τὴν κατοίκησιν.

Ἄκουε Ἀδάμ, καὶ χαῖρε σὺν τῇ Εὐᾶ· ὅτι ὁ γυμνώσας πρὶν τοὺς ἀμφοτέρους, καὶ δι' ἀπάτης λαβῶν ἡμᾶς αἰχμαλώτους, ἐν τῷ Σταυρῷ Χριστοῦ κατήργηται.

Σήμερον Χριστὸς ἀνέστη ἐκ τοῦ τάφου, πᾶσι τοῖς πιστοῖς παρέχων ἀφθαρσίαν, καὶ τὴν χαρὰν ἐγκαινίζει ταῖς Μυροφόροις, μετὰ τὸ πάθος καὶ τὴν ἔγερσιν.

Καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος τῶν Ἁγίων. Ωιδὴ γ', καὶ στ'.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. Ἦχος δ'.

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Ὁ Ἀπόστολος.

Ἀδελφοί, οἱ Ἅγιοι πάντες διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας...

Ἀλληλούϊα. Ἦχος δ'.

Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν.

Στίχ. Πολλὰ αἰ θλίψεις τῶν δικαίων.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Πᾶς ὃς τις ὁμολογήσει ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων...

Κοινωνικόν.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· καί· Αγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.